EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI **NEUVOSTO**

Strasbourg, 27. marraskuuta 2024
(OR. en)

2021/0295(COD)
LEX 2404

PE-CONS 5/1/24
REV 1

EF 21
ECOFIN 83
SURE 3
CODEC 160

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI DIREKTIIVIN 2009/138/EY MUUTTAMISESTA OIKEASUHTEISUUDEN, VALVONNAN LAADUN, RAPORTOINNIN, PITKÄAIKAISIA TAKUITA KOSKEVIEN TOIMENPITEIDEN, MAKROVAKAUSVÄLINEIDEN, KESTÄVYYSRISKIEN SEKÄ RYHMÄVALVONNAN JA RAJATYLITTÄVÄN VALVONNAN OSALTA SEKÄ DIREKTIIVIEN 2002/87/EY JA 2013/34/EU MUUTTAMISESTA

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) 2024/…,

annettu 27 päivänä marraskuuta 2024,

direktiivin 2009/138/EY muuttamisesta oikeasuhteisuuden, valvonnan laadun, raportoinnin, pitkäaikaisia takuita koskevien toimenpiteiden, makrovakausvälineiden, kestävyysriskien sekä ryhmävalvonnan ja rajatylittävän valvonnan osalta sekä direktiivien 2002/87/EY ja 2013/34/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan sekä 62 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[1],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä[2],

---

1 EUVL C 275, 18.7.2022, s. 45.

2 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 5. marraskuuta 2024.

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/138/EY[3] on luotu vakuutus- ja jälleenvakuutusalalle riskiperusteisemmat ja yhdenmukaisemmat vakavaraisuussäännöt. Joihinkin kyseisen direktiivin säännöksiin sovelletaan uudelleentarkastelulausekkeita. Kyseisen direktiivin soveltaminen on edistänyt merkittävästi unionin rahoitusjärjestelmän vahvistamista ja parantanut vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kykyä selviytyä erilaisista riskeistä. Vaikka direktiivi on hyvin kattava, sillä ei korjata kaikkia havaittuja heikkouksia, jotka vaikuttavat vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin.

(2) Covid-19-pandemia on aiheuttanut valtavaa sosioekonomista vahinkoa, minkä vuoksi unionin talous tarvitsee kestävää, osallistavaa ja oikeudenmukaista elpymistä. Venäjän Ukrainaa vastaan käymän hyökkäyssodan taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset eivät myöskään ole vielä kaikilta osin nähtävissä. Tämän vuoksi unionin poliittisia painopisteitä koskeva työ ja erityisesti sen varmistaminen, että talous toimii ihmisten hyväksi ja että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet saavutetaan, on entistä kiireellisempää. Vakuutus- ja jälleenvakuutusala voi tarjota yksityisiä rahoituslähteitä eurooppalaisille yrityksille ja parantaa talouden selviytymiskykyä tarjoamalla suojaa monenlaisilta riskeiltä. Alalla on tämän kaksoisroolin ansiosta hyvät mahdollisuudet edistää unionin painopisteiden saavuttamista.

---

[3] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

(3) Kuten 24 päivänä syyskuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa ”Pääomamarkkinaunioni ihmisille ja yrityksille” korostetaan, yhteisösijoittajien ja erityisesti vakuutuksenantajien kannustaminen tekemään enemmän pitkäaikaisia sijoituksia on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan tukea oman pääoman vahvistamista yrityssektorilla. Jotta vakuutuksenantajien olisi helpompi osallistua unionin talouden elpymisen rahoittamiseen, vakavaraisuuskehystä olisi mukautettava siten, että siinä otetaan paremmin huomioon vakuutustoiminnalle luonteenomainen pitkäkestoisuus. Erityisesti silloin, kun lasketaan vakavaraisuuspääomavaatimusta standardikaavan mukaisesti, olisi helpotettava mahdollisuutta käyttää suotuisampaa vakioparametria pitkään hallussa pidettäviin pääomasijoituksiin edellyttäen, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset noudattavat luotettavia ja vankkoja kriteereitä, joilla turvataan vakuutuksenottajien suoja ja rahoitusvakaus. Tällaisilla kriteereillä olisi pyrittävä varmistamaan, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset pystyvät välttämään pitkään hallussa pidettäviksi tarkoitettujen osakkeiden pakkomyynnin myös stressiaikojen markkinaolosuhteissa. Koska vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on monenlaisia riskinhallintavälineitä tällaisen pakkomyynnin välttämiseksi, tämä moninaisuus olisi otettava huomioon näissä kriteereissä eikä niissä olisi edellytettävä pitkän aikavälin investointeihin liittyvien omaisuuserien oikeudellista tai sopimusperusteista korvamerkintää, jotta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voisivat hyötyä pääomasijoituksia koskevasta suotuisammasta vakioparametrista. Lisäksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen johdon olisi sitouduttava niiden osakkeiden, joihin yritys sijoittaa, vähimmäispitoaikaan kirjallisten toimintaperiaatteiden avulla ja osoitettava yrityksen kyky pitää kyseiset osakkeet kyseisen hallussapitojakson ajan.

(4) Mukautukset, joilla otetaan paremmin huomioon vakuutustoiminnalle luonteenomainen pitkäkestoisuus, saattavat johtaa vapaan käytettävissä olevan pääoman kasvuun vakavaraisuuspääomavaatimuksen pienenemisen seurauksena. Tällaisessa tapauksessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi harkittava mahdollisuutta olla osoittamatta vapautunutta pääomaa osakkeenomistajien voitonjakoon tai johdon lisäetuihin, vaan niiden olisi pyrittävä ohjaamaan vapautunut pääoma reaalitalouteen tehtäviin tuottaviin sijoituksiin talouden elpymisen ja unionin laajempien poliittisten tavoitteiden tukemiseksi.

(5) Vakuutuksenantajat ja jälleenvakuuttajat voivat vapaasti tehdä sijoituksia kaikkialla maailmassa eikä niiden toimintaa ole rajoitettu unioniin. Kolmansiin maihin tehtävät sijoitukset voivat myös edistää unionin tai jäsenvaltioiden yleistä kehitysapupolitiikkaa. Sen vuoksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi varmistettava, että niiden investointipolitiikassa otetaan suuririskisten kolmansien maiden osalta huomioon veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan ajantasaisen EU:n luettelon sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849[4] tavoitteet.

[4] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

(6) Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassaan tiedonannossa komissio sitoutui ottamaan ilmasto- ja ympäristöriskien hallinnan paremmin huomioon unionin vakavaraisuuskehyksessä. Euroopan vihreän kehityksen ohjelma on unionin uusi kasvustrategia, jonka tavoitteena on muuttaa unioni nykyaikaiseksi, resurssitehokkaaksi ja kilpailukykyiseksi taloudeksi, jossa kasvihuonekaasujen nettopäästöjä ei vuonna 2050 enää ole. Sillä edistetään tavoitetta rakentaa ihmisten hyväksi toimiva talous, vahvistetaan unionin sosiaalista markkinataloutta ja autetaan varmistamaan, että talous on valmis tulevaisuuteen ja että se luo vakautta, työpaikkoja, kasvua ja investointeja. Komissio ehdotti 4 päivänä maaliskuuta 2020 antamassaan ehdotuksessa eurooppalaiseksi ilmastolaiksi, että tavoite ilmastoneutraaliuden ja ilmastokestävyyden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä tehtäisiin unionissa sitovaksi. Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät kyseisen ehdotuksen, ja se tuli voimaan 29 päivänä heinäkuuta 2021[5]. Komission pyrkimys varmistaa unionin maailmanlaajuinen johtoasema vuoteen 2050 mennessä on toistettu vuoden 2021 strategisessa ennakointiraportissa, jossa määritetään strategiseksi toiminta-alaksi selviytymiskykyisten ja tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavien talous- ja rahoitusjärjestelmien rakentaminen.

[5] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

(7) EU:n kestävän rahoituksen kehys on keskeisessä asemassa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa, ja ympäristölainsäädäntöä on täydennettävä kestävän rahoituksen kehyksellä, jotta rahoitusta kanavoidaan ilmasto- ja ympäristöriskeille altistumista vähentäviin investointeihin. Komissio sitoutui 6 päivänä heinäkuuta 2021 antamassaan tiedonannossa ”Kestävään talouteen siirtymisen rahoitusstrategia” ehdottamaan direktiiviin 2009/138/EY muutoksia, joilla kestävyysriskit sisällytetään johdonmukaisesti vakuutuksenantajien riskienhallintaan siten, että vakuutuksenantajat velvoitetaan tekemään analyyseja ilmastonmuutosskenaarioista.

(8) Viime aikoina on ehdotettu ja hyväksytty useita säädöksiä, joilla pyritään parantamaan häiriönsietokykyä ja edistetään kestävyyttä, erityisesti kestävyysraportoinnin osalta, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088[6], Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/2464[7] sekä yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta ja direktiivin (EU) 2019/1937 muuttamisesta annettava direktiivi, joilla kaikilla on vakuutus- ja jälleenvakuutusalaan kohdistuvia vaikutuksia.

---

[6] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1).

[7] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/2464, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022, asetuksen (EU) N:o 537/2014, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2006/43/EY ja direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta (EUVL L 322, 16.12.2022, s. 15).

(9) Tämän muutosdirektiivin keskeinen tavoite on unionin vakuutusalan sisämarkkinoiden yhdentymisen jatkaminen. Vakuutusalan sisämarkkinoiden yhdentyminen lisää kilpailua ja vakuutustuotteiden saatavuutta eri jäsenvaltioissa yritysten ja kuluttajien eduksi. Unionin vakuutusalan sisämarkkinoilla direktiivin 2009/138/EY soveltamisen aloittamisen jälkeen tapahtuneet vakuutusyritysten kaatumiset korostavat tarvetta lisätä valvonnan yhdenmukaisuutta ja lähentymistä kaikkialla unionissa. Palvelujen tarjoamisen vapauden ja sijoittautumisoikeuden mukaisesti toimivien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvontaa olisi edelleen parannettava heikentämättä kuitenkaan tavoitetta lisätä vakuutusalan sisämarkkinoiden yhdentymistä, jotta varmistetaan yhdenmukainen kuluttajansuoja ja taataan reilu kilpailu sisämarkkinoilla.

(10) Direktiivissä 2009/138/EY jätetään tietyt yritykset kokonsa vuoksi direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Direktiivin 2009/138/EY ensimmäisten soveltamisvuosien perusteella ja sen varmistamiseksi, että direktiiviä ei perusteettomasti sovelleta pienempiin yrityksiin, on aiheellista tarkistaa näitä poikkeuksia korottamalla asiaankuuluvia kynnysarvoja, jotta direktiiviä ei sovelleta tietyt edellytykset täyttäviin pieniin yrityksiin. Kuten jo tehdään direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen vakuutusyritysten tapauksessa, niillä yrityksillä, joihin tällaisia korotettuja kynnysarvoja sovelletaan, olisi oltava mahdollisuus säilyttää kyseisen direktiivin mukainen toimilupa tai hakea tällaista toimilupaa, jotta ne voivat hyötyä kyseisessä direktiivissä säädetystä yhdestä ainoasta toimiluvasta, ja jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa direktiivin 2009/138/EY soveltamisalan ulkopuolelle jätettyihin vakuutusyrityksiin säännöksiä, jotka ovat samankaltaisia tai samanlaisia kuin kyseisessä direktiivissä säädetyt säännökset.

(11) Direktiiviä 2009/138/EY ei sovelleta avustamistoimintaan, jos kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät. Ensimmäisessä edellytyksessä todetaan, että apu annetaan sellaisten maantieajoneuvoa kohdanneiden vahinkojen tai konevikojen johdosta, jotka sattuvat siinä jäsenvaltiossa, jossa suojan järjestänyt yritys sijaitsee. Tämä säännös voisi merkitä sitä, että vaatimusta vakuutuksenantajan toimiluvan saamisesta sovellettaisiin maantieajoneuvojen avustamispalvelujen tarjoajiin, jos vahinko tai konevika tapahtuu juuri rajan toisella puolella, mikä voisi tarpeettomasti häiritä avustamistoimintaa. Tätä edellytystä on tästä syystä aiheellista tarkistaa. Näin ollen direktiivin 2009/138/EY 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen edellytys olisi ulotettava koskemaan sellaisia maantieajoneuvoa kohdanneita vahinkoja tai konevikoja, jotka voisivat sattua satunnaisesti sen jäsenvaltion, jossa suojan järjestänyt yritys sijaitsee, naapurimaassa.

(12) Tiedot kaikista toimilupahakemuksista, jotka koskevat liiketoiminnan aloittamista jäsenvaltiossa, ja kyseisten hakemusten arvioinnin tulokset voisivat tarjota olennaisia tietoja hakemusten arvioimiseksi muissa jäsenvaltioissa. Sen vuoksi toimilupaa hakevan olisi toimitettava asianomaiselle valvontaviranomaiselle tiedot aiemmista toimilupahakemusten epäämisistä tai peruuttamisista muissa jäsenvaltioissa.

(13) Toimiluvan myöntävän jäsenvaltion valvontaviranomaisen olisi kuultava asianomaisen jäsenvaltion valvontaviranomaisia ennen toimiluvan myöntämistä sellaiselle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle, joka on toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan yrityksen tytäryritys tai joka tulee olemaan saman oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön määräysvallassa kuin toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva toinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys. Ottaen huomioon vakuutusryhmien toiminnan lisääntyminen eri jäsenvaltioissa on tarpeen parantaa unionin oikeuden yhdenmukaista soveltamista ja valvontaviranomaisten välistä tietojenvaihtoa erityisesti ennen toimilupien myöntämistä. Sen vuoksi silloin, kun on tarpeen kuulla useita valvontaviranomaisia, minkä tahansa näistä valvontaviranomaisista olisi voitava pyytää toimilupahakemuksen yhteistä arviointia sen jäsenvaltion valvontaviranomaiselta, jossa ryhmän tulevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toimilupamenettely on käynnissä. Päätös toimiluvan myöntämisestä kuuluu edelleen sen kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen toimivaltaan, jossa asianomainen yritys hakee toimilupaa. Päätöstä tehtäessä olisi kuitenkin otettava huomioon yhteisen arvioinnin tulokset.

(14) Direktiiviä 2009/138/EY olisi sovellettava suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Jotta helpotettaisiin direktiivin oikeasuhteista soveltamista sellaisiin yrityksiin, jotka ovat pienempiä ja vähemmän monimutkaisia kuin keskivertoyritys, ja jotta varmistettaisiin, että niihin ei sovelleta kohtuuttoman raskaita vaatimuksia, on tarpeen säätää riskiperusteisista kriteereistä, joiden avulla tällaiset yritykset voidaan tunnistaa.

(15) Riskiperusteiset kriteerit täyttävät yritykset olisi voitava luokitella pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi yksinkertaisen ilmoitusmenettelyn mukaisesti. Jos valvontaviranomainen ei rajatun ajan kuluessa tällaisesta ilmoituksesta vastusta luokittelua asiaankuuluvien kriteereiden arviointiin liittyvistä asianmukaisesti perustelluista syistä, kyseistä yritystä olisi pidettävä pienenä ja ei-monimutkaisena yrityksenä. Kun yritys on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi, siihen olisi lähtökohtaisesti automaattisesti sovellettava määritettyjä suhteuttamistoimenpiteitä, jotka koskevat raportointia, julkistamista, hallintotapaa, kirjallisten toimintaperiaatteiden tarkistamista, vakuutusteknisen vastuuvelan laskentaa, yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviota ja likviditeettiriskin hallintasuunnitelmia.

(16) Jos valvontaviranomaisilla on vakavia epäilyjä yksittäisen pienen ja ei-monimutkaisen yrityksen riskiprofiilista, niillä olisi oltava valtuudet vaatia asianomaista yritystä pidättymään yhdestä tai useammasta suhteuttamistoimenpiteestä, poiketen siitä, mitä automaattisesta suhteuttamistoimenpiteiden soveltamisesta säädetään. Tällaisia valtuuksia voidaan käyttää, jos ne havaitsevat, että vakavaraisuuspääomavaatimusta ei enää täytetä, jos on olemassa täyttämättä jäämisen vaara, jos yrityksen riskiprofiili muuttuu olennaisesti tai jos yrityksen hallintojärjestelmä on tehoton.

(17) On tarkoituksenmukaista, että suhteuttamistoimenpiteet ovat myös sellaisten yritysten käytettävissä, joita ei ole luokiteltu pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi mutta joille jotkin direktiivin 2009/138/EY vaatimukset ovat liian kalliita ja monimutkaisia, kun otetaan huomioon tällaisten yritysten liiketoimintaan liittyvät riskit. Näiden yritysten olisi sallittava käyttää suhteuttamistoimenpiteitä tapauskohtaisen analyysin perusteella ja valvontaviranomaistensa ennakkohyväksynnän saatuaan.

(18) Suhteellisuusperiaatteen asianmukainen täytäntöönpano on ratkaisevan tärkeää, jotta vältetään vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin kohdistuva liiallinen rasite. Tästä syystä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi raportoitava valvontaviranomaisilleen ainoastaan, jos niiden soveltamien suhteuttamistoimenpiteiden laajuus muuttuu.

(19) Niillä vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksillä, jotka kattavat ainoastaan siihen teollisuus- tai liikeyritysryhmään liittyviä riskejä, johon ne kuuluvat, on erityinen riskiprofiili, joka olisi otettava huomioon määriteltäessä tiettyjä vaatimuksia, jotka koskevat erityisesti yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviota, tietojen julkistamista sekä niihin liittyviä valtuuksia, jotta komissio voi täsmentää näitä vaatimuksia koskevia sääntöjä. Lisäksi myös vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiin olisi voitava soveltaa suhteuttamistoimenpiteitä, jos ne luokitellaan pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi.

(20) On tärkeää, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on terve taloudellinen asema. Tätä varten direktiivissä 2009/138/EY säädetään talouden valvonnasta, joka koskee yrityksen vakavaraisuutta, vakuutusteknisen vastuuvelan muodostamista, sen varoja ja sen hyväksyttävää omaa varallisuutta. Yrityksen hallintojärjestelmä on kuitenkin myös tärkeä tekijä sen varmistamiseksi, että yrityksen talous säilyy terveellä pohjalla. Tätä varten valvontaviranomaiset olisi velvoitettava tarkastelemaan hallintojärjestelmää säännöllisesti osana vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten talouden valvontaa.

(21) Valvontaviranomaisilla olisi oltava oikeus saada kultakin valvottavalta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykseltä ja näiden ryhmiltä vähintään joka kolmas vuosi säännöllinen raportti, joka sisältää tietoja liiketoiminnasta ja tuloksesta, hallintojärjestelmästä, riskiprofiilista ja pääomanhallinnasta sekä muita vakavaraisuuden kannalta merkityksellisiä tietoja. Kyseisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmiä koskevan raportointivaatimuksen yksinkertaistamiseksi olisi tietyin edellytyksin voitava toimittaa ryhmää ja sen tytäryrityksiä koskevat säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin tiedot kootusti koko ryhmän osalta.

(22) Olisi varmistettava, että pienet ja ei-monimutkaiset yritykset asetetaan etusijalle, kun valvontaviranomaiset myöntävät raportointia koskevia vapautuksia ja rajoituksia. Ilmoitusmenettelyllä, jota sovelletaan yrityksen luokittelemiseen pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi, olisi varmistettava, että tämäntyyppisen yrityksen raportointiin sovellettavien vapautusten ja rajoitusten käytöstä on riittävä varmuus.

(23) Raportoinnin ja tietojen julkistamisen määräajat olisi säädettävä selkeästi direktiivissä 2009/138/EY. Olisi kuitenkin otettava huomioon, että poikkeukselliset olosuhteet, kuten terveysuhat, luonnonkatastrofit ja muut äärimmäiset tapahtumat, voisivat estää vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä toimittamasta tällaisia raportteja ja julkistamasta tietoja asetetuissa määräajoissa. Sen vuoksi komissiolle olisi siirrettävä valta pidentää määräaikoja kyseisissä olosuhteissa kuultuaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010[8] perustettua Euroopan valvontaviranomaista (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), jäljempänä ’vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen’.

(24) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään, että valvontaviranomaisten on arvioitava, ovatko uudet henkilöt, jotka on nimitetty johtamaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä tai hoitamaan keskeistä tehtävää, sopivia ja luotettavia. Niiden henkilöiden, jotka johtavat yritystä tai hoitavat keskeistä tehtävää, olisi kuitenkin oltava jatkuvasti sopivia ja luotettavia. Jos sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset eivät täyty, valvontaviranomaisilla olisi oltava valtuudet toteuttaa toimenpiteitä, kuten tarvittaessa siirtää kyseinen henkilö pois asianomaisesta tehtävästä.

---

[8] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

(25) Koska vakuutustoiminta voisi aiheuttaa tai lisätä rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi sisällytettävä vakuutus-, sijoitus- ja riskienhallintatoimintaansa makrovakauteen liittyviä näkökohtia ja analyysiä. Tähän voisi sisältyä se, että otetaan huomioon muiden markkinaosapuolten mahdollinen toiminta, makrotaloudelliset riskit, kuten luottosyklin laskuvaiheet tai markkinoiden likviditeetin väheneminen, taikka liiallinen tiettyihin omaisuuslajeihin, vastapuoliin tai aloihin kohdistuva markkinatason keskittyminen.

(26) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi valvontaviranomaisen pyynnöstä vaadittava ottamaan huomioon kaikki valvontaviranomaisten antamat asiaankuuluvat makrovakautta koskevat tiedot yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossaan. Jotta voidaan varmistaa tällaisten täydentävien makrovakausvaatimusten johdonmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi laadittava teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään kriteerit, jotka valvontaviranomaisten on otettava huomioon määrittäessään yritykset, joihin toimenpidettä sovelletaan. Valvontaviranomaisten olisi analysoitava niiden lainkäyttöalueella toimivien sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten riski- ja vakavaraisuusarvion tulokset, joita pyydetään ottamaan makrovakautta koskevat näkökohdat huomioon, koottava ne yhteen ja toimitettava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille erityisesti makrovakausriskien osalta tietoja seikoista, jotka olisi otettava huomioon näiden tulevissa yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvioissa. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kun ne antavat viranomaiselle tai elimelle makrovakausvalvontaa koskevan toimeksiannon, valvontaviranomaisten tekemien makrovakautta koskevien arviointien tulokset ja havainnot jaetaan kyseisen makrovakausvalvonnasta vastaavan viranomaisen kanssa.

(27) Kansallisten valvontaviranomaisten olisi kansainvälisen vakuutusvalvojien järjestön vuonna 2011 hyväksymien vakuutustoiminnan perusperiaatteiden (Insurance Core Principles) mukaisesti voitava tunnistaa sellainen markkinoiden ja finanssialan kehitys, joka voisi vaikuttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin tai vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoihin, sekä seurata ja analysoida sitä, minkä lisäksi niiden olisi käytettävä näitä tietoja yksittäisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten valvonnassa. Näitä tehtäviä toteuttaessaan valvontaviranomaisten olisi tarvittaessa käytettävä muilta valvontaviranomaisilta saatuja tietoja ja näkemyksiä.

(28) Ne elimet tai viranomaiset, joilla on makrovakausvalvontaa koskeva toimeksianto, vastaavat kansallisten vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoiden makrovakauspolitiikasta. Makrovakauspolitiikkaa voi harjoittaa valvontaviranomainen tai muu viranomainen tai elin, jolle tämä tehtävä on osoitettu.

(29) Valvontaviranomaisten ja sellaisten asiaankuuluvien elinten ja viranomaisten, joilla on makrovakausvalvontaa koskeva toimeksianto, välinen hyvä koordinointi on tärkeää, jotta voidaan tunnistaa, seurata ja analysoida rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvia mahdollisia riskejä, jotka voisivat vaikuttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, sekä toteuttaa toimenpiteitä, joilla näihin riskeihin voidaan puuttua tehokkaasti ja asianmukaisesti. Viranomaisten välisellä yhteistyöllä olisi myös pyrittävä välttämään kaikenlaisia päällekkäisiä tai epäjohdonmukaisia toimia.

(30) Valvontaviranomaisten ja veroviranomaisten välistä tietojenvaihtoa ei tulisi estää. Kyseinen tietojenvaihto olisi toteutettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja jos tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä olisi vaihdettava ainoastaan sen asiaankuuluvan viranomaisen nimenomaisella suostumuksella, jolta tiedot ovat peräisin.

(31) Direktiivissä 2009/138/EY edellytetään, että yrityksen säännöllisen riski- ja vakavaraisuusarvion on oltava erottamaton osa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten liiketoimintastrategiaa. Joitakin riskejä, kuten ilmastonmuutosriskejä, on vaikea mitata määrällisesti tai ne toteutuvat ajanjaksolla, joka on pidempi kuin vakavaraisuuspääomavaatimuksen kalibroinnissa käytettävä ajanjakso. Nämä riskit voidaan ottaa paremmin huomioon yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossa. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset altistuvat olennaisesti ilmastonmuutosriskeille, ne olisi velvoitettava tekemään asianmukaisin väliajoin ja osana yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviota analyyseja pitkän aikavälin ilmastonmuutosriskiskenaarioiden vaikutuksista liiketoimintaansa. Tällaisten analyysien olisi oltava oikeassa suhteessa yritysten liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen. Vaikka ilmastonmuutosriskeille altistumisen olennaisuuden arviointia olisi vaadittava kaikilta vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiltä, pieniltä ja ei-monimutkaisilta yrityksiltä ei tulisi vaatia pitkän aikavälin ilmastonmuutosskenaarioiden analysointia.

(32) Yritysten olisi laadittava ja seurattava tiettyjen suunnitelmien täytäntöönpanoa kestävyystekijöistä aiheutuviin taloudellisiin riskeihin puuttumiseksi. Jos ryhmän edellytetään laativan tällaisen suunnitelman ryhmän tasolla, olisi varmistettava, että ryhmän vakuutus- ja jälleenvakuutustytäryritysten osalta ei vaadita suunnitelmien laatimista yksittäisen yrityksen tasolla, jos kaikki kyseisten tytäryritysten merkitykselliset näkökohdat otetaan huomioon ryhmän tasolla laadittavassa suunnitelmassa.

(33) Direktiivissä 2009/138/EY edellytetään olennaisten tietojen julkistamista vähintään kerran vuodessa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa. Kertomus on tarkoitettu toisaalta vakuutuksenottajille ja edunsaajille sekä toisaalta analyytikoille ja muille markkinoiden ammattilaisille. Kertomuksen sisältö olisi jaettava kahteen osaan, jotta voidaan vastata näiden kahden eri ryhmän tarpeisiin ja odotuksiin. Pääasiassa vakuutuksenottajille ja edunsaajille osoitetun ensimmäisen osan olisi sisällettävä keskeiset tiedot liiketoiminnasta, tuloksesta, pääomanhallinnasta ja riskiprofiilista. Markkinoiden ammattilaisille tarkoitetun toisen osan olisi sisällettävä yksityiskohtaiset tiedot liiketoiminnasta ja hallintojärjestelmästä, tarkat tiedot vakuutusteknisestä vastuuvelasta ja muista veloista, vakavaraisuusasema sekä muut erikoistuneille analyytikoille merkitykselliset tiedot.

(34) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat mukauttaa asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää parhaan estimaatin laskennassa omaisuuseriensä marginaalin muutosten mukaisesti valvontaviranomaisen hyväksynnän saatuaan (’vastaavuuskorjaus’) tai vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hallussa tietyn valuutan määräisinä tai tietyssä maassa olevien omaisuuserien keskimääräisen marginaalin muutoksen mukaisesti (’volatiliteettikorjaus’). Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitetun osan olisi sisällettävä ainoastaan tiedot, joiden odotetaan olevan merkityksellisiä keskimääräisen vakuutuksenottajan tai edunsaajan päätöksenteon kannalta. Vaikka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi julkistettava, mitä vaikutusta niiden taloudelliseen asemaan on sillä, että vastaavuuskorjausta, volatiliteettikorjausta ja siirtymätoimenpiteitä ei sovelleta riskittömiin korkoihin ja vakuutustekniseen vastuuvelkaan, tällaisten tietojen julkistamisen ei tulisi olettaa olevan merkityksellistä keskimääräisen vakuutuksenottajan tai edunsaajan päätöksenteon kannalta. Tällaisten tietojen julkistaminen olisi sen vuoksi sisällytettävä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen siihen osaan, joka on tarkoitettu markkinoiden ammattilaisille, eikä vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitettuun osaan.

(35) Julkistamisvaatimukset eivät saisi olla vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille kohtuuttoman raskaita. Tämän vuoksi direktiiviin 2009/138/EY olisi sisällytettävä joitakin yksinkertaistamis- ja suhteuttamistoimenpiteitä erityisesti silloin, kun ne eivät vaaranna vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten toimittamien tietojen luettavuutta. Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/34/EU[9] olisi muutettava siten, että pienet ja ei-monimutkaiset yritykset voivat rajoittaa kestävyysraportointiaan kyseisessä direktiivissä säädettyjen yksinkertaistettujen pk-yritysten kestävyysraportointistandardien mukaisesti.

(36) Jotta voidaan taata julkistettavien tietojen mahdollisimman suuri tarkkuus, jotkin osat vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta olisi tilintarkastettava. Tällaisen tilintarkastusvaatimuksen olisi katettava ainakin direktiivissä 2009/138/EY vahvistettujen arvostuskriteereiden mukaisesti arvioitu tase.

---

[9] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

(37) Koska pienten ja ei-monimutkaisten yritysten ei odoteta olevan merkityksellisiä unionin rahoitusvakauden kannalta, on aiheellista sisällyttää kyseisiin yrityksiin sovellettava vapautus vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen tilintarkastusta koskevasta vaatimuksesta. Vastaavasti vakuutusalan ja jälleenvakuutusalan kytkösyritysten erityisen riskiprofiilin ja erityisluonteen vuoksi on aiheellista olla asettamatta niille tilintarkastusvaatimusta. Jäsenvaltioiden, jotka jo soveltavat tilintarkastusvaatimuksia kaikkiin yrityksiin tai muihin vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osiin kuin taseeseen, olisi kuitenkin voitava jatkaa tällaisten vaatimusten soveltamista.

(38) On syytä todeta, että vaikka tilintarkastusvaatimus olisi hyödyllinen, se olisi lisärasite kaikille yrityksille. Sen vuoksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmien vuosittaisen raportoinnin ja tietojen julkistamisen määräaikoja olisi pidennettävä, jotta kyseisillä yrityksillä ja ryhmillä olisi riittävästi aikaa laatia tarkastetut kertomukset.

(39) Rahoitusvakauden ylläpitämiseksi tehtävää raportointia koskevissa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ohjeissa vahvistetaan jo kriteerit sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten määrittämiseksi, jotka ovat merkityksellisiä unionin rahoitusjärjestelmien vakauden kannalta.

(40) Olisi varmistettava, että optioita ja takuita sisältävien sopimusten vakuutusteknisen vastuuvelan laskentamenetelmät ovat oikeassa suhteessa vakuutuksenantajaan kohdistuvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen. Tältä osin olisi säädettävä eräistä yksinkertaistuksista.

(41) Pääoman kustannuksia olisi alennettava verrattuna direktiivin 2009/138/EY ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten hyväksymisajankohtana asetettuun tasoon siten, että samalla säilytetään riittävä turvaavuus ja vakuutuksenottajien suoja. Lisäksi riskimarginaalin laskennassa olisi otettava huomioon riskien aikasidonnaisuus ja vähennettävä riskimarginaalin määrää erityisesti pitkäaikaisten velkojen osalta, mikä vähentää riskimarginaalin herkkyyttä korkojen muutoksille. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön eksponentiaalinen ja aikasidonnainen tekijä.

(42) Direktiivissä 2009/138/EY edellytetään, että vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden täyttämiseen tarvittavan hyväksyttävän oman varallisuuden määrä määritetään riskimarginaalin laskemista varten ja että pääoman kustannusten taso on yhtä suuri kuin oleellisen riskittömän korkokannan ylittävä korkomarginaali, joka vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle aiheutuisi kyseisen hyväksyttävän oman varallisuuden määrän osalta. Direktiivissä 2009/138/EY edellytetään myös, että pääoman kustannuksen tasoa on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen. Tätä varten uudelleentarkasteluilla olisi varmistettava, että pääoman kustannusten taso pysyy riskiperusteisena eikä ylitä 5:tä prosenttia.

(43) Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisessä olisi tasapainotettava asianomaisista rahoitusvälineistä saatujen tietojen käyttö ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kyky suojata rahoitusvälineistä johdettuja korkoja. Voi nimittäin käydä niin, että pienemmillä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä ei ole valmiuksia suojautua korkoriskiltä muilla välineillä kuin joukkovelkakirjalainoilla, lainoilla tai vastaavilla omaisuuserillä, joilla on kiinteät kassavirrat. Asiaankuuluva riskitön korkokäyrä olisi sen vuoksi ekstrapoloitava sellaisten maturiteettien osalta, joissa joukkovelkakirjalainojen markkinat eivät ole enää syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Ekstrapolointimenetelmässä olisi kuitenkin käytettävä muista asiaankuuluvista rahoitusvälineistä kuin joukkovelkakirjalainoista saatuja tietoja, jos tällaiset tiedot ovat saatavilla syviltä, likvideiltä ja läpinäkyviltä markkinoilta niiden maturiteettien osalta, joissa joukkovelkakirjalainojen markkinat eivät ole enää syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Jotta voidaan huolehtia varmuudesta ja yhdenmukaisesta soveltamisesta ja mahdollistaa samalla nopea reagointi markkinaolosuhteiden muutoksiin, komission olisi annettava delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään, miten uutta ekstrapolointimenetelmää olisi sovellettava. Nykyiset markkinaolosuhteet huomioon ottaen ekstrapoloinnin lähtökohdan euron osalta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivänä olisi pysyttävä samalla tasolla kuin 31 päivänä joulukuuta 2023 eli 20 vuoden maturiteetin tasolla.

(44) Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisellä on merkittävä vaikutus vakavaraisuusasemaan erityisesti sellaisten henkivakuutusyritysten osalta, joilla on pitkäaikaisia velkoja. Jotta vältetään olemassa olevan vakuutustoiminnan häiriöt ja mahdollistetaan sujuva siirtyminen uuteen ekstrapolointimenetelmään, on tarpeen säätää vaiheistusmekanismista. Tällaisilla vaiheistusmekanismilla olisi pyrittävä välttämään markkinahäiriöitä ja tarjoamaan läpinäkyvä siirtymä lopulliseen ekstrapolointimenetelmään.

(45) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään volatiliteettikorjauksesta, jolla pyritään vähentämään joukkovelkakirjalainojen ylisuurten korkomarginaalien vaikutuksia ja joka perustuu vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten asiaankuuluvien valuuttojen viitesalkkuihin ja euron osalta kansallisten vakuutusmarkkinoiden viitesalkkuihin. Yhdenmukaisen volatiliteettikorjauksen käyttö kokonaisten valuuttojen tai maiden osalta voi johtaa etuihin, jotka ylittävät joukkovelkakirjalainojen ylisuurten korkomarginaalien vaikutuksen vähenemisen, erityisesti silloin, kun kyseisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten asiaankuuluvien omaisuuserien herkkyys luottomarginaalien muutoksille on pienempi kuin asianomaisen parhaan estimaatin herkkyys korkojen muutoksille. Jotta voidaan välttää tällaisen liiallisen edun saaminen volatiliteettikorjauksesta, volatiliteettikorjaukselle olisi saatava valvontaviranomaisten hyväksyntä ja sen laskennassa olisi otettava huomioon yrityskohtaiset ominaispiirteet, jotka liittyvät omaisuuserien marginaalin herkkyyteen ja vakuutusteknisen vastuuvelan parhaan estimaatin korkoherkkyyteen. Lisäksi olisi otettava käyttöön volatiliteettikorjauksen käyttöä koskevat vähimmäisedellytykset lisäsuojana. Jäsenvaltioilla, joista osa jo soveltaa valvontaviranomaisen hyväksyntämenettelyä volatiliteettikorjauksen käyttöön, olisi oltava mahdollisuus laajentaa hyväksymisedellytyksiä siten, että niihin sisällytetään arvio volatiliteettikorjauksen taustalla olevista oletuksista. Kun otetaan huomioon lisäsuojakeinot, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi voitava lisätä riskittömään peruskorkokäyrään enintään 85 prosentin osuus edustavista salkuista johdetusta riskikorjatusta marginaalista.

(46) Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys sijoittaa velkainstrumentteihin, joilla on parempi luottoluokka kuin volatiliteettikorjauksen laskemista varten määriteltyyn edustavaan salkkuun sisältyvillä velkainstrumenteilla, volatiliteettikorjaus saattaisi korjata liiallisesti joukkovelkakirjalainojen korkomarginaalien kasvamisesta johtuvan omien varojen menetystä ja saattaisi johtaa omien varojen perusteettomaan volatiliteettiin. Jotta voidaan poistaa tällaisten liiallisten korvausten aiheuttama keinotekoinen volatiliteetti, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi voitava tällaisissa tapauksissa hakea volatiliteettikorjaukseen muutosta, jossa otetaan huomioon tiedot yrityksen erityisistä sijoituksista velkainstrumentteihin.

(47) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään volatiliteettikorjauksen maakohtaisesta osatekijästä, jolla pyritään varmistamaan, että joukkovelkakirjalainojen ylisuurten korkomarginaalien vaikutusta vähennetään asianomaisessa maassa. Maakohtaisen osatekijän aktivointi perustuu kuitenkin absoluuttiseen kynnysarvoon ja maan riskikorjatun marginaalin osalta suhteelliseen kynnysarvoon, mikä voi johtaa jyrkkiin vaikutuksiin ja siten lisätä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten oman varallisuuden volatiliteettia. Sen varmistamiseksi, että joukkovelkakirjalainojen ylisuurten korkomarginaalien vaikutusta pienennetään tehokkaasti jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, maakohtainen osatekijä olisi korvattava makrotason osatekijällä, joka lasketaan euron riskikorjatun marginaalin ja maata koskevan riskikorjatun korkomarginaalin välisten erojen perusteella. Jyrkkien vaikutusten välttämiseksi laskennassa olisi vältettävä syöttöparametreihin liittyviä epäjohdonmukaisuuksia.

(48) Jotta voidaan ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoituskäytäntöjen kehitys, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan kriteerit, joiden mukaisesti omaisuuserät voidaan sisällyttää varattuun sijoitussalkkuun, jos omaisuuserien luonne voi johtaa erilaisiin käytäntöihin vastaavuuskorjauksen soveltamis- ja laskentakriteereiden osalta.

(49) Jotta voidaan varmistaa, että kaikkia volatiliteettikorjausta laskevia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä kohdellaan samalla tavalla, tai jotta voidaan ottaa markkinoiden kehitys huomioon, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään volatiliteettikorjauksen yrityskohtaisten osatekijöiden laskenta. Muiden valuuttojen kuin euron osalta volatiliteettikorjauksen valuuttakohtaisten tekijöiden laskennassa olisi otettava huomioon mahdollisuus, että kassavirrat yhteensovitetaan jäsenvaltioiden keskenään sidottujen valuuttaparien välillä edellyttäen, että se vähentää johdonmukaisesti valuuttariskiä.

(50) Tapauksissa, joissa laitokset laskevat oman varallisuutensa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013[10] mukaisesti, sellaisiin finanssiryhmittymiin kuuluville laitoksille, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/87/EY[11], voitaisiin antaa lupa olla vähentämättä merkittäviä sijoituksiaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiin edellyttäen, että tietyt kriteerit täyttyvät. On tarpeen varmistaa, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiin ja luottolaitoksiin sovellettavat vakavaraisuussäännöt mahdollistavat asianmukaiset tasapuoliset toimintaedellytykset pankin johtamien ja vakuutusyrityksen johtamien finanssiryhmittymien välillä. Sen vuoksi myös vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksille olisi annettava lupa olla vähentämättä hyväksyttävästä omasta varallisuudestaan luotto- ja rahoituslaitoksiin olevia omistusyhteyksiä samoin edellytyksin. Sellaiseen ryhmään, johon kuuluu sekä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys että sidosyrityksenä oleva laitos, olisi erityisesti sovellettava joko direktiivin 2009/138/EY mukaista ryhmävalvontaa tai direktiivin 2002/87/EY mukaista lisävalvontaa. Lisäksi laitokseen olevan omistusyhteyden olisi oltava vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen luonteeltaan strateginen pääomasijoitus, ja valvontaviranomaisten olisi oltava vakuuttuneita ryhmävalvonnan tai lisävalvonnan soveltamisalaan kuuluvia yrityksiä koskevan yhtenäisen johtamisen, riskinhallinnan ja sisäisen valvonnan tasosta.

---

[10] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

[11] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

(51) Nykyisillä symmetrisen mukautuksen tasoon sovellettavilla rajoituksilla rajoitetaan mahdollisuutta lieventää rahoitusjärjestelmän mahdollisia myötäsyklisiä vaikutuksia kyseisellä mukautuksella ja välttää tilanne, jossa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset joutuvat kohtuuttomasti hankkimaan lisäpääomaa tai myymään sijoituksiaan rahoitusmarkkinoiden lyhytaikaisten epäsuotuisten muutosten, kuten covid-19-pandemian aiheuttamien muutosten, seurauksena. Sen vuoksi symmetristä mukautusta olisi muutettava siten, että se mahdollistaa suuremmat muutokset standardiosakepääomavaatimukseen ja että sillä lievennetään entisestään osakemarkkinoiden nopean nousun tai laskun vaikutuksia.

(52) Määrällisten vaatimusten oikeasuhteisuuden parantamiseksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille olisi annettava mahdollisuus laskea epäolennaisten riskien pääomavaatimus standardikaavalla yksinkertaistettua lähestymistapaa käyttäen enintään kolmen vuoden ajan. Yritysten olisi tällaisen yksinkertaistetun lähestymistavan avulla voitava arvioida epäolennaisen riskin pääomavaatimus käyttämällä asianmukaista volyymimittaa, joka vaihtelee ajan mittaan. Tämän lähestymistavan olisi perustuttava yhteisiin sääntöihin ja siihen olisi sovellettava epäolennaisten riskien tunnistamista koskevia yhteisiä kriteerejä.

(53) Vastaavuuskorjausta käyttävien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on yksilöitävä varattu sijoitussalkku ja velvoitekanta sekä organisoitava ja hallinnoitava niitä erillään muista liiketoiminnan osista, eikä niiden sen vuoksi sallita kattavan varatulla sijoitussalkulla muualla liiketoiminnassa syntyviä riskejä. Salkun erillinen hallinnointi ei kuitenkaan johda kyseisen salkun riskien ja muun yrityksen riskien välisen korrelaation lisääntymiseen. Sen vuoksi vastaavuuskorjausta käyttävien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi voitava laskea vakavaraisuuspääomavaatimuksensa olettaen, että sijoitussalkku ja velvoitekanta sekä yrityksen muut varat ja velat ovat täysin hajautettuja, paitsi jos sijoitussalkut, jotka kattavat salkkua vastaavan vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin, muodostavat korvamerkityn rahaston.

(54) Tarve ottaa vakuutusvalvonnassa asianmukaisesti huomioon erittäin alhaiset ja negatiiviset korot on seurausta markkinoiden viime vuosien kehityksestä. Tämä olisi toteutettava kalibroimalla uudelleen korkoriskialamoduuli siten, että otetaan huomioon negatiivinen tuottoympäristö. Käytettävä metodiikka ei kuitenkaan samalla saisi johtaa käyrän likvidin osan epärealistisen suureen laskuun, ja tämä voitaisiin välttää säätämällä nimenomaisesta vähimmäistasosta, joka muodostaa negatiivisten korkojen alarajan. Korkotason dynamiikan mukaisesti komission olisi pyrittävä ottamaan käyttöön vähimmäistaso, joka määräytyy aikasidonnaisesti eikä ole kiinteä, siltä osin kuin saatavilla olevat markkinatiedot mahdollistavat kyseisen aikasidonnaisuuden vankan riskiperusteisen kalibroinnin.

(55) Komissio on yhdistänyt delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/35[12] kaikki direktiivissä 2009/138/EY säädetyt valtuutukset. Tämä lähestymistapa on toiminut hyvin kyseisen direktiivin täytäntöönpanossa ja helpottanut kyseisen delegoidun asetuksen noudattamisen varmistamista. Sen vuoksi delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 voimassaolon olisi jatkuttava, ja kaikki nykyisten valtuutusten nojalla tarvittavat muutokset sekä tämän direktiivin mukaisten uusien valtuutusten täytäntöönpano olisi toteutettava yksinomaan delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 muutossäädöksinä. Jos kyseiset muutokset on tulevaisuudessa tarkoitus yhdistää yhteen tai useampaan delegoituun muutossäädökseen, komissio ilmoittaa paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen[13] 31 kohdan mukaisesti tällaisten delegoitujen säädösten valmistelun yhteydessä toteutettavien kuulemisten aikana myös, mitkä valtuutukset katsotaan sisällöllisesti toisiinsa liittyviksi, jolloin komission odotetaan esittävän objektiiviset perustelut kahden tai useamman valtuutuksen välisen sisällöllisen yhteyden pohjalta.

---

12 Komission delegoitu asetus (EU) 2015/35, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä (Solvenssi II) (EUVL L 12, 17.1.2015, s. 1).

13 EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

(56) On tärkeää, että valvontaviranomaiset voivat osana valvojan tarkastusprosessia vertailla tietoja kaikista valvomistaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksistä. Osittaisten ja kokonaisten sisäisten mallien avulla voidaan paremmin ottaa huomioon yrityksen yksilöllinen riski, ja direktiivissä 2009/138/EY säädetään, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat käyttää niitä pääomavaatimusten määrittämiseen ilman standardikaavasta johtuvia rajoituksia. Valvontaviranomaiset hyötyisivät myös mahdollisuudesta saada standardikaavan mukaisesti määritetyt vakavaraisuuspääomavaatimusten estimaatit, jotta ne voisivat vertailla yrityksiä ja tehdä tietyn yrityksen osalta vertailuja eri aikoina. Kaikkien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, jotka käyttävät kokonaista tai osittaista sisäistä mallia, olisi sen vuoksi toimitettava valvontaviranomaisilleen säännöllisesti estimaatti standardikaavan mukaisesti määritetystä vakavaraisuuspääomavaatimuksesta. Kyseisessä arviossa olisi otettava asianmukaisesti huomioon sellaiset standardikaavan menetelmät ja taustalla olevat oletukset, jotka helpottavat asianmukaista valvontaan liittyvää arviointia. Jotta vältettäisiin yrityksiin kohdistuva liiallinen rasite estimaattia määritettäessä, niiden olisi annettava käyttää tietoja, jotka saadaan niiden asiaankuuluvien yksinkertaistamistoimenpiteiden perusteella, jotka sisältyvät direktiivissä 2009/138/EY ja mainitun direktiivin nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä säädettyyn standardikaavaan. Jos kyseistä yksinkertaistettua tapaa käytetään vakavaraisuuspääomavaatimusta koskevan estimaatin määrittämiseen, taustalla olevat oletukset olisi selitettävä selkeästi ja valvontaviranomaisia tyydyttävällä tavalla.

(57) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten mahdollisuudesta laskea vakavaraisuuspääomavaatimuksensa valvontaviranomaisten hyväksyntää edellyttävällä sisäisellä mallilla. Kyseisessä direktiivissä ei sisäisen mallin soveltamisen osalta estetä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä ottamasta sisäisessä mallissaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutusta volatiliteettikorjaukseen. Koska volatiliteettikorjauksen käyttö voi johtaa etuihin, jotka ylittävät joukkovelkakirjalainojen ylisuurten marginaalien pienenemisen vaikutuksen parhaan estimaatin laskennassa, tällaiset liialliset edut voivat myös vääristää vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaa, jos luottomarginaalin muutosten vaikutus volatiliteettikorjaukseen otetaan huomioon sisäisessä mallissa. Tällaisen vääristymän välttämiseksi vakavaraisuuspääomavaatimukselle olisi asetettava vähimmäistaso, jos valvontaviranomaiset antavat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ottaa huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen volatiliteettikorjaukseen sisäisessä mallissaan tasolla, jonka alittuessa vakavaraisuuspääomavaatimuksesta odotetaan saatavan etuja, jotka ylittävät joukkovelkakirjalainojen ylisuurten marginaalien pienenemisen vaikutuksen.

(58) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi kannustettava parantamaan selviytymiskykyään kriisitilanteissa. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ottavat huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen volatiliteettikorjaukseen sisäisessä mallissaan siten, että ne ottavat samalla huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen makrotason volatiliteettikorjaukseen, kannustimet vahvistaa selviytymiskykyä kriisitilanteissa voivat heikentyä vakavasti. Sen vuoksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi estettävä ottamasta huomioon makrotason volatiliteettikorjausta sisäisessä mallissaan.

(59) Riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus huomioon ottaen valvontaviranomaisten olisi voitava kerätä asiaankuuluvia vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoitusstrategiaa koskevia makrovakaustietoja, analysoida niitä yhdessä muiden sellaisten merkityksellisten tietojen kanssa, joita saattaa olla saatavilla muista markkinalähteistä, ja sisällyttää makrovakauden näkökulma vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvontaan. Tähän voisi sisältyä tiettyihin luottosykleihin, talouden laskusuhdanteisiin ja kollektiiviseen sijoituskäyttäytymiseen tai laumakäyttäytymiseen liittyvien riskien valvonta.

(60) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten taloudellisen aseman heikkenemiseen tai tilanteeseen, jossa kyseiset yritykset ovat jättäneet noudattamatta sääntelyvaatimuksia, on puututtava tehokkaasti, ja ongelmien kärjistyminen on estettävä. Tästä syystä valvontaviranomaisilla olisi oltava valtuudet määrätä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä. Kyseisiä ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä koskevien valtuuksien olisi kuitenkin oltava yhdenmukaisia direktiivissä 2009/138/EY samankaltaisia olosuhteita varten jo säädetyn toimenpidehierarkian ja valvontaa koskevan toimivallan kanssa, mukaan lukien mainitun direktiivin 36 artiklassa säädetyn valvojan tarkastusprosessin yhteydessä tarkoitettu valvontaa koskeva toimivalta. Näiden ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä koskevien valtuuksien ei myöskään olisi johdettava uuteen ennalta määriteltyyn puuttumiskynnykseen, jota sovellettaisiin ennen kyseisen direktiivin I osaston VI luvun 4 jaksossa säädettyä vakavaraisuuspääomavaatimusta. Valvontaviranomaisten olisi arvioitava kukin tilanne erikseen ja päätettävä ennaltaehkäisevien toimenpiteiden tarpeellisuudesta olosuhteiden, yrityksen tilanteen ja valvontavaltaa koskevan oman harkintansa perusteella.

(61) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään vakuutusyritysten uudelleenjärjestelyä ja likvidaatiota koskevien päätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kaikissa jäsenvaltioissa. Direktiivillä varmistetaan, että yritysten kaikkia varoja ja velkoja käsitellään yhdessä menettelyssä kotijäsenvaltiossa riippumatta siitä, missä maassa ne sijaitsevat, ja että vastaanottavan jäsenvaltion velkojia kohdellaan samalla tavalla kuin kotijäsenvaltion velkojia. Tehokkaan kriisinratkaisun mahdollistamiseksi direktiivissä 2009/138/EY säädettyjä uudelleenjärjestelyä ja likvidaatiota koskevia säännöksiä olisi sovellettava kriisinratkaisuvälineitä käytettäessä sekä silloin, kun kyseisiä välineitä sovelletaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, että silloin, kun niitä sovelletaan muihin kriisinratkaisujärjestelmän kattamiin yrityksiin. Näitä säännöksiä olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

(62) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään tervehdyttämisjakson pidennyksestä tapauksissa, joissa vakavaraisuuspääomavaatimusta ei noudateta, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on todennut poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon. Poikkeuksellisen epäsuotuisasta tilanteesta voidaan tehdä ilmoitus kansallisten valvontaviranomaisten pyynnöstä, ja näiden viranomaisten on tarvittaessa ennen pyynnön tekemistä kuultava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010[14] perustettua Euroopan järjestelmäriskikomiteaa, jäljempänä 'järjestelmäriskikomitea'. Kansallisten valvontaviranomaisten hajautetusti toteuttama järjestelmäriskikomitean kuuleminen ei ole yhtä tehokasta kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen keskitetysti toteuttama järjestelmäriskikomitean kuuleminen. Tehokkaan prosessin varmistamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi kansallisten valvontaviranomaisten sijaan kuultava järjestelmäriskikomiteaa ennen poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon toteamista, jos tilanteen luonne mahdollistaa tällaisen ennakkokuulemisen.

[14] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).

(63) Direktiivissä 2009/138/EY edellytetään, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava asianomaiselle valvontaviranomaiselle välittömästi, kun ne toteavat, että vähimmäispääomavaatimusta ei täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara seuraavien kolmen kuukauden aikana. Kyseisessä direktiivissä ei kuitenkaan täsmennetä, milloin se, että vähimmäispääomavaatimusta ei täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara seuraavien kolmen kuukauden aikana, voidaan havaita, joten yritykset voisivat lykätä valvontaviranomaisille ilmoittamista sen vuosineljänneksen loppuun saakka, jona valvontaviranomaiselle virallisesti ilmoitettava vähimmäispääomavaatimus lasketaan. Sen varmistamiseksi, että valvontaviranomaiset saavat tietoja ajoissa ja pystyvät toteuttamaan tarvittavat toimet, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi vaadittava ilmoittamaan valvontaviranomaisille välittömästi siitä, että vähimmäispääomavaatimusta ei täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara, myös silloin, kun tämä on havaittu arvioiden tai laskelmien perusteella kahden vähimmäispääomavaatimuksen virallisen laskentapäivän välisenä aikana kyseisellä vuosineljänneksellä.

(64) Vakuutettujen henkilöiden etujen suojaaminen on vakavaraisuuskehyksen yleinen tavoite, johon valvontaviranomaisten olisi pyrittävä valvojan tarkastusprosessin kaikissa vaiheissa, mukaan lukien tapaukset, joissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset eivät noudata tai eivät todennäköisesti noudata vaatimuksia, jotka voisivat johtaa toimiluvan peruuttamiseen. Tähän tavoitteeseen olisi pyrittävä ennen toimiluvan peruuttamista ja sen jälkeen, ja mahdolliset oikeudelliset seuraukset, joita tästä peruuttamisesta voisi aiheutua vakuutetuille henkilöille, olisi otettava huomioon.

(65) Valvontaviranomaisilla olisi oltava välineet, joilla estetään rahoitusvakauteen kohdistuvien riskien toteutuminen vakuutusmarkkinoilla, rajoitetaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten myötäsyklistä käyttäytymistä sekä lievennetään kielteisiä heijastusvaikutuksia rahoitusjärjestelmässä ja reaalitalouteen.

(66) Viimeaikaiset talous- ja finanssikriisit ja erityisesti covid-19-pandemian aiheuttama kriisi ovat osoittaneet, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten moitteeton likviditeetin hallinta voi ehkäistä rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvia riskejä. Tästä syystä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi vaadittava tehostamaan likviditeetin hallintaa ja suunnittelua erityisesti epäsuotuisissa tilanteissa, jotka vaikuttavat suureen osaan vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoita tai vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoihin kokonaisuudessaan.

(67) Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka ovat erityisen haavoittuvassa asemassa, kuten yritykset, joilla on likvidejä velkoja tai epälikvidejä varoja taikka joiden likviditeetin haavoittuvuudet voivat vaikuttaa yleiseen rahoitusvakauteen, eivät korjaa tilannetta asianmukaisesti, kansallisten valvontaviranomaisten olisi voitava puuttua tilanteeseen vahvistaakseen kyseisten yritysten likviditeettiasemaa.

(68) Valvontaviranomaisilla olisi oltava vakuutuksenottajien suojelemiseksi ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi tarvittavat valtuudet säilyttää tiettyjen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuusasema poikkeuksellisissa tilanteissa, kuten epäsuotuisissa taloudellisissa tilanteissa tai markkinatilanteissa, jotka vaikuttavat suureen osaan vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoita tai vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoihin kokonaisuudessaan. Näihin valtuuksiin olisi sisällyttävä mahdollisuus rajoittaa voitonjakoa tietyn vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tai keskeyttää se, ennen kuin vakavaraisuuspääomavaatimusta tosiasiallisesti rikotaan. Valtuuksia olisi sovellettava tapauskohtaisesti, niissä olisi noudatettava yhteisiä riskiperusteisia kriteerejä eivätkä ne saisi heikentää sisämarkkinoiden toimintaa.

(69) Koska osinkojen ja muiden lisäetujen jakamisen rajoittaminen tai keskeyttäminen vaikuttaisi, vaikkakin tilapäisesti, osakkeenomistajien ja muiden heikommassa etuoikeusasemassa olevien velkojien oikeuksiin, valvontaviranomaisten olisi tällaisia toimenpiteitä toteuttaessaan otettava asianmukaisesti huomioon suhteellisuus- ja tarpeellisuusperiaatteet. Valvontaviranomaisten olisi myös varmistettava, ettei millään toteutetuilla toimenpiteillä ole kohtuuttomia epäedullisia vaikutuksia koko rahoitusjärjestelmään tai sen osiin muissa jäsenvaltioissa tai koko unionissa. Valvontaviranomaisten olisi erityisesti rajoitettava pääoman jakamista vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmän sisällä ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoiden ja koko rahoitusjärjestelmän vakauden säilyttämiseksi.

(70) Poikkeuksellisissa olosuhteissa vakuutusyrityksiin voi kohdistua merkittäviä likviditeettiriskejä. Sen vuoksi valvontaviranomaisilla olisi oltava toimivalta keskeyttää väliaikaisesti tällaisten yritysten, joihin merkittävät likviditeettiriskit kohdistuvat, henkivakuutussopimusten lunastusoikeudet lyhyeksi ajaksi ja vasta viimeisenä keinona. Tällaista poikkeuksellista toimenpidettä olisi käytettävä vakuutuksenottajien kollektiivisen suojan turvaamiseksi eli kaikkien vakuutuksenottajien suojaamiseksi, myös niiden, joihin tällaiset riskit saattaisivat vaikuttaa välillisesti.

(71) Rajatylittävää toimintaa harjoittavien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten viimeaikaiset kaatumiset ovat korostaneet sitä, että valvontaviranomaisten on saatava enemmän tietoa näiden yritysten toiminnasta. Sen vuoksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset olisi velvoitettava ilmoittamaan kotijäsenvaltionsa valvontaviranomaiselle kaikista olennaisista muutoksista, jotka vaikuttavat niiden riskiprofiiliin niiden kulloisenkin rajatylittävän vakuutustoiminnan osalta, ja nämä tiedot olisi jaettava asianomaisten vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten kanssa.

(72) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on direktiivin 2009/138/EY nojalla valtuudet perustaa ja koordinoida yhteistoimintafoorumeja, joilla tehostetaan asianomaisten valvontaviranomaisten välistä yhteistoimintaa, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys harjoittaa tai aikoo harjoittaa toimintaa, joka perustuu palvelujen tarjoamisen vapauteen tai sijoittautumisoikeuteen. Koska näillä foorumeilla käsiteltävät valvontaa koskevat kysymykset ovat kuitenkin monimutkaisia, monissa tapauksissa valvontaviranomaiset eivät pääse yhteiseen näkemykseen siitä, miten käsitellä kysymyksiä, jotka liittyvät rajatylittävää toimintaa harjoittavaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen. Jos yhteistoimintafoorumeihin osallistuvat valvontaviranomaiset eivät pääse yhteisymmärrykseen rajatylittävää toimintaa harjoittavaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen liittyvistä kysymyksistä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava valtuudet ratkaista erimielisyys asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti.

(73) Yhteistyötä ja tietojenvaihtoa olisi vahvistettava toimiluvan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle myöntäneen kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen ja niiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten välillä, joissa kyseinen yritys harjoittaa toimintaa perustamalla sivuliikkeitä tai tarjoamalla palveluja, jotta voidaan paremmin ehkäistä kuluttajien oikeuksiin vaikuttavia mahdollisia ongelmia ja parantaa vakuutuksenottajien suojaa kaikkialla unionissa. Tiiviimpi yhteistyö on erityisen tärkeää silloin, kun on kyse merkittävästä rajatylittävästä toiminnasta, ja sen olisi lisättävä läpinäkyvyyttä ja säännöllistä pakollista tietojenvaihtoa asianomaisten valvontaviranomaisten välillä. Kyseisen tietojenvaihdon olisi oltava riittävän informatiivista, ja siihen olisi sisällyttävä kaikki kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselta saadut asiaankuuluvat tiedot, erityisesti rajatylittävään toimintaan ja yrityksen taloudelliseen tilaan liittyvän valvojan tarkastusprosessin tulosten osalta. Jotta voidaan varmistaa sujuva pääsy käytettävissä oleviin valvontatietoihin, valvojan tarkastusprosessia koskeviin raportteihin ja muihin merkittävää rajatylittävää toimintaa harjoittavia yrityksiä koskeviin asiaankuuluviin tietoihin sekä niiden tehokas vaihto sekä ottaa huomioon tarve rajoittaa hallinnollista taakkaa, olisi käytettävä digitaalisia tiedonjakovälineitä. Sen vuoksi kyseiset tiedot voitaisiin kanavoida vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käyttöön ottamien olemassa olevien digitaalisten yhteistyövälineiden avulla.

(74) Jos vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisella on vakavia epäilyjä sellaisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuusasemasta, joka harjoittaa merkittävää rajatylittävää toimintaa sen alueella, sillä olisi oltava valtuudet pyytää yrityksen toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen suorittamista yhdessä kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen kanssa sellaisissa tapauksissa, joissa vakavaraisuuspääomavaatimusta tai vähimmäispääomavaatimusta ei täytetä. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen olisi koordinoitava yrityksen toimitiloissa tehtävää yhteistä tarkastusta ja pyydettävä paikalle kaikki asiaankuuluvat kansalliset valvontaviranomaiset sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen. Kaikkien osallistuvien valvontaviranomaisten olisi sovittava yrityksen toimitiloissa tehtävän tarkastuksen tavoitteista ennen tarkastuksen suorittamista. Ennen tarkastuksen päättymistä niiden olisi myös muodostettava yhteinen näkemys tarvittavista valvontatoimenpiteistä, jotka on määrä toteuttaa. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen olisi ilmoitettava kaikille asianomaisille valvontaviranomaisille yrityksen toimitiloissa tehdyn tarkastuksen jatkotoimista. Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä siitä, onko yrityksen toimitiloissa tehtävä yhteinen tarkastus tarpeen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava valtuudet ratkaista erimielisyys asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti.

(75) Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ei velvoiteta direktiivin 2009/138/EY mukaan antamaan vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille oikea-aikaisesti tietoja liiketoimintansa harjoittamisesta. Tällaiset tiedot voidaan hankkia ainoastaan pyytämällä niitä kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselta. Tällainen lähestymistapa ei kuitenkaan takaa tietojen saamista kohtuullisessa ajassa. Sen vuoksi vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisilla olisi oltava valtuudet pyytää tietoja suoraan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiltä, jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen ei toimita tietoja oikea-aikaisesti. Kyseiset valtuudet eivät saisi olla esteenä sille, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat vapaaehtoisesti tietoja vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille.

(76) Jotta emoyritystä voitaisiin pitää vakuutushallintayhtiönä, sen pääasiallisena liiketoimintana on erityisesti oltava osuuksien hankkiminen ja hallussapito sellaisista tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiallisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä. Valvontaviranomaisilla on tällä hetkellä erilaisia tulkintoja ilmauksen ”yksinomaan tai pääasiallisesti” merkityksestä tässä yhteydessä. Sen vuoksi vakuutushallintayhtiön määritelmää olisi muutettava ja selkeytettävä ottaen huomioon samanlaiset muutokset, jotka on tehty asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitettuun rahoitusalan holdingyhtiön määritelmään pankkialalla. Erityisesti jotta yritys voitaisiin luokitella vakuutushallintayhtiöksi, sen pääasiallisen liiketoiminnan olisi liityttävä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten hankintaan ja hallussapitoon, oheispalvelujen tarjoamiseen sidosyrityksenä oleville vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksille tai muun sääntelemättömän rahoitustoiminnan harjoittamiseen. Valvontaviranomaisilla olisi oltava valtuudet päätellä, että tällainen kriteeri täyttyy, riippumatta siitä, mitä yritys on itse ilmoittanut toimialakseen tai tavoitteekseen.

(77) Joissakin tapauksissa sellaisen ryhmän sisällä, johon sovelletaan ryhmävalvontaa direktiivin 2009/138/EY 213 artiklan 2 kohdan a, b tai c alakohdan mukaisesti, omistusyhteyksiä kolmannessa maassa sijaitseviin vakuutus- ja jälleenvakuutusalan tytäryrityksiin pidetään hallussa sääntelemättömän välitason holdingyhtiön kautta. Vaikka tällä sääntelemättömällä välitason holdingyhtiöllä ei ole vakuutus- tai jälleenvakuutusalan tytäryritystä, jonka kotipaikka on unionissa, on tärkeää, että sitä voidaan kohdella samalla tavalla kuin vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä ja että se voidaan sisällyttää ryhmän vakavaraisuuslaskelmiin. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöiden määritelmä, jotta ryhmät voisivat ottaa huomioon sidosyrityksinä olevat kolmannen maan yritykset ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta laskiessaan.

(78) Joissain tapauksissa useat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset muodostavat tosiasiallisen ryhmän ja toimivat ryhmänä, vaikka ne eivät ole direktiivin 2009/138/EY 212 artiklassa säädetyn ryhmän määritelmän mukaisia. Sen vuoksi kyseisen direktiivin III osastoa ei sovelleta tällaisiin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin. Ryhmävalvojilla olisi tällaisissa tapauksissa ja erityisesti sellaisten horisontaalisten ryhmien osalta, joilla ei ole eri yritysten välisiä pääomayhteyksiä, oltava valtuudet todeta ryhmän olemassaolo. Olisi myös säädettävä objektiivisista kriteereistä, joilla tämä todetaan. Jos ryhmien erityispiirteet eivät muutu, voidaan odottaa, että ryhmät, jotka jo kuuluvat ryhmävalvonnan piiriin, ovat jatkossakin kyseisen valvonnan kohteena.

(79) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmät voivat vapaasti päättää ryhmän sisällä erityisistä sisäisistä järjestelyistä, tehtävien jaosta ja organisaatiorakenteesta parhaaksi katsomallaan tavalla, jotta direktiivin 2009/138/EY noudattaminen voidaan varmistaa. Joissakin tapauksissa tällaiset järjestelyt ja organisaatiorakenteet voivat kuitenkin vaarantaa tehokkaan ryhmävalvonnan. Sen vuoksi ryhmävalvojilla olisi poikkeuksellisissa oloissa ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan oltava valtuudet vaatia muutoksia kyseisiin järjestelyihin tai organisaatiorakenteisiin. Ryhmävalvojien olisi perusteltava päätöksensä asianmukaisesti ja selitettävä, miksi olemassa olevat järjestelyt tai rakenteet estävät tehokasta ryhmävalvontaa ja vaarantavat sen.

(80) Ryhmävalvojat voivat päättää jättää yrityksen ryhmävalvonnan ulkopuolelle erityisesti silloin, kun kyseisellä yrityksellä katsotaan olevan ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta ainoastaan vähäinen merkitys. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on havainnut, että kriteeristä, jonka mukaan yrityksellä katsotaan olevan ainoastaan vähäinen merkitys, on erilaisia tulkintoja, ja todennut, että joissakin tapauksissa tällainen valvonnan ulkopuolelle jättäminen johtaa siihen, että ryhmävalvonnasta luovutaan kokonaan tai että valvonta tapahtuu väliyhtiönä toimivan emoyrityksen tasolla. Sen vuoksi on tarpeen selventää, että valvonnan ulkopuolelle jättämistä koskevia päätöksiä, jotka johtaisivat siihen, että ryhmävalvonnasta luovutaan kokonaan tai että valvonta tapahtuu väliyhtiönä toimivan emoyrityksen tasolla, olisi tehtävä vain hyvin poikkeuksellisissa olosuhteissa ja että ryhmävalvojien olisi kuultava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ennen tällaisten päätösten tekemistä. Olisi myös otettava käyttöön kriteerejä, joiden avulla voidaan selkeyttää sitä, mitä olisi pidettävä ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta ainoastaan vähäisenä merkityksenä.

(81) Päätökset olla sisällyttämättä yritystä ryhmävalvonnan soveltamisalaan voivat perustua useisiin direktiivin 2009/138/EY säännöksiin. Mainitun direktiivin 214 artiklan 2 kohtaan tehtävät muutokset, joilla pyritään täsmentämään ”ainoastaan vähäisen merkityksen” käsitettä, eivät näin ollen saisi vaikuttaa kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitettua mahdollista nykyistä päätöksenteon perustetta ryhmävalvonnan ulkopuolelle jättämiselle, jos jäsenvaltio on saattanut kyseisen direktiivin 214 artiklan osaksi kansallista lainsäädäntöään siten, että se mahdollistaa perimmäisen emoyrityksen jättämisen valvonnan ulkopuolelle, jos sillä on kaikki seuraavat ominaispiirteet: se on edelleen valvontaviranomaisen valvonnan kohteena kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, sillä ei ole toimilupaa aloittaa vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa, se ei tarjoa ryhmään kuuluville vakuutus- tai jälleenvakuutustytäryrityksille oheispalveluja, sen yhtiöjärjestys on nimenomaisesti estänyt yritystä hoitamasta vakuutus- tai jälleenvakuutustytäryritystensä keskitettyä koordinointia jäsenvaltion lainsäädännön, jolla rajoitetaan tiukasti yrityksen toiminnan laajuutta, mukaisesti ja jäsenvaltion alueelle on sijoittautunut väliyhtiönä toimiva yhteisö, joka hoitaa aktiivisesti ryhmän vakuutus- tai jälleenvakuutustytäryrityksiä.

(82) On epäselvää, minkälaisten yritystyyppien osalta menetelmää 2 eli direktiivissä 2009/138/EY määriteltyä vähentämis- ja yhdistämismenetelmää voidaan soveltaa ryhmän vakavaraisuuden laskennassa, mikä haittaa tasapuolisten toimintaedellytysten toteutumista. Sen vuoksi olisi määritettävä selkeästi, mitkä yritykset voidaan menetelmää 2 käytettäessä sisällyttää ryhmän vakavaraisuuden laskentaan. Menetelmää 2 olisi sovellettava ainoastaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, muilla finanssialoilla toimiviin yrityksiin, rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, vakuutushallintayhtiöihin ja muihin emoyrityksiin, joiden pääasiallisena liiketoimintana on osuuksien hankkiminen ja hallussapito sellaisista tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiallisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä.

(83) Joissakin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmissä sellainen väliyhtiönä toimiva emoyritys, joka ei ole vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, hankkii ja pitää hallussaan osuuksia tytäryrityksistä, jos kyseiset tytäryritykset ovat yksinomaan tai pääasiallisesti kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä. Jos näillä väliyhtiönä toimivilla emoyrityksillä ei ole omistusyhteyttä vähintään yhteen sellaiseen vakuutus- tai jälleenvakuutustytäryritykseen, jonka kotipaikka on unionissa, nykyisten sääntöjen nojalla niitä ei kohdella samalla tavalla kuin vakuutushallintayhtiöitä ryhmän vakavaraisuuden laskennassa, vaikka niiden riskien luonne on hyvin samankaltainen. Sen vuoksi sääntöjä olisi muutettava siten, että tällaisia kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöitä kohdellaan ryhmän vakavaraisuuden laskennassa samalla tavalla kuin vakuutushallintayhtiöitä.

(84) Direktiivissä 2009/138/EY ja delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/35 säädetään neljästä menetelmästä, joilla muilla finanssialoilla toimivat yritykset voidaan sisällyttää ryhmän vakavaraisuuslaskelmiin, mukaan lukien direktiivin 2002/87/EY liitteessä I esitetyt menetelmät 1 ja 2. Tämä johtaa epäjohdonmukaisiin valvontatapoihin ja epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin, minkä lisäksi se aiheuttaa tarpeetonta monimutkaisuutta. Sen vuoksi sääntöjä olisi yksinkertaistettava siten, että muilla finanssialoilla toimivat yritykset lasketaan aina ryhmän vakavaraisuuteen käyttäen omien varojen ja pääomavaatimusten laskentaan sovellettavia asiaankuuluvia alakohtaisia sääntöjä. Nämä omien varojen vaatimukset ja pääomavaatimukset olisi yksinkertaisesti laskettava yhteen ryhmän vakuutus- ja jälleenvakuutusosan omien varojen vaatimusten ja pääomavaatimusten kanssa.

(85) Osakasyrityksenä oleville vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille annetaan nykyisten sääntöjen mukaan rajoitetut mahdollisuudet käyttää yksinkertaistettuja laskelmia ryhmänsä vakavaraisuuden määrittämiseksi käytettäessä menetelmää 1 eli kirjanpidon konsolidointiin perustuvaa menetelmää. Tämä aiheuttaa kohtuuttoman rasitteen erityisesti silloin, kun ryhmillä on omistusyhteyksiä hyvin pieniin sidosyrityksiin. Sen vuoksi osakasyritysten olisi sallittava sisällyttää yksinkertaistettuja menetelmiä käyttäen sellaiset sidosyritykset, jotka ovat kooltaan ryhmänsä vakavaraisuuden kannalta epäolennaisia, edellyttäen, että valvontaviranomaiset antavat tälle ennakkohyväksynnän.

(86) On epäselvää, miten rasituksen käsitettä, joka olisi otettava huomioon varallisuuteen kuuluvien erien luokittelussa, sovelletaan vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, joiden suorina asiakkaina ei ole vakuutuksenottajia ja edunsaajia. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön vähimmäisvaatimukset, joiden avulla voidaan tunnistaa sellaiset tapaukset, joissa vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön liikkeeseen laskemaan omaan varallisuuteen kuuluvaan erään ei liity rasituksia.

(87) Niiden yritysten laajuuden, jotka olisi otettava huomioon laskettaessa ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäistasoa, olisi oltava yhdenmukainen niiden yritysten laajuuden kanssa, jotka luetaan mukaan siihen hyväksyttävään omaan varallisuuteen, jota käytetään ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen. Sen vuoksi vähimmäistasoa laskettaessa olisi otettava huomioon menetelmän 1 mukaisesti sisällytetyt kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset.

(88) Ryhmän konsolidoidun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentakaava saattaisi johtaa tilanteisiin, joissa tämä vähimmäisvaatimus on lähes yhtä suuri tai jopa sama kuin ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus. Jos tällaisissa tapauksissa ryhmä ei täytä ryhmän konsolidoitua vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimusta mutta täyttää silti konsolidoitujen tietojen perusteella lasketun ryhmätason vakavaraisuuspääomavaatimuksensa, valvontaviranomaisten olisi käytettävä ainoastaan niitä valtuuksia, jotka ovat käytettävissä, jos ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta ei täytetä.

(89) Ryhmän vakavaraisuuden laskennassa vakuutushallintayhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä olisi kohdeltava samalla tavalla kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä. Tämä edellyttää kyseisten yritysten nimellisten pääomavaatimusten laskemista. Tällaiset laskelmat eivät kuitenkaan saisi koskaan merkitä sitä, että yksittäisten vakuutushallintayhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on noudatettava näitä nimellisiä pääomavaatimuksia.

(90) Missään säännöksessä ei täsmennetä, miten ryhmän vakavaraisuus lasketaan käytettäessä menetelmän 1 ja menetelmän 2 yhdistelmää. Tämä johtaa epäjohdonmukaisiin käytäntöihin ja epävarmuustekijöihin, jotka liittyvät erityisesti tapaan laskea menetelmän 2 avulla sisällytetyt vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset mukaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen. Sen vuoksi olisi selvennettävä, miten ryhmän vakavaraisuus lasketaan, kun käytetään menetelmien yhdistelmää. Tästä syystä ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa ei pitäisi jättää ottamatta huomioon tällaisista yrityksistä johtuvia olennaisia riskejä. Pääomavaatimusten olennaisten korotusten välttämiseksi ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmien tasapuolisten toimintaedellytysten säilyttämiseksi maailmanlaajuisesti olisi kuitenkin selvennettävä, että ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa tällaisiin omistusosuuksiin ei sovelleta osakeriskin pääomavaatimusta. Samasta syystä valuuttariskin pääomavaatimusta olisi sovellettava ainoastaan niiden omistusosuuksien arvoon, jotka ylittävät kyseisten sidosyritysten vakavaraisuuspääomavaatimukset. Osakasyrityksenä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten olisi saatava ottaa huomioon kyseisen valuuttariskin ja ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennan perustana olevien muiden riskien välinen hajautus.

(91) Tällä hetkellä ryhmävalvojat voivat vakavaraisuuspääomavaatimusten, vakuutusteknisen vastuuvelan tai molempien perusteella määrittää kynnysarvot, joiden ylittyessä ryhmänsisäisiä liiketoimia ja riskikeskittymiä pidetään merkittävinä. Myös muut riskiperusteiset määrälliset tai laadulliset kriteerit, kuten hyväksyttävä oma varallisuus, voisivat kuitenkin soveltua kynnysarvojen määrittämiseen. Sen vuoksi ryhmävalvojilla olisi oltava enemmän joustovaraa merkittävän ryhmänsisäisen liiketoimen tai merkittävän riskikeskittymän määrittämisessä.

(92) Vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt voivat olla vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmien emoyrityksiä. Tässä tapauksessa ryhmävalvontaa sovelletaan tällaisten holdingyhtiöiden konsolidoidun aseman perusteella. Koska tällaisten holdingyhtiöiden määräysvallassa olevat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset eivät aina pysty varmistamaan ryhmävalvontaa koskevien vaatimusten noudattamista, on tarpeen varmistaa, että ryhmävalvojilla on asianmukaiset valvonta- ja täytäntöönpanovaltuudet sen varmistamiseksi, että ryhmät noudattavat direktiiviä 2009/138/EY. Ryhmävalvojilla olisi siten oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/878[15] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2013/36/EU[16] tehdyillä muutoksilla käyttöön otettuja luotto- ja rahoituslaitoksia koskevia valtuuksia vastaavat holdingyhtiöitä koskevat vähimmäisvaltuudet, mukaan lukien yleistä valvontaa koskevat valtuudet, joita sovelletaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin ryhmävalvontaa varten.

---

15 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 253).

16 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

(93) Vakuutuksenottajien suojan osalta kaikkia unionissa toimivia vakuutusyritysryhmiä olisi niiden perimmäisen emoyrityksen kotipaikan sijainnista riippumatta kohdeltava yhdenvertaisesti sovellettaessa direktiivin 2009/138/EY III osaston mukaista ryhmävalvontaa. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset kuuluvat ryhmään, jonka emoyrityksen kotipaikka on sellaisessa kolmannessa maassa, jonka ei katsota olevan kyseisen direktiivin 260 artiklan mukaisesti vastaava tai väliaikaisesti vastaava, ryhmävalvonnan harjoittaminen on haasteellisempaa. Ryhmävalvojat voivat päättää soveltaa tällaisiin ryhmiin niin kutsuttuja muita menetelmiä kyseisen direktiivin 262 artiklan mukaisesti. Näitä menetelmiä ei kuitenkaan ole selkeästi määritelty, ja tavoitteet, jotka näillä muilla menetelmillä olisi saavutettava, ovat epävarmoja. Jos tätä kysymystä ei oteta huomioon, se voisi johtaa sellaisten ryhmien, joiden perimmäinen emoyritys sijaitsee unionissa, ja sellaisten ryhmien, joiden perimmäinen emoyritys sijaitsee muussa kuin vastaavassa kolmannessa maassa, välisiin ei-toivottuihin vaikutuksiin tasapuolisten toimintaedellytysten osalta. Sen vuoksi näiden muiden menetelmien tarkoitusta olisi täsmennettävä, mukaan lukien vähimmäistoimenpiteet, joita ryhmävalvojien olisi harkittava. Näillä menetelmillä olisi erityisesti taattava samantasoinen suoja kaikille sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten vakuutuksenottajille, joiden kotipaikka on unionissa, riippumatta sen ryhmän perimmäisen emoyrityksen kotipaikasta, johon tällaiset vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset kuuluvat.

(94) Komission delegoidulla asetuksella (EU) 2019/981[17] otettiin käyttöön pitkäaikaisten osakesijoitusten etuuskohtelu. Duraatioon perustuvaan osakeriskialamoduuliin, jolla pyritään myös ottamaan huomioon sijoitusriskin pieneneminen pidemmällä aikajänteellä mutta jonka käyttö on unionissa hyvin vähäistä, sovelletaan kriteerejä, jotka ovat tiukempia kuin pitkäaikaisiin osakesijoituksiin sovellettavat kriteerit. Näin ollen uusi pitkäaikaisten osakesijoitusten vakavaraisuusluokka vaikuttaa poistavan nykyisen duraatioon perustuvan osakeriskialamoduulin tarpeen. Koska ei ole tarpeen säilyttää kahta erillistä etuuskohtelua, joilla on sama tavoite eli pitkäaikaisten sijoitusten palkitseminen, duraatioon perustuva osakeriskialamoduuli olisi poistettava. Jotta kuitenkin vältettäisiin tilanne, jossa mainittu poistaminen aiheuttaisi epäedullisia vaikutuksia, olisi säädettävä saavutettujen etujen säilyttämislausekkeesta niiden vakuutuksenantajien osalta, jotka tällä hetkellä soveltavat duraatioon perustuvaa osakeriskialamoduulia.

[17] Komission delegoitu asetus (EU) 2019/981, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2019, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä annetun delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 (Solvenssi II) muuttamisesta (EUVL L 161, 18.6.2019, s. 1).

(95) Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että yksityinen sektori, mukaan lukien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, kanavoi suuria määriä sijoituksia kestäviin sijoituskohteisiin. Direktiivin 2009/138/EY pääomavaatimuksia koskevat säännökset eivät saisi estää vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kestäviä sijoituksia, mutta niissä olisi otettava huomioon ympäristölle haitalliseen toimintaan tehtävien sijoitusten riski kokonaisuudessaan. Sen vuoksi on tarpeen arvioida, riittääkö saatavilla oleva näyttö ympäristön tai yhteiskunnan kannalta haitallisten sijoitusten ja muiden sijoitusten välisistä riskieroista oikeuttamaan eriytetyn vakavaraisuuskohtelun. Jotta voidaan varmistaa näytön asianmukainen arviointi, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi seurattava ympäristön tai yhteiskunnan kannalta haitallisten sijoitusten riskiprofiilia koskevaa näyttöä ja raportoitava viimeistään … päivänä …kuuta … [yhden kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kertomuksessa olisi tarvittaessa annettava lausunto direktiiviin 2009/138/EY sekä kyseisen direktiivin nojalla annettuihin delegoituihin säädöksiin ja täytäntöönpanosäädöksiin tehtävistä muutoksista. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi myös voitava tutkia, olisiko tarkoituksenmukaista ottaa huomioon tiettyjä muita ympäristöriskejä kuin ilmastonmuutokseen liittyviä riskejä ja miten tämä tapahtuisi. Jos näyttö antaa siihen aihetta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voisi analysoida esimerkiksi tarvetta laajentaa ilmastonmuutokseen liittyvien riskien osalta tällä direktiivillä käyttöön otettavat skenaarioanalyysit koskemaan myös muita ympäristöriskejä.

(96) Ilmastonmuutos vaikuttaa luonnonkatastrofien esiintymistiheyteen ja vakavuuteen, sillä molemmat katastrofit todennäköisesti yleistyvät entisestään ympäristön tilan heikkenemisen ja ympäristön pilaantumisen vuoksi. Tämä voisi myös muuttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten altistumista luonnonkatastrofiriskille ja mitätöidä delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/35 vahvistetut luonnonkatastrofiriskin standardiparametrit. Jotta voidaan varmistaa, että luonnonkatastrofiriskin vakioparametrien ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten todellisen tällaisille riskeille altistumisen välillä ei ole jatkuvaa ristiriitaa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen luonnonkatastrofien riskimoduulin laajuutta ja sen vakioparametrien kalibrointia. Tätä varten vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi otettava huomioon uusin saatavilla oleva ilmastotieteellinen näyttö, ja jos ristiriitaisuuksia havaitaan, sen olisi toimitettava komissiolle asiasta lausunto.

(97) Direktiivin 2009/138/EY 308 b artiklan 12 kohdassa säädettyjä vaatimuksia olisi muutettava, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus pankkialan kehyksen kanssa ja tasapuoliset toimintaedellytykset sellaisten jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta olevien saamisten kohtelussa, jotka ovat minkä tahansa jäsenvaltion oman valuutan määräisiä ja sillä rahoitettuja. Tätä varten olisi otettava käyttöön tällaisten saamisten siirtymäjärjestely, jotta asianomaiset saamiset voidaan vapauttaa marginaaliriskin ja markkinariskikeskittymien pääomavaatimuksista edellyttäen, että saamiset ovat syntyneet ennen 1 päivää tammikuuta 2023.

(98) Joissakin tapauksissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmät tukeutuvat voimakkaasti riskittömiä korkoja koskevan siirtymätoimenpiteen ja vakuutusteknistä vastuuvelkaa koskevan siirtymätoimenpiteen käyttöön. Kyseinen tukeutuminen saattaa antaa väärän kuvan ryhmän todellisesta vakavaraisuusasemasta. Sen vuoksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmiä olisi vaadittava julkistamaan niiden vakavaraisuusasemaan kohdistuva vaikutus olettaen, että kyseisistä siirtymätoimenpiteistä johtuvia omia varoja ei voida käyttää ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen. Valvontaviranomaisilla olisi myös oltava valtuudet toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, jotta toimenpiteiden käyttö vastaisi asianmukaisesti ryhmän taloudellista asemaa. Nämä toimenpiteet eivät kuitenkaan saisi vaikuttaa siihen, miten sidosyrityksenä olevat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset käyttävät kyseisiä siirtymätoimenpiteitä laskiessaan yksilöllistä vakavaraisuuspääomavaatimustaan.

(99) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään riskittömiä korkoja ja vakuutusteknistä vastuuvelkaa koskevista siirtymätoimenpiteistä, jotka edellyttävät valvontaviranomaisten hyväksyntää ja joita sovelletaan niihin ennen vuotta 2016 tehtyihin sopimuksiin, joista aiheutuu vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteita. Vaikka siirtymätoimenpiteillä olisi kannustettava yrityksiä aloittamaan mahdollisimman nopeasti kyseisen direktiivin noudattaminen, kauan vuoden 2016 jälkeen ensimmäistä kertaa hyväksyttyjen siirtymätoimenpiteiden soveltaminen todennäköisesti hidastaa kyseisen direktiivin noudattamisen aloittamista. Näiden siirtymätoimenpiteiden käytön hyväksyminen olisi sen vuoksi rajoitettava tapauksiin, joissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen aletaan soveltaa ensimmäistä kertaa direktiivin 2009/138/EY sääntöjä tai joissa yritys on vastaanottanut vakuutus- tai jälleenvakuutussopimusten vakuutuskannan ja luovuttava yritys on ennen luovutusta soveltanut kyseiseen vakuutuskantaan liittyviä velvoitteita koskevaa siirtymätoimenpidettä.

(100) Jotta voidaan ottaa huomioon markkinoiden kehitys ja täydentää tämän direktiivin tiettyjä yksityiskohtaisia teknisiä näkökohtia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat pienten ja ei-monimutkaisten yritysten ja ryhmien määrittämiskriteereitä, kryptovaroista aiheutuvan riskin käsittelyä markkinariskialamoduulissa, pitkän aikavälin sijoituksiin liittyviä selvennyksiä, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyritysten rajoitetun valvontaan liittyvän raportoinnin kriteereitä, parhaan estimaatin turvaavaa determinististä arvostusta, yksinkertaistetun lähestymistavan soveltamista ryhmän vakavaraisuuden laskemiseksi, ryhmän säännöllisesti toimitettavaan valvontaraporttiin sisällytettäviä tietoja sekä raportoinnin määräaikojen pidentämistä poikkeuksellisissa olosuhteissa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(101) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tekijät, jotka valvontaviranomaisten on otettava huomioon tunnistaakseen ryhmään mahdollisesti kuuluvien eri yritysten väliset suhteet. Komission olisi täydennettävä tätä direktiiviä hyväksymällä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatimat tekniset sääntelystandardit delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä myös vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatimia teknisiä täytäntöönpanostandardeja, jotka koskevat joitakin erityisiä metodologisia osatekijöitä henkivakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin turvaavaa determinististä arvostamista varten, täytäntöönpanosäädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

(102) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat kannustimien tarjoaminen vakuutuksenantajille talouden pitkän aikavälin kestävän rahoituksen edistämiseksi, riskiherkkyyden parantaminen, vakuutuksenantajien vakavaraisuusaseman liiallisen lyhyen aikavälin volatiliteetin lieventäminen, vakuutusvalvonnan laadun, johdonmukaisuuden ja koordinoinnin parantaminen kaikkialla unionissa, vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojan parantaminen sekä mahdollisen järjestelmäriskin muodostumisen parempi käsittely vakuutusalalla, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

(103) Yhdistyneestä kuningaskunnasta tuli unionin ulkopuolinen maa 1 päivänä helmikuuta 2020, ja unionin oikeutta lakattiin soveltamasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa 31 päivänä joulukuuta 2020. Koska direktiivissä 2009/138/EY on useita säännöksiä, jotka koskevat tiettyjen jäsenvaltioiden erityispiirteitä, ja sellaisia säännöksiä, jotka koskevat nimenomaan Yhdistynyttä kuningaskuntaa, nämä säännökset ovat vanhentuneet, minkä vuoksi ne olisi kumottava.

(104) Komission antamissa delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä käytettävät kalibroinnit perustuvat usein tietoihin, joihin vaikuttaa voimakkaasti Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoilta saatujen tietojen sisällyttäminen. Sen vuoksi kaikkia kalibrointeja, joita käytetään vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen laskennassa, olisi tarkasteltava uudelleen sen määrittämiseksi, ovatko ne aiheettomasti riippuvaisia Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoilta saaduista tiedoista, ja tapauksen mukaan kyseiset tiedot olisi poistettava asiaankuuluvista tietokokonaisuuksista paitsi, jos mitään muita tietoja ei ole saatavilla.

(105) Olisi varmistettava, että arvopaperistamiseen tehtävien sijoitusten vakavaraisuuskohtelussa, mukaan lukien yksinkertainen, läpinäkyvä ja standardoitu (YLS) arvopaperistaminen, otetaan asianmukaisesti huomioon todelliset riskit ja että kyseisiin sijoituksiin liittyvät pääomavaatimukset ovat riskisuuntautuneita. Tätä varten komission olisi arvioitava direktiivin 2009/138/EY nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen arvopaperistamisiin tehtävien sijoitusten nykyisten kalibrointien asianmukaisuutta ottaen huomioon saatavilla olevat markkinatiedot ja niiden yhdenmukaisuus muihin kiinteätuottoisiin arvopapereihin tehtäviin sijoituksiin sovellettavien pääomavaatimusten kanssa. Kyseisen arvioinnin perusteella komission olisi tarvittaessa harkittava arvopaperistamiseen tehtäviin sijoituksiin sovellettavien pääomavaatimusten vahvistamista koskevan delegoidun säädöksen muuttamista. Kyseisiin muutoksiin, joiden olisi oltava riskiperusteisia ja näyttöön perustuvia, voitaisiin sisällyttää joukko tarkempia riskitekijöitä, jotka perustuvat arvopaperistettujen omaisuuserien etuoikeusluokkien arvojärjestykseen tai muun kuin YLS-arvopaperistamisen eri tyyppien erottamiseen toisistaan niiden riskien mukaan.

(106) Direktiivi 2009/138/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2009/138/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2009/138/EY seuraavasti:

1) korvataan 2 artiklan 3 kohdan a alakohdan iv alakohta seuraavasti:

”iv) tällä hetkellä Irlannissa käytössä olevat pysyvän sairausvakuutuksen kaltaiset, irtisanomismahdollisuutta vailla olevat vakuutuslajit;”;

2) korvataan 4 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta seuraavasti:

”a) yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo ei ole enempää kuin 15 000 000 euroa;

b) yrityksen 76 artiklassa tarkoitetun vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärä jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä ei ole enempää kuin 50 000 000 euroa;

c) kun on kyse ryhmään kuuluvasta yrityksestä, ryhmän vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärä jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä ei ole enempää kuin 50 000 000 euroa;”;

3) muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) apu annetaan sellaisen maantieajoneuvoa kohdanneen vahingon tai konevian johdosta, joka sattuu siinä jäsenvaltiossa, jossa suojan järjestänyt yritys sijaitsee, tai naapurimaissa;”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa edellytystä, että vahingon tai konevian on täytynyt tapahtua sen jäsenvaltion alueella, jossa suojan järjestänyt yritys sijaitsee, ei sovelleta tapauksissa, jossa edunsaaja on suojan järjestäneen järjestön jäsen, ja maassa, jossa vahinko tai vika tapahtuu, toimiva vastaava järjestö vastavuoroisen sopimuksen perusteella järjestää konevikapalvelun tai ajoneuvon kuljettamisen ilman lisämaksua edunsaajan pelkästään esittäessä jäsenkorttinsa.”;

c) kumotaan 3 kohta;

4) kumotaan 8 artiklan 3 kohta;

5) muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 7 kohdan b alakohta;

b) lisätään alakohdat seuraavasti:

”10 a) ”pienellä ja ei-monimutkaisella yrityksellä” vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, mukaan lukien vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys, joka täyttää 29 a artiklassa säädetyt edellytykset ja joka on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi 29 b artiklan mukaisesti;

10 b) ”pienellä ja ei-monimutkaisella ryhmällä” ryhmää, joka täyttää 213 a artiklassa säädetyt edellytykset ja jonka ryhmävalvoja on luokitellut pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi mainitun artiklan 2 kohdan mukaisesti;

10 c) ”lakisääteisellä tilintarkastajalla” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY* 2 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettua lakisääteistä tilintarkastajaa;

10 d) ”tilintarkastusyhteisöllä” direktiivin 2006/43/EY 2 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettua tilintarkastusyhteisöä;

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).”;

c) korvataan 15 ja 16 alakohta seuraavasti:

”15) ”emoyrityksellä” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU* 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua emoyritystä tai yritystä, jota valvontaviranomaiset pitävät emoyrityksenä tämän direktiivin 212 artiklan 2 kohdan tai 214 artiklan 5 tai 6 kohdan mukaisesti;

16) ”tytäryrityksellä” direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä, sen tytäryritykset mukaan luettuina, tai yritystä, jota valvontaviranomaisten on pidettävä tytäryrityksenä tämän direktiivin 212 artiklan 2 kohdan tai 214 artiklan 5 tai 6 kohdan mukaisesti;

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).”;

d) korvataan 18 alakohdassa ilmaus ”direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa” ilmauksella ”direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa”;

e) korvataan 19 alakohta seuraavasti:

”19) ”ryhmänsisäisellä liiketoimella” liiketoimia, joissa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ovat riippuvaisia suoraan tai välillisesti saman ryhmän toisista yrityksistä tai sellaisesta luonnollisesta tai oikeushenkilöstä, jota yhdistää ryhmän yritykseen läheinen sidos, velvoitteen täyttämiseksi riippumatta siitä, perustuuko se sopimukseen ja tapahtuuko se maksua vastaan;”;

f) muutetaan 22 alakohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohdassa ilmaus ”direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa” ilmauksella ”Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU* 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).”;

ii) korvataan b alakohdan i alakohdassa ilmaus ”direktiivissä 2004/39/EY” ilmauksella ”direktiivissä 2014/65/EU”;

g) muutetaan 25 alakohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohdassa ilmaus ”direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luottolaitos tai 5 kohdassa tarkoitettu rahoituslaitos tai 21 kohdassa tarkoitettu pankkipalveluja avustavia palveluja tarjoava yritys” ilmauksella ”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013* 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettu luottolaitos tai 18 alakohdassa tarkoitettu oheispalveluyritys tai 26 alakohdassa tarkoitettu rahoituslaitos”

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).”;

ii) korvataan c alakohdassa ilmaus ”direktiivin 2004/39/EY” ilmauksella ”direktiivin 2014/65/EU”;

h) muutetaan 27 alakohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 5 alakohdan mukainen nettoliikevaihto 13 600 000 euroa;”;

ii) korvataan toisessa alakohdassa ilmaus ”direktiivin 83/349/ETY” ilmauksella ”direktiivin 2013/34/EU”;

i) lisätään alakohdat seuraavasti:

”41) ”säännellyllä yrityksellä” direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettua säänneltyä yritystä tai direktiivin (EU) 2016/2341 6 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaa laitosta;

42) ”kryptovaralla” Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114* 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä kryptovaraa;

43) ”suhteuttamistoimenpiteellä” kaikkia 35 artiklan 5 a kohdassa, 41 artiklassa, 45 artiklan 1 b kohdassa, 45 artiklan 5 kohdassa, 45 a artiklan 5 kohdassa, 51 artiklan 6 kohdassa, 51 a artiklan 1 kohdassa, 77 artiklan 8 kohdassa ja 144 a artiklan 4 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä tai kaikkia toimenpiteitä, joista säädetään tämän direktiivin nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä ja joita sovelletaan nimenomaisesti pieniin ja ei-monimutkaisiin yrityksiin 29 c artiklan mukaisesti;

44) ”kestävyysriskillä” ympäristöön, yhteiskuntaan tai hallintotapaan liittyvää tapahtumaa tai olosuhdetta, jonka toteutumisella saattaisi olla sijoituksen arvoon tai velan arvoon tosiasiallinen tai mahdollinen kielteinen vaikutus;

45) ”kestävyystekijöillä” Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088** 2 artiklan 24 alakohdassa määriteltyjä kestävyystekijöitä;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1114, annettu 31 päivänä toukokuuta 2023, kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/1937 muuttamisesta (EUVL L 150, 9.6.2023, s. 40).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1).”;

6) lisätään 18 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”i) ilmoittavat, onko toisessa jäsenvaltiossa tehty toimilupahakemus ensivakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnan aloittamiseen tai muun säännellyn yrityksen tai vakuutuksen tarjoajan liiketoiminnan aloittamiseen hylätty tai peruutettu, sekä syyt hylkäämiseen tai peruuttamiseen.”;

7) lisätään 23 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”f) jäsenvaltiot, kolmannet maat ja, jos toimilupa vakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen myönnetään kolmansien maiden maantieteellisten alueiden tasolla, kyseisten kolmansien maiden asiaankuuluvat maantieteelliset alueet, joilla kyseinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys aikoo toimia.”;

8) korvataan 24 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa ilmaus ”direktiivin 2004/39/EY” ilmauksella ”direktiivin 2014/65/EU”;

9) muutetaan 25 artikla seuraavasti:

a) korvataan kolmas kohta seuraavasti:

”Samoin on säädettävä myös niissä tapauksissa, joissa valvontaviranomaiset eivät ole käsitelleet toimilupahakemusta kuuden kuukauden kuluessa tai, jos kyseessä on 26 artiklan 4 kohdan mukainen yhteinen arviointi, kahdeksan kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”Jokainen toimiluvan epääminen, mukaan lukien toimilupaa hakevan yrityksen tunnistetiedot ja epäämisen syyt, on annettava tiedoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010* perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), jäljempänä ’vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen’. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ylläpitää ajantasaista tällaiset tiedot sisältävää tietokantaa ja antaa valvontaviranomaisille pääsyn tietokantaan.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).”;

10) korvataan 25 a artiklassa ilmaus ”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010[1] perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jäljempänä ”vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen”)” ilmauksella ”vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle”;

11) lisätään 26 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jos 1 kohdan nojalla on kuultava useita valvontaviranomaisia, mikä tahansa asianomainen valvontaviranomainen voi kuukauden kuluessa vastaanottopäivästä pyytää toimilupaa hakevan yrityksen kotijäsenvaltion valvontaviranomaista arvioimaan yhdessä toimilupahakemuksen. Toimilupaa hakevan yrityksen kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on lopullista päätöstä tehdessään otettava huomioon yhteisen arvioinnin johtopäätökset.”;

12) korvataan 29 artiklan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia sovelletaan tavalla, joka on oikeassa suhteessa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen, erityisesti pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi luokiteltujen yritysten osalta.

4. Komission hyväksymissä delegoiduissa säädöksissä, teknisissä sääntelystandardeissa ja teknisissä täytäntöönpanostandardeissa on otettava huomioon suhteellisuusperiaate ja varmistettava näin, että tätä direktiiviä sovelletaan oikeasuhteisesti erityisesti pieniin ja ei-monimutkaisiin yrityksiin.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti toimittamissa teknisten sääntelystandardien luonnoksissa, mainitun asetuksen 15 artiklan mukaisesti toimittamissa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa ja mainitun asetuksen 16 artiklan mukaisesti antamissa ohjeissa ja suosituksissa on varmistettava, että tätä direktiiviä sovelletaan oikeasuhteisesti erityisesti pieniin ja
ei-monimutkaisiin yrityksiin.

5. Komissio täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) kriteerit, joista on säädetty 29 a artiklan 1 kohdassa, mukaan lukien sen a alakohdan iv alakohdassa, b alakohdan v alakohdassa ja c alakohdan vii alakohdassa tarkoitetun summan laskentatapa;

b) metodiikka, jota käytetään luokiteltaessa yritykset pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi; ja

c) edellytykset valvontaviranomaisen hyväksynnän antamiseksi tai peruuttamiseksi 29 d artiklassa tarkoitettujen sellaisten yritysten käyttämille suhteuttamistoimenpiteille, joita ei ole luokiteltu pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi.”;

13) lisätään artiklat seuraavasti:

”*29 a artikla*

Pienten ja ei-monimutkaisten yritysten määrittämiskriteerit

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset luokitellaan pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi 29 b artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, jos yritykset täyttävät kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen kyseistä luokittelua seuraavat kriteerit:

   a) Kaikkien seuraavien kriteereiden on täytyttävä henkivakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyritysten osalta ja sellaisten sekä henki- että vahinkovakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyritysten osalta, joiden henkivakuutustoimintaan liittyvän vakuutusteknisen vastuuvelan osuus 76 artiklassa tarkoitetusta vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärästä on jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä vähintään 20 prosenttia ja joiden vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on alle 40 prosenttia koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta:

      i) yrityksen 105 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu korkoriskialamoduuli on enintään viisi prosenttia 76 artiklassa tarkoitetusta vakuutusteknisestä vastuuvelasta jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä;

ii) yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muissa jäsenvaltioissa kuin siinä kotijäsenvaltiossa, jossa yritys on saanut 14 artiklan mukaisen toimiluvan, harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi kuin jompikumpi seuraavista raja-arvoista:

1) 20 000 000 euroa;

2) 10 prosenttia sen vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;

iii) yrityksen henkivakuutustoiminnasta johtuva 76 artiklassa tarkoitettu vakuutustekninen vastuuvelka jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä on enintään 1 000 000 000 euroa;

iv) seuraavien summa on enintään 20 prosenttia kokonaissijoituksista:

1) jäljempänä 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu markkinariskimoduuli;

2) jäljempänä 105 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun vastapuoliriskimoduulin se osa, joka vastaa arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyviä riskejä, jotka eivät sisälly korkomarginaaliriskialamoduuliin;

3) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita markkinariski- ja vastapuoliriskimoduulit eivät kata;

v) yrityksen tulevan jälleenvakuutuksen osuus on enintään 50 prosenttia sen koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta;

vi) vakavaraisuuspääomavaatimus täytetään.

b) Kaikkien seuraavien kriteereiden on täytyttävä vahinkovakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyritysten osalta ja sellaisten sekä henki- että vahinkovakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyritysten osalta, joiden vahinkovakuutustoimintaan liittyvän vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon osuus on vähintään 40 prosenttia niiden koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta ja joiden henkivakuutustoimintaan liittyvän vakuutusteknisen vastuuvelan osuus niiden 76 artiklassa tarkoitetun vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärästä on jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä alle 20 prosenttia:

i) kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;

ii) vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muussa jäsenvaltiossa kuin siinä kotijäsenvaltiossa, jossa yritys on saanut 14 artiklan mukaisen toimiluvan, harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi kuin jompikumpi seuraavista raja-arvoista:

1) 20 000 000 euroa;

2) 10 prosenttia sen vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;

iii) vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo vahinkovakuutustoiminnasta on enintään 100 000 000 euroa;

iv) liitteessä I olevan A osan luokkiin 5–7 sekä 11, 12, 14 ja 15 kuuluvien vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen summa on enintään 30 prosenttia vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;

v) seuraavien summa on enintään 20 prosenttia kokonaissijoituksista:

1) jäljempänä 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu markkinariskimoduuli;

2) jäljempänä 105 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun vastapuoliriskimoduulin se osa, joka vastaa arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyviä riskejä, jotka eivät sisälly korkomarginaaliriskialamoduuliin;

3) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita markkinariski- ja vastapuoliriskimoduulit eivät kata;

vi) yrityksen tulevan jälleenvakuutuksen osuus on enintään 50 prosenttia sen koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta.

vii) vakavaraisuuspääomavaatimus täytetään.

c) Kaikkien seuraavien kriteereiden on täytyttävä sellaisten sekä henki- että vahinkovakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyritysten osalta, joiden henkivakuutustoimintaan liittyvän vakuutusteknisen vastuuvelan osuus niiden 76 artiklassa tarkoitetun vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärästä on jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä vähintään 20 prosenttia ja joiden vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on vähintään 40 prosenttia niiden koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta:

i) yrityksen 105 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu korkoriskialamoduuli on enintään 5 prosenttia 76 artiklassa tarkoitetusta vakuutusteknisestä vastuuvelasta jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä;

ii) kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;

iii) henkivakuutustoiminnasta johtuva 76 artiklassa tarkoitettu vakuutustekninen vastuuvelka jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä on enintään 1 000 000 000 euroa;

iv) vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo vahinkovakuutustoiminnasta on enintään 100 000 000 euroa;

v) vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muussa jäsenvaltiossa kuin siinä kotijäsenvaltiossa, jossa yritys on saanut 14 artiklan mukaisen toimiluvan, harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi kuin jompikumpi seuraavista raja-arvoista:

1) 20 000 000 euroa;

2) 10 prosenttia sen vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;

vi) liitteessä I olevan A osan luokkiin 5–7 sekä 11, 12, 14 ja 15 kuuluvien vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen summa on enintään 30 prosenttia vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;

vii) seuraavien summa on enintään 20 prosenttia kokonaissijoituksista:

1) jäljempänä 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu markkinariskimoduuli;

2) jäljempänä 105 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun vastapuoliriskimoduulin se osa, joka vastaa arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyviä riskejä, jotka eivät sisälly korkomarginaaliriskialamoduuliin;

3) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita markkinariski- ja vastapuoliriskimoduulit eivät kata;

viii) yrityksen tulevan jälleenvakuutuksen osuus on enintään 50 prosenttia sen koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta.

ix) vakavaraisuuspääomavaatimus täytetään.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii ja v alakohdassa, b alakohdan ii ja vi alakohdassa ja c alakohdan v ja viii alakohdassa säädettyjä kriteerejä ei sovelleta vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiin.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyritykset on myös luokiteltava pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi, jos ne eivät täytä ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä kriteerejä edellyttäen, että ne täyttävät molemmat seuraavista kriteereistä:

a) vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat joitain seuraavista:

i) oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys kuuluu,

ii) luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten piiriin, edellyttäen, että kyseisiä luonnollisia henkilöitä koskeva liiketoiminta on alle 5 prosenttia vakuutusteknisestä vastuuvelasta;

b) vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen vakuutusvelvoitteet sekä vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

2. Niiden yritysten osalta, jotka ovat saaneet toimiluvan 14 artiklan mukaisesti kahden viimeksi kuluneen tilikauden kuluessa, tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen kriteerien täyttymistä on arvioitava viimeisen luokitusta edeltäneen tilikauden perusteella tai, jos toimilupa on saatu viimeisten 12 kuukauden kuluessa, 23 artiklassa tarkoitetun toimintasuunnitelman perusteella.

3. Seuraavia yrityksiä ei saa koskaan luokitella pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi:

a) yrityksiä, jotka käyttävät hyväksyttyä osittaista tai kokonaista sisäistä mallia vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen VI luvun 4 jakson 3 alajaksossa säädettyjen kokonaisia ja osittaisia sisäisiä malleja koskevien vaatimusten mukaisesti;

b) yrityksiä, jotka ovat direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 14 alakohdassa tarkoitetun finanssiryhmittymän emoyrityksiä tai tämän direktiivin 212 artiklassa tarkoitetun ryhmän emoyrityksiä ja joihin sovelletaan ryhmävalvontaa tämän direktiivin 213 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti, paitsi jos ryhmä on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi;

c) yrityksiä, jotka ovat 228 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettujen yritysten emoyrityksiä;

d) yrityksiä, jotka hoitavat 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan iii ja iv alakohdassa tarkoitettuja ryhmäeläkerahastoja, jos ryhmäeläkerahaston varojen arvo on yli 1 000 000 000 euroa.

29 b artikla

Kriteerit täyttävien yritysten luokittelumenettely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 29 a artiklassa säädetyt kriteerit täyttävät yritykset voivat ilmoittaa valvontaviranomaiselle niiden täyttymisestä, jotta ne voidaan luokitella pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi.

2. Yrityksen on toimitettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus 14 artiklassa tarkoitetun ennalta myönnetyn toimiluvan myöntäneen jäsenvaltion valvontaviranomaiselle. Ilmoituksen on sisällettävä kaikki seuraavat tiedot:

a) todisteet siitä, että kaikki 29 a artiklassa säädetyt kyseiseen yritykseen sovellettavat kriteerit täyttyvät;

b) ilmoitus siitä, että yritys ei suunnittele strategisia muutoksia, jotka johtaisivat jonkin 29 a artiklassa säädetyn kriteerin täyttämättä jäämiseen seuraavien kolmen vuoden aikana;

c) niiden suhteuttamistoimenpiteiden määritys, jotka yritys aikoo toteuttaa, erityisesti se, aiotaanko käyttää parhaaseen estimaattiin liittyvää yksinkertaistamista, ja se, aikooko yritys käyttää 77 artiklan 8 kohdassa säädettyä yksinkertaistettua menetelmää vakuutusteknisen vastuuvelan laskennassa.

3. Valvontaviranomainen voi vastustaa luokittelua pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun täydellisen ilmoituksen vastaanottamisesta sellaisista syistä, jotka liittyvät yksinomaan johonkin seuraavista:

a) edellä 29 a artiklassa säädettyjen kriteerien täyttämättä jättäminen;

b) vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jääminen, joka arvioidaan käyttämättä mitään 77 a artiklan 2 kohdassa, 308 c artiklassa, 308 d artiklassa tai tapauksen mukaan 111 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista siirtymätoimenpiteistä;

c) yrityksen osuus yrityksen kotijäsenvaltion henkivakuutusmarkkinoista tai tapauksen mukaan vahinkovakuutusmarkkinoista on 35 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti yli 5 prosenttia.

4. Valvontaviranomaisen päätös vastustaa luokittelua pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi on perusteltava, ja se on annettava kirjallisesti tiedoksi kyseiselle yritykselle.

Jos tällaista päätöstä ei tehdä, yritys on luokiteltava pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi 3 kohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan päättyessä.

Jos valvontaviranomainen on ennen 3 kohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan päättymistä tehnyt päätöksen, jossa vahvistetaan kriteerien täyttyminen, yritys on luokiteltava pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi siitä päivästä alkaen, jona kyseinen päätös tehdään.

5. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu määräaika pidennetään neljään kuukauteen niiden pyyntöjen osalta, jotka valvontaviranomaiset vastaanottavat kuuden ensimmäisen kuukauden kuluessa … päivästä …kuuta … [tämän muutosdirektiivin soveltamispäivä].

6. Yritys on luokiteltava pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi niin kauan kuin tällainen luokittelu ei lakkaa olemasta voimassa tämän kohdan mukaisesti.

Jos pieni ja ei-monimutkainen yritys ei enää täytä jotakin 29 a artiklan 1 kohdassa säädetyistä kriteereistä, sen on ilmoitettava tästä viipymättä valvontaviranomaiselle. Kun täyttämättä jättäminen jatkuu yhtäjaksoisesti kahden peräkkäisen vuoden ajan, yrityksen on ilmoitettava tästä valvontaviranomaiselle, eikä sitä enää luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi seuraavasta tilikaudesta alkaen.

Jos yritys, joka on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi, täyttää jonkin 29 a artiklan 3 kohdassa vahvistetuista luokittelun ulkopuolelle jättämistä koskevista kriteereistä, sen on ilmoitettava asiasta valvontaviranomaiselle viipymättä, eikä sitä enää luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi seuraavasta tilikaudesta alkaen.

29 c artikla

Pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi luokiteltujen yritysten suhteuttamistoimenpiteiden käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi luokitellut yritykset voivat käyttää kaikkia suhteuttamistoimenpiteitä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos valvontaviranomainen on vakavasti huolissaan pienen ja ei-monimutkaisen yrityksen riskiprofiilista, valvontaviranomainen voi pyytää asianomaista yritystä olemaan käyttämättä yhtä tai useampaa suhteuttamistoimenpidettä edellyttäen, että pyyntö perustellaan asianmukaisesti ja kirjallisesti viittaamalla yrityksen riskiprofiiliin liittyviin erityisiin huolenaiheisiin. Vakavana huolenaiheena on pidettävä seuraavia:

   a) vakavaraisuuspääomavaatimusta ei enää täytetä tai on olemassa täyttämättä jäämisen vaara seuraavien kolmen kuukauden aikana tapauksen mukaan arvioituna ilman, että käytetään 77 a artiklan 2 kohdassa, 308 c artiklassa, 308 d artiklassa tai tarvittaessa 111 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä;

b) yrityksen hallintojärjestelmä ei ole 41 artiklassa tarkoitetulla tavalla tehokas; tai

c) yrityksen riskiprofiilissa tapahtuneet olennaiset muutokset, jotka voisivat johtaa jonkin 29 a artiklan 1 kohdassa säädetyn kriteerin merkittävään täyttämättä jättämiseen.

29 d artikla

Muiden kuin pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi luokiteltujen yritysten suhteuttamistoimenpiteiden käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, joita ei ole luokiteltu pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi, voivat käyttää ainoastaan valvontaviranomaisen ennakkohyväksynnän saatuaan 35 artiklan 5 a kohdassa, 41 artiklassa, 45 artiklan 1 b kohdassa, 45 artiklan 5 kohdassa, 77 artiklan 8 kohdassa ja 144 a artiklan 4 kohdassa säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä sekä kaikkia tämän direktiivin nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä, joita molempia sovelletaan nimenomaisesti pieniin ja ei-monimutkaisiin yrityksiin 29 c artiklan mukaisesti ja jotka on määritetty tätä artiklaa sovellettaessa.

   Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on hyväksynnän saadakseen toimitettava valvontaviranomaiselle kirjallinen pyyntö. Pyyntöön on sisällyttävä:

   a) luettelo suhteuttamistoimenpiteistä, joita aiotaan käyttää, ja syyt, joiden vuoksi niiden käyttö on perusteltua suhteessa yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen;

b) muut yrityksen riskiprofiilia koskevat olennaiset tiedot;

c) ilmoitus siitä, että yritys ei suunnittele toteuttavansa strategisia muutoksia, jotka vaikuttaisivat yrityksen riskiprofiiliin seuraavien kolmen vuoden aikana.

2. Valvontaviranomaisen on kahden kuukauden kuluessa 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottamisesta arvioitava pyyntö ja ilmoitettava yritykselle sen hyväksymisestä tai hylkäämisestä sekä suhteuttamistoimenpiteistä, joiden käyttö on hyväksytty. Jos valvontaviranomainen hyväksyy suhteuttamistoimenpiteiden käytön tietyin ehdoin tai edellytyksin, kyseisten ehtojen ja edellytysten perustelut on sisällytettävä hyväksymispäätökseen. Valvontaviranomaisen päätös vastustaa yhden tai useamman pyynnössä luetellun suhteuttamistoimenpiteen käyttöä on ilmoitettava kirjallisesti, ja siinä on esitettävä syyt valvontaviranomaisen päätökselle. Kyseisten syiden on liityttävä yrityksen riskiprofiiliin.

3. Valvontaviranomainen voi pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin suorittamiseksi. Mainitussa kohdassa tarkoitettu jakso keskeytetään valvontaviranomaisten esitettyä ensimmäisen tietopyynnön siihen asti, kunnes asianomaisen yrityksen pyyntöön antama vastaus on otettu vastaan. Valvontaviranomaisen mahdolliset lisäpyynnöt eivät saa johtaa arviointijakson keskeyttämiseen.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu määräaika on neljä kuukautta niiden pyyntöjen osalta, jotka valvontaviranomaiset vastaanottavat ennen … päivää …kuuta … [kuuden kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin soveltamispäivästä].

5. Suhteuttamistoimenpiteiden käyttöä koskevaa hyväksyntää voidaan muuttaa tai se voidaan peruuttaa milloin tahansa, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiili on muuttunut. Valvontaviranomaisen päätös kyseisen hyväksynnän muuttamisesta tai peruuttamisesta on perusteltava, ja se on annettava kirjallisesti tiedoksi kyseiselle yritykselle.

29 e artikla

Suhteuttamistoimenpiteiden käytön seuranta

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava valvontaviranomaisilleen vuoden kuluessa siitä, kun ne on luokiteltu pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi, tiedot käytetyistä suhteuttamistoimenpiteistä osana 35 artiklassa tarkoitettuja valvontatarkoituksiin annettavia tietoja. Jos tällaiset yritykset aikovat muuttaa käytettävien suhteuttamistoimenpiteiden luetteloa, niiden on viipymättä ilmoitettava asiasta valvontaviranomaisilleen.

2. Jos 29 d artiklan mukaisia suhteuttamistoimenpiteitä käyttävät vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset päättävät lopettaa kyseisten toimenpiteiden käytön, niiden on ilmoitettava asiasta valvontaviranomaisilleen.

3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka soveltavat tämän direktiivin mukaisia voimassa olevia toimenpiteitä vastaavia suhteuttamistoimenpiteitä viimeistään … päivänä …kuuta … [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivä], voivat jatkaa tällaisten toimenpiteiden soveltamista soveltamatta 29 b, 29 c ja 29 d artiklassa säädettyjä vaatimuksia enintään neljän tilikauden ajan.”;

14) korvataan 30 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun talouden valvontaan kuuluu vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen koko liiketoiminnan hallintojärjestelmän, vakavaraisuuden, vakuutusteknisen vastuuvelan, omaisuuserien ja hyväksyttävän oman varallisuuden tarkastaminen niiden määräysten tai menettelyjen mukaisesti, jotka on kotijäsenvaltiossa annettu tai joita siellä noudatetaan unionin tasolla annettujen säännösten nojalla.”;

15) muutetaan 35 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on vaadittava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä antamaan valvontaviranomaisille valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot ottaen huomioon 27 ja 28 artiklassa säädetyt valvonnan tavoitteet ja 29 artiklassa säädetyt valvonnan yleiset periaatteet, erityisesti suhteellisuusperiaatteen.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”5 a. Ottaen huomioon 1, 2 ja 3 kohdassa vaaditut tiedot sekä 4 kohdassa säädetyt periaatteet jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat valvontaviranomaisille säännöllisen valvontaraportin, joka sisältää tiedot yrityksen liiketoiminnasta ja tuloksesta, hallintojärjestelmästä, riskiprofiilista, vakavaraisuustarkoituksiin tehtävästä arvostuksesta sekä pääomanhallinnasta raportointikauden aikana.

Säännöllisesti toimitettava valvontaraportti on annettava

a) pienten ja ei-monimutkaisten yritysten osalta joka kolmas vuosi tai jos valvontaviranomainen sen sallii, vähintään joka viides vuosi;

b) sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta, jotka eivät ole pieniä ja ei-monimutkaisia yrityksiä, joka kolmas vuosi.

Toisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa valvontaviranomainen voi tarvittaessa vaatia valvottuja yrityksiä raportoimaan useammin.”;

c) kumotaan 6, 7 ja 8 kohta;

d) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Komissio täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut tiedot;

b) vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyritysten valvontaan liittyvää rajoitettua raportointia koskevat kriteerit, joissa otetaan huomioon tämäntyyppisten yritysten riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus, jotta voidaan varmistaa valvontaan liittyvän raportoinnin riittävä lähentyminen.”;

e) korvataan 10 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamisessa valvontaviranomaisille käytettävien mallien osalta, mukaan lukien riskiperusteiset kynnysarvot, jotka käynnistävät tarvittaessa raportointivaatimusten soveltamisen, tai tietyntyyppisille yrityksille, kuten vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksille, mahdollisesti myönnettävät vapautukset yksittäisten tietojen raportoinnista ottaen huomioon tietyntyyppisten yritysten riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kehittää tietoteknisiä ratkaisuja, mukaan lukien raportointimallit ja ohjeet 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua raportointia varten.”;

f) kumotaan 11 kohta;

g) lisätään kohta seuraavasti:

”12. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [kahden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] kertomuksen mahdollisista toimenpiteistä, mukaan lukien lainsäädäntömuutokset, integroidun tiedonkeruun kehittämiseksi, jotta voidaan

a) vähentää vakuutusalan ja finanssitoimialan muiden alojen raportointikehysten välisiä päällekkäisyyksiä ja epäjohdonmukaisuuksia;

b) parantaa tietojen standardointia sekä tehostaa niiden tietojen jakamista ja käyttöä, jotka mikä tahansa asiaankuuluva unionin tai kansallinen toimivaltainen viranomainen on jo raportoinut minkä tahansa unionin raportointikehyksen puitteissa; ja

c) vähentää sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen asettaa etusijalle tiedot, jotka koskevat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä ja johdannaisia koskevaa raportointia, mutta se ei rajoitu vain niihin.

Laatiessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kertomusta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee tiivistä yhteistyötä muiden Euroopan valvontaviranomaisten ja Euroopan keskuspankin (EKP) kanssa ja ottaa tarvittaessa mukaan kansalliset toimivaltaiset viranomaiset.”;

16) lisätään artiklat seuraavasti:

”*35 a artikla*

Valvontaviranomaisten myöntämät vapautukset ja rajoitukset määrälliseen valvontaan liittyvään säännölliseen raportointiin

1. Kun 35 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut ennalta määritetyt määräajat ovat yhtä vuotta lyhyempiä, kyseiset valvontaviranomaiset voivat rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia seuraavissa tapauksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 129 artiklan 4 kohdan soveltamista:

   a) kyseisten tietojen antaminen olisi liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden;

   b) tiedot annetaan vähintään vuosittain.

   Tämä valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskeva rajoitus myönnetään ainoastaan yrityksille, joiden yhteenlaskettu osuus jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista on enintään 20 prosenttia, kun osuus henkivakuutusmarkkinoista perustuu vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärään ja osuus vahinkovakuutusmarkkinoista perustuu bruttomääräisiin vakuutusmaksutuloihin.

   Määrittäessään, voidaanko yrityksiin soveltaa kyseisiä rajoituksia, valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle pienet ja ei-monimutkaiset yritykset.

2. Kyseiset valvontaviranomaiset voivat rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia tai vapauttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eräkohtaisesta raportoinnista, jos:

a) kyseisten tietojen antaminen olisi liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden;

b) kyseisten tietojen antaminen ei ole tarpeen yrityksen tuloksellista valvontaa varten;

c) vapautus ei heikennä unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta; ja

d) yritys pystyy toimittamaan tiedot pyynnöstä.

Eräkohtaista raportointia koskeva vapautus myönnetään vain yrityksille, joiden yhteenlaskettu osuus jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai jälleenvakuutusmarkkinoista on enintään 20 prosenttia, kun osuus henkivakuutusmarkkinoista perustuu vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärään ja osuus vahinkovakuutusmarkkinoista perustuu bruttomääräisiin vakuutusmaksutuloihin.

Määrittäessään, voidaanko yrityksiin soveltaa kyseisiä rajoituksia tai vapautuksia, valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle pienet ja ei-monimutkaiset yritykset.

3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyritykset vapautetaan eräkohtaisesta valvontaan liittyvästä säännöllisestä raportoinnista, jos 35 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut ennalta määritetyt määräajat ovat yhtä vuotta lyhyempiä, edellyttäen, että ne täyttävät molemmat seuraavista edellytyksistä:

   a) vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat joitain seuraavista:

      i) oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys kuuluu,

      ii) luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten piiriin, edellyttäen, että kyseisiä luonnollisia henkilöitä koskeva liiketoiminta on alle 5 prosenttia vakuutusteknisestä vastuuvelasta;

   b) vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen vakuutusvelvoitteet sekä vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

4. Sovellettaessa tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa valvontaviranomaisten on osana valvojan tarkastusprosessia arvioitava pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi luokiteltujen yritysten osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite suhteessa yrityksen riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen ottaen huomioon vähintään seuraavat seikat:

   a) yrityksen sijoituksiin kohdistuvat markkinariskit;

   b) riskikeskittymien taso;

   c) yrityksen omaisuuserien hoidon mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakauteen;

   d) yrityksen järjestelmät ja rakenteet, joissa se antaa tietoja valvontatarkoituksiin, ja 35 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut kirjalliset toimintaperiaatteet.

5. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa valvontaviranomaisten on osana valvojan tarkastusprosessia arvioitava sellaisten yritysten osalta, joita ei ole luokiteltu pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite suhteessa yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen ottaen huomioon vähintään 4 kohdan a–d alakohdan sekä seuraavat seikat:

   a) yrityksen vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja omaisuuserien määrä;

b) yrityksen kattamien korvausten ja etuuksien volatiliteetti;

c) niiden henki- ja vahinkovakuutusluokkien kokonaismäärä, joita varten toimilupa on annettu;

d) yrityksen hallintojärjestelmän asianmukaisuus;

e) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen mukaisen oman varallisuuden taso;

f) se, onko yritys vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys, joka vakuuttaa tai jälleenvakuuttaa ainoastaan sen teollisuus- tai liikeyritysryhmän riskejä, johon se itse kuuluu.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan 1–5 kohdan yhtenäinen ja yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään tarkemmin

a) tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen markkinaosuuksien määrittämisessä käytettävät menetelmät; ja

b) menettely, jota valvontaviranomaisten on käytettävä ilmoittaessaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille kaikista tässä artiklassa tarkoitetuista rajoituksista tai vapautuksista.

35 b artikla

Raportoinnin määräajat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat valvontaviranomaisille 35 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut tiedot vuosittain tai harvemmin 16 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat valvontaviranomaisille 35 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut tiedot neljännesvuosittain viimeistään viiden viikon kuluttua kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat valvontaviranomaisille 35 artiklan 5 a kohdassa tarkoitetun säännöllisen valvontaraportin viimeistään 18 viikon kuluttua yrityksen tilikauden päättymisestä.”;

17) korvataan 36 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) jäljempänä 42 artiklassa tarkoitettu hallintojärjestelmä, mukaan lukien sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset, sekä IV luvun 2 jaksossa tarkoitettu yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvio;”;

18) muutetaan 37 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”e) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa jotakin 308 c ja 308 d artiklassa tarkoitetuista siirtymätoimenpiteistä ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) yritys ei täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta siirtymätoimenpidettä;

ii) yritys ei ole toimittanut valvontaviranomaiselle joko alustavaa vaiheistussuunnitelmaa 308 e artiklan toisessa kohdassa säädetyssä määräajassa tai mainitun artiklan kolmannessa kohdassa säädettyä vaadittua vuosikertomusta.”;

b) korvataan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Edellä 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lisäpääomavaatimuksen on oltava oikeassa suhteessa kyseisissä alakohdissa tarkoitetusta poikkeamasta tai täyttämättä jättämisestä johtuviin olennaisiin riskeihin.”;

19) lisätään 40 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenten on aina oltava hyvämaineisia, ja heillä on oltava yhteisesti riittävät tiedot, taidot ja kokemus tehtäviensä hoitamiseksi.

Hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet eivät saa olla tuomittuja rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen liittyvästä vakavasta tai toistuvasta rikoksesta tai muusta rikoksesta, joka asettaisi kyseenalaiseksi heidän hyvän maineensa, vähintään sitä vuotta edeltävien kymmenen vuoden aikana, jona he hoitavat tai hoitaisivat tehtäviään yrityksessä.”;

20) muutetaan 41 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Hallintojärjestelmästä on tehtävä säännöllisesti sisäinen arviointi. Kyseiseen sisäiseen arviointiin on sisällyttävä arvio hallinto-, johto- tai valvontaelimen kokoonpanon, toimivuuden ja sisäisen hallinnon asianmukaisuudesta ottaen huomioon yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus.

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on otettava käyttöön toimintaperiaate, jolla edistetään monimuotoisuutta hallinto-, johto- tai valvontaelimissä, mukaan lukien sukupuolten tasapuoliseen edustukseen liittyvien yksilöllisten määrällisten tavoitteiden asettaminen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa ohjeet monimuotoisuuden käsitteestä, joka on otettava huomioon hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenten valinnassa.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset nimittävät eri henkilöt hoitamaan riskinhallinta- ja aktuaaritoiminnon, sääntöjen noudattamista valvovan toiminnon ja sisäisen tarkastuksen toiminnon keskeisiä tehtäviä ja että jokainen näistä tehtävistä hoidetaan eturistiriitojen välttämiseksi toisista tehtävistä riippumattomasti.

Kun yritys on luokiteltu 29 b artiklan mukaiseksi pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi tai kun yritys on saanut 29 d artiklan mukaisen valvontaviranomaisten ennakkohyväksynnän, riskinhallinta- ja aktuaaritoimintoa sekä sääntöjen noudattamista valvovaa toimintoa koskevista keskeisistä tehtävistä vastaavat henkilöt voivat hoitaa myös mitä tahansa muuta keskeistä tehtävää kuin sisäisen tarkastuksen toimintoa, mitä tahansa muuta tehtävää tai olla hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäseniä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) mahdollisia eturistiriitoja hallitaan asianmukaisesti;

b) tehtävien yhdistäminen tai tehtävän yhdistäminen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenyyteen ei vaaranna henkilön kykyä hoitaa tehtäviään.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on oltava kirjalliset toimintaperiaatteet ainakin riskienhallinnasta, sisäisestä valvonnasta, sisäisestä tarkastuksesta, palkitsemisesta ja tarvittaessa ulkoistamisesta. Niiden on varmistettava näiden toimintaperiaatteiden täytäntöönpano.

Kirjallisia toimintaperiaatteita on tarkasteltava uudelleen ainakin vuosittain. Hallinto-, johto- tai valvontaelimen on hyväksyttävä ne ennakolta, ja ne on mukautettava järjestelmää tai kyseistä alaa koskeviin merkittäviin muutoksiin. Pienet ja ei-monimutkaiset yritykset voivat tehdä uudelleentarkastelun harvemmin, mutta vähintään viiden vuoden välein, jollei valvontaviranomainen katso kyseisen yrityksen erityisolosuhteiden perusteella, että uudelleentarkastelu on tehtävä useammin.”;

21) korvataan 42 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava valvontaviranomaiselle yrityksen tosiasiallisesta johdosta vastaavien tai sen muista keskeisistä tehtävistä vastaavien henkilöiden vaihtumisesta ja vaihtumisen syyt sekä kaikki tiedot, joita tarvitaan niiden uusien henkilöiden sopivuuden ja luotettavuuden arvioimiseksi, jotka on nimitetty johtamaan yritystä.

3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava valvontaviranomaiselleen, jos joku 1 kohdassa tarkoitetuista henkilöistä ei enää täytä 1 kohdan vaatimuksia tai jos hänet on tästä syystä vaihdettu.

4. Jos henkilö, joka vastaa yrityksen tosiasiallisesta johdosta tai joka on yrityksessä muissa keskeisissä tehtävissä, ei täytä 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, valvontaviranomaisilla on valtuudet vaatia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä poistamaan kyseinen henkilö tästä tehtävästä.”;

22) muutetaan 44 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) operatiivisten riskien hallinta, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/881* 2 artiklan 1 alakohdassa määritelty kyberturvallisuus;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/881, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, Euroopan unionin kyberturvallisuusvirasto ENISAsta ja tieto- ja viestintätekniikan kyberturvallisuussertifioinnista sekä asetuksen (EU) N:o 526/2013 kumoamisesta (kyberturvallisuusasetus) (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 15).”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset soveltavat 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, niiden likviditeettisuunnitelmissa on otettava huomioon volatiliteettikorjauksen käyttö ja arvioitava, voiko syntyä volatiliteettikorjauksen käytön kanssa ristiriidassa olevia likviditeettirajoitteita.

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on otettava kestävyysriskejä arvioidessaan huomioon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin aikajänne.

Valvontaviranomaisten on viidennessä alakohdassa tarkoitettua arviointia varten varmistettava, että yrityksillä on osana riskienhallintaansa strategioita, toimintaperiaatteita, prosesseja ja järjestelmiä kestävyysriskien tunnistamiseksi, mittaamiseksi, hallitsemiseksi ja seuraamiseksi lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.”;

b) muutetaan 2 a kohta seuraavasti:

i) muutetaan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

1) muutetaan b alakohta seuraavasti:

– korvataan i alakohta seuraavasti:

”i) vakuutusteknisen vastuuvelkansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyys vastaavuuskorjauksen laskennan perusoletuksille, mukaan luettuna 77 c artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun perusmarginaalin laskenta;”;

– kumotaan iii alakohta;

2) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) jäljempänä 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta sovellettaessa vakuutusteknisen vastuuvelkansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyys taloudellisen tilanteen muutoksille, jotka vaikuttaisivat 77 d artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun riskikorjattuun marginaaliin.”;

ii) korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

”Sovellettaessa 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa riskienhallintaa koskevissa kirjallisissa toimintaperiaatteissa on otettava huomioon volatiliteettikorjaus.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”2 b. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset laativat sellaisia erityisiä suunnitelmia ja seuraavat niiden täytäntöönpanoa, jotka sisältävät määrällisiä tavoitteita ja prosesseja seuratakseen ja käsitelläkseen taloudellisia riskejä, joita aiheutuu lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä kestävyystekijöistä, mukaan lukien mukauttamisprosessista ja muutostrendeistä aiheutuvat riskit, jotka koskevat asiaankuuluvia unionin ja jäsenvaltioiden sääntelytavoitteita ja säädöksiä, jotka liittyvät kestävyystekijöihin, erityisesti niitä, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119*.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin suunnitelmiin sisältyvissä määrällisissä tavoitteissa ja toimenpiteissä, joilla käsitellään kestävyysriskejä, on otettava huomioon ilmastonmuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan viimeisimmät raportit ja ehdottamat toimenpiteet, erityisesti unionin ilmastotavoitteiden saavuttamisen osalta. Jos yritys julkistaa kestävyysseikkoja koskevia tietoja direktiivin 2013/34/EU mukaisesti, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen suunnitelmien on oltava johdonmukaisia mainitun direktiivin 19 a tai 29 a artiklassa tarkoitettujen suunnitelmien kanssa, ja niihin on erityisesti sisällyttävä yrityksen liiketoimintamalliin ja -strategiaan liittyviä toimia, jotka ovat yhdenmukaisia molempien suunnitelmien kanssa. Yritysten julkistamien tavoitteiden, sitoumusten ja strategisten päätösten perustana olevien metodiikkojen ja oletusten on soveltuvin osin oltava yhdenmukaisia tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin suunnitelmiin sisältyvien metodiikkojen ja oletusten kanssa.

Tavoitteiden, prosessien ja toimien, joilla puututaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin suunnitelmiin sisältyviin kestävyysriskeihin, on oltava oikeassa suhteessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten liiketoimintamallin kestävyysriskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen 29 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2 c. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään tarkemmin:

a) vähimmäisstandardit ja vertailumetodiikat kestävyysriskien tunnistamista, mittaamista, hallintaa ja seurantaa varten;

b) osatekijät, joiden on kuuluttava tämän artiklan 2 b ja 2 e kohdan mukaisesti laadittaviin suunnitelmiin ja joihin on sisällyttävä erityiset aikataulut ja mitattavissa olevat välitavoitteet ja tavoitteet, jotta voidaan seurata kestävyystekijöistä aiheutuvia taloudellisia riskejä ja puuttua niihin, sekä yhteydet 45 ja 45 a artiklassa säädettyihin vaatimuksiin;

c) edellä 2 b ja jäljempänä 2 e kohdassa tarkoitettuihin suunnitelmiin, määrällisiin tavoitteisiin ja prosesseihin liittyvät valvontatavat;

d) tämän artiklan 2 b ja jäljempänä 2 e kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien osatekijät, mukaan lukien asiaankuuluvat määrälliset tavoitteet, jotka on julkistettava 51 artiklan mukaisesti.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2 d. Yrityksen on julkistettava vuosittain 2 b ja 2 e kohdassa tarkoitettuihin suunnitelmiin sisältyvät määrälliset tavoitteet.

2 e. Jos osakasyrityksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, jonka kotipaikka on unionissa, vaaditaan laatimaan suunnitelma tämän artiklan 2 b kohdan mukaisesti ryhmätasolla, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutustytäryritykset, jotka kuuluvat kyseisen suunnitelman sekä 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisen ryhmävalvonnan piiriin, vapautetaan suunnitelman laatimisesta yritystasolla tämän artiklan 2 b kohdan mukaisesti.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).”;

23) muutetaan 45 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohdan toiseen alakohtaan alakohdat seuraavasti:

”d) makrotaloudellisen tilanteen sekä makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollisen kehityksen tarkastelu ja analysointi;

e) valvontaviranomaisen perustellusta pyynnöstä seuraavien seikkojen tarkastelu ja analysointi:

i) makrovakautta koskevat huolenaiheet, jotka voivat vaikuttaa yrityksen erityiseen riskiprofiiliin, hyväksyttyihin riskirajoihin, liiketoimintastrategiaan, vakuutustoimintaan tai sijoituspäätöksiin sekä a alakohdassa tarkoitettuun yrityksen yleiseen vakavaraisuuden tarpeeseen;

ii) yrityksen toiminnat, jotka voivat vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja jotka voivat muuttua järjestelmäriskin aiheuttajiksi;

f) yrityksen yleinen kyky täyttää taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan näiden velvoitteiden erääntyessä, myös stressiolosuhteissa.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Sovellettaessa 1 kohdan d ja e alakohtaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen on sisällyttävä ainakin seuraavat seikat:

a) korkojen ja marginaalien taso;

b) rahoitusmarkkinaindeksien taso;

c) inflaatio;

d) sidonnaisuus muihin rahoitusmarkkinoiden toimijoihin;

e) ilmastonmuutos, pandemiat, muut laajamittaiset tapahtumat ja muut katastrofit, jotka voivat vaikuttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin.

Sovellettaessa 1 kohdan e alakohdan i alakohtaa makrovakautta koskeviin huolenaiheisiin on sisällyttävä ainakin mahdolliset epäsuotuisat tulevaisuuden skenaariot ja riskit, jotka liittyvät luottosykliin, talouden laskusuhdanteeseen, sijoitustoiminnan laumakäyttäytymiseen tai liiallisiin toimialatason riskikeskittymiin.

1 b. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa edellytetty analyysi on oikeassa suhteessa riskien luonteeseen sekä yritysten toiminnan laajuuteen ja monimutkaisuuteen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pieniä ja ei-monimutkaisia yrityksiä sekä yrityksiä, jotka ovat saaneet valvontaviranomaiselta 29 d artiklan mukaisen ennakkohyväksynnän, ei velvoiteta suorittamaan tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua analyysiä.”;

c) korvataan 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta, 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta tai 77 a artiklan 2 kohdassa sekä 308 c ja 308 d artiklassa tai tapauksen mukaan 111 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 111 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä, sen on tehtävä arvio tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen pääomavaatimusten noudattamisesta ottaen huomioon kyseiset korjaukset ja siirtymätoimenpiteet sekä ilman, että ne otetaan huomioon.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, 77 a artiklassa tarkoitettua vaiheistusmekanismia koskevaa arviointivaatimusta ei sovelleta valuuttaan, johon sovelletaan jotakin seuraavista:

a) kyseisen valuutan määräisten vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista on enintään 5 prosenttia;

b) kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osalta niiden tulevaisuuden kassavirtojen osuus, joissa maturiteeteissa asiaankuuluva riskitön korkokäyrä on ekstrapoloitu kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista, on enintään 10 prosenttia.

2 b. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun arviointiin on lisäksi sisällytettävä se, miten merkittävästi kyseisen yrityksen riskiprofiili poikkeaa volatiliteettikorjauksen perusoletuksista.”;

d) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on tehtävä 1 kohdassa tarkoitettu arvio vuosittain ja viipymättä, jos niiden riskiprofiiliin on tullut merkittävä muutos.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat suorittaa 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin vähintään joka toinen vuosi ja viipymättä riskiprofiilinsa merkittävän muutoksen jälkeen, jollei valvontaviranomainen yrityksen erityisolosuhteiden perusteella päätä, että arviointi on tehtävä useammin, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) yritys on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi;

b) yritys on vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys, joka täyttää kaikki seuraavat kriteerit:

i) vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutussopimusten piiriin, on alle 5 prosenttia vakuutusteknisestä vastuuvelasta;

ii) vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen vakuutusvelvoitteet sekä vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

Vuosittaista arviointia koskeva vapautus ei estä sitä, että yritys määrittää, mittaa, hallitsee ja seuraa jatkuvasti riskejä sekä raportoi niistä.”;

e) lisätään kohdat seuraavasti:

”8. Jos muille viranomaisille kuin valvontaviranomaisille on annettu makrovakausvalvontaa koskeva toimeksianto, jäsenvaltioiden on 1 kohdan d ja e alakohtaa sovellettaessa varmistettava, että valvontaviranomaiset jakavat tässä artiklassa tarkoitettujen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten laatimien yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvioiden makrovakautta koskevien arviointiensa tulokset sellaisten asianomaisten kansallisten elinten ja viranomaisten kanssa, joilla on makrovakausvalvontaa koskeva toimeksianto.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset tekevät yhteistyötä kaikkien sellaisten kansallisten elinten ja viranomaisten kanssa, joilla on makrovakausvalvontaa koskeva toimeksianto, analysoidakseen tuloksia ja tarvittaessa määrittääkseen sellaisia makrovakautta koskevia huolenaiheita, jotka liittyvät siihen, miten yritysten toiminta voi vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset jakavat asianomaisen yrityksen kanssa kaikki arvioinnin kannalta merkitykselliset makrovakautta koskevat huolenaiheet ja syöttöparametrit.

9. Kun valvontaviranomainen päättää, pyytääkö se jotakin tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua analyysiä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseltä, joka on 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisen ryhmävalvonnan piiriin kuuluva tytäryritys, sen on harkittava, suorittaako osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka kotipaikka on unionissa, jonkin kyseisistä analyyseista ryhmätasolla ja kattaako se kyseisen tytäryrityksen erityispiirteet.

Kansallisten valvontaviranomaisten on toimitettava vuosittain sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010* perustetulle Euroopan järjestelmäriskikomitealle (EJRK) luettelo vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksistä sekä luettelo ryhmistä, joiden osalta ne pyytävät makrovakautta koskevia lisätoimenpiteitä.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).”;

24) lisätään artikla seuraavasti:

”*45 a artikla*

Ilmastonmuutosskenaarioiden analyysi

1. Edellä 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen riskien tunnistamiseksi ja arvioimiseksi asianomaisen yrityksen on myös arvioitava, altistuuko se olennaisesti ilmastonmuutosriskeille. Yrityksen on osoitettava 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa arviossa ilmastonmuutosriskeille altistumisensa olennaisuus.

2. Jos asianomainen yritys altistuu olennaisesti ilmastonmuutosriskeille, yrityksen on määritettävä vähintään kaksi pitkän aikavälin ilmastonmuutosskenaariota, joihin kuuluvat seuraavat:

   a) pitkän aikavälin ilmastonmuutosskenaario, jossa maapallon lämpötilan nousu jää alle kahteen celsiusasteeseen;

   b) pitkän aikavälin ilmastonmuutosskenaario, jossa maapallon lämpötilan nousu on merkittävästi yli kaksi celsiusastetta.

3. Edellä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun arvioon on säännöllisin väliajoin sisällyttävä analyysi tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti määritettyjen pitkän aikavälin ilmastonmuutosskenaarioiden vaikutuksista yrityksen liiketoimintaan. Analyysivälien on oltava oikeassa suhteessa yrityksen liiketoimintaan liittyvien ilmastonmuutosriskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen, mutta ne eivät saa olla kolmea vuotta pidempiä.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja pitkän aikavälin ilmastonmuutosskenaarioita on tarkasteltava uudelleen vähintään kolmen vuoden välein ja päivitettävä tarvittaessa. Tarkastellessaan uudelleen pitkän aikavälin ilmastonmuutosskenaarioita vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on otettava huomioon aiemmissa ilmastonmuutosskenaarioissa käytettyjen välineiden ja periaatteiden toimivuus, jotta niiden tehokkuutta voidaan parantaa.

5. Poiketen siitä, mitä 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, pienten ja ei-monimutkaisten yritysten ei tarvitse määrittää ilmastonmuutosskenaarioita eikä arvioida niiden vaikutusta yrityksen liiketoimintaan.”;

25) korvataan 51 artikla seuraavasti:

”*51 artikla*

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus: sisältö

1. Ottaen huomioon 35 artiklan 3 kohdassa vaaditut tiedot ja mainitun artiklan 4 kohdassa vahvistetut periaatteet jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset julkistavat vuosittain kertomuksen vakavaraisuudestaan ja taloudellisesta tilastaan.

   Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa on oltava kaksi selkeästi yksilöityä ja yhdessä julkistettua osaa. Ensimmäisen osan on koostuttava erityisesti vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitetuista tiedoista ja toisen osan markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista.

1 a. Vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitetuista tiedoista koostuvan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osan on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) lyhyt kuvaus yrityksen liiketoiminnasta ja tuloksesta;

b) lyhyt kuvaus yrityksen pääomanhallinnasta ja riskiprofiilista, myös kestävyysriskien osalta; ja

c) maininta siitä, julkistaako yritys direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklassa tai 29 a artiklassa tarkoitetut suunnitelmat.

1 b. Markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osan on sisällettävä seuraavat tiedot joko täydellisinä tietoina tai viittauksina luonteeltaan ja laajuudeltaan vastaaviin tietoihin, jotka on julkistettu muiden oikeudellisten tai sääntelyvaatimusten mukaisesti:

a) kuvaus yrityksen liiketoiminnasta ja tuloksesta;

b) kuvaus hallintojärjestelmästä;

c) erilliset kuvaukset varojen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja muiden velkojen osalta niiden arvostuksessa käytetyistä kriteereistä ja menetelmistä;

d) pääomanhallinnan ja riskiprofiilin kuvaus, joka sisältää ainakin seuraavat tiedot:

i) oman varallisuuden rakenne, määrä ja laatu;

ii) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen määrät;

iii) unionin rahoitusjärjestelmien vakauden kannalta merkityksellisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta tiedot riskiherkkyydestä;

iv) vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan käytetty 304 artiklassa säädetty mahdollisuus;

v) tiedot, joiden perusteella voidaan ymmärtää standardikaavan perusoletusten ja yrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa käyttämän sisäisen mallin perusoletusten pääasialliset erot;

vi) määrä, jonka verran vähimmäispääomavaatimus on jäänyt täyttämättä tai jonka verran vakavaraisuuspääomavaatimus on merkittäviltä osin jäänyt täyttämättä raportointikaudella, vaikka poikkeama olisi myöhemmin korjattu, sekä selvitys poikkeaman alkuperästä ja seurauksista ja mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä;

e) tieto siitä, onko yritys altistunut olennaisesti ilmastonmuutosriskeille 45 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun olennaisuusarvioinnin perusteella, ja tarvittaessa siitä, onko se ryhtynyt toimiin;

f) maininta siitä, julkistaako yritys direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklassa tai 29 a artiklassa tarkoitetut suunnitelmat;

g) 44 artiklan 2 c kohdan d alakohdassa tarkoitetut tekijät.

1 c. Sovellettaessa 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta tämän artiklan 1 b kohdan c alakohdassa ja d alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuun kuvaukseen on sisällyttävä kuvaus vastaavuuskorjauksesta sekä siitä velvoitteiden ja varattujen omaisuuserien salkusta, johon vastaavuuskorjausta sovelletaan, sekä määrällinen arvio siitä, miten vastaavuuskorjauksen nollaaminen vaikuttaisi yrityksen taloudelliseen asemaan.

Tämän artiklan 1 b kohdan c alakohdassa ja d alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetun kuvauksen on sisällettävä myös maininta siitä, käyttääkö yritys 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, ja jos volatiliteettikorjausta käytetään, yrityksen on julkistettava seuraavat tiedot:

a) määrällinen arvio siitä, miten volatiliteettikorjauksen nollaaminen vaikuttaisi yrityksen taloudelliseen asemaan;

b) kunkin asianomaisen valuutan tai soveltuvin osin maan osalta 77 d artiklan mukaisesti laskettu volatiliteettikorjaus ja vastaavat vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaat estimaatit.

2. Edellä 1 b kohdan d alakohdan i alakohdassa tarkoitettuun kuvaukseen on sisällyttävä analyysi merkittävistä muutoksista edelliseen raportointikauteen verrattuna sekä selvitys merkittävistä eroista suhteessa kyseisten erien arvoon tilinpäätöksissä ja lyhyt kuvaus pääoman siirrettävyydestä.

Tämän artiklan 1 b kohdan d alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa vakavaraisuuspääomavaatimusta koskevissa tiedoissa on erikseen ilmoitettava VI luvun 4 jakson 2 ja 3 alajakson mukaisesti laskettu määrä sekä 37 artiklan nojalla mahdollisesti määrätty lisäpääomavaatimus tai niiden erityisparametrien vaikutus, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on käytettävä 110 artiklan mukaisesti, ja tiivistelmä perusteista, joilla asianomainen valvontaviranomainen on nämä määrännyt.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen julkistamisen yhteydessä on tapauksen mukaan ilmoitettava, että sen lopullisesta määrästä on vielä tehtävä valvontaan liittyvä arviointi.

3. Vakuutusalan kytkösyrityksiä ei vaadita julkistamaan vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitettua osaa, ja niiden on sisällytettävä markkinoiden ammattilaisille tarkoitettuun osaan 56 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa vaaditut määrälliset tiedot ainoastaan, jos kyseiset yritykset täyttävät seuraavat edellytykset:

   a) vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutusalan kytkösyritys kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutussopimusten piiriin, on alle 5 prosenttia vakuutusteknisestä vastuuvelasta;

   b) vakuutusalan kytkösyrityksen vakuutusvelvoitteet eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

4. Jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiä ei vaadita julkistamaan vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitettua osaa, ja niiden on sisällytettävä markkinoiden ammattilaisille tarkoitettuun osaan 56 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa vaaditut määrälliset tiedot ainoastaan, jos kyseiset yritykset täyttävät seuraavat edellytykset:

   a) vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon jälleenvakuutusalan kytkösyritys kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutussopimusten piiriin, on alle 5 prosenttia vakuutusteknisestä vastuuvelasta

   b) jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät liity pakolliseen vastuuvakuutukseen;

   c) emoyritykselle tai mille tahansa ryhmään kuuluvalle yritykselle annetut voimassa olevat lainat, mukaan lukien konsernitilijärjestelyt, eivät ylitä 20:tä prosenttia jälleenvakuutusalan kytkösyrityksen kokonaisvaroista; ja

   d) vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärästä aiheutuva enimmäistappio voidaan arvioida deterministisesti käyttämättä stokastisia menetelmiä.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jälleenvakuutusyritykset voivat päättää olla julkistamatta vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitetun osan.

6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 b kohdassa säädetään, pienet ja ei-monimutkaiset yritykset voivat julkistaa muille markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osassa ainoastaan 56 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa vaaditut määrälliset tiedot edellyttäen, että ne julkistavat kolmen vuoden välein täydellisen kertomuksen, joka sisältää kaikki tässä artiklassa vaaditut tiedot.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset julkistavat tässä artiklassa tarkoitetut tiedot ja toimittavat ne valvontaviranomaiselle vuosittain tai harvemmin 18 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä.

8. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä on vaadittava osana tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kertomusta ilmoittamaan vaikutukset, joita aiheutuu siitä, että 77 artiklan mukaisessa vakuutusteknisen vastuuvelan määrittämisessä käytetään asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän sijasta 77 e artiklan 1 kohdan aa alakohdassa tarkoitettua riskitöntä korkokäyrää, joka on määritetty ekstrapolointia koskevaa siirtymätoimenpidettä soveltamatta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, julkistamisvaatimusta ei kuitenkaan sovelleta valuuttaan, johon sovelletaan jotakin seuraavista:

a) kyseisen valuutan määräisten vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista on enintään 5 prosenttia;

b) kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osalta niiden tulevaisuuden kassavirtojen osuus, joissa maturiteeteissa asiaankuuluva riskitön korkokäyrä on ekstrapoloitu kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista, on enintään 10 prosenttia.”;

26) lisätään artikla seuraavasti:

”*51 a artikla*
Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus: tilintarkastusvaatimukset

1. Muiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kuin pienten ja ei-monimutkaisten yritysten ja vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyritysten osalta on tarkastettava tase, joka julkistetaan osana vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai tase, joka julkistetaan osana yhtä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta 256 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 29 c artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat laajentaa tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn vaatimuksen koskemaan pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi luokiteltuja yrityksiä sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrityksiä.

3. Jäsenvaltiot voivat laajentaa 1 kohdassa tarkoitetun tilintarkastusvaatimuksen soveltamisalan koskemaan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen muita osia.

4. Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on suoritettava tilintarkastus direktiivin 2006/43/EY 26 artiklan nojalla sovellettavien tilintarkastusstandardien mukaisesti. Lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen on tätä tehtävää hoitaessaan noudatettava tämän direktiivin 72 artiklassa säädettyjä tilintarkastajien velvollisuuksia.

5. Jäsenvaltioissa, joissa rekisteröidyillä vakuutusmatemaatikoilla on kansallisen lainsäädännön nojalla lupa … päivänä …kuuta … [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivä] tarkastaa vakuutustekninen vastuuvelka, saamiset jälleenvakuutuksesta ja niihin liittyvät erät, kyseiset rekisteröidyt vakuutusmatemaatikot voivat jatkaa tällaisten tarkastusten suorittamista edellyttäen, että ne toimivat sellaisten sitovien standardien mukaisesti, joilla varmistetaan laadukas tilintarkastus ja jotka kattavat vähintään tilintarkastuskäytännön, riippumattomuuden ja sisäisen laadunvalvonnan alan tällaisten tarkastusten yhteydessä, ja noudattaen 72 artiklassa tarkoitettuja velvollisuuksia.

6. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava valvontaviranomaiselle yhdessä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen kanssa lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön laatima erillinen kertomus, joka sisältää kuvauksen tilintarkastuksen luonteesta ja tuloksista.”;

27) muutetaan 52 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”e) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kokonaislukumäärä eriteltynä pienten ja ei-monimutkaisten yritysten ja muiden yritysten mukaan sekä yksinkertaistamista tai suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien yritysten mukaan, sekä niiden yritysten lukumäärä, jotka käyttävät erityisiä suhteuttamistoimenpiteitä;

f) ryhmien lukumäärä eriteltynä pienten ja ei-monimutkaisten ryhmien ja muiden ryhmien mukaan sekä yksinkertaistamista tai suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien ryhmien mukaan, sekä niiden ryhmien lukumäärä, jotka käyttävät erityisiä suhteuttamistoimenpiteitä.”;

b) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”f) kunkin jäsenvaltion osalta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja -ryhmien lukumäärä eriteltynä pienten ja ei-monimutkaisten yritysten tai ryhmien ja muiden yritysten tai ryhmien mukaan sekä yksinkertaistamista tai suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien yritysten tai ryhmien mukaan, sekä niiden yritysten tai ryhmien lukumäärä, jotka käyttävät erityisiä yksinkertaistamis- ja muita suhteuttamistoimenpiteitä.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ja kertomuksen siitä, missä määrin eri jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten välillä on tapahtunut valvonnan lähentymistä lisäpääomavaatimusten ja suhteuttamistoimenpiteiden käytössä.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi vaikutuksia, joita aiheutuu 29 a artiklan 1 kohdassa säädettyjen pienten ja ei-monimutkaisten yritysten määrittämiskriteerien sekä 213 a artiklan 1 kohdassa säädettyjen pienten ja ei-monimutkaisten ryhmien määrittämiskriteerien soveltamisesta ainakin vakuutuksenottajien suojaan, rahoitusvakauteen ja tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyvien tavoitteiden kannalta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa havainnoistaan kertomuksen komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [kolmen vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin soveltamispäivästä]. Kertomuksessa on tarvittaessa tarkasteltava mahdollisuutta muuttaa näitä kriteerejä.”;

28) korvataan 53 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta 51 artiklan 1 a kohdan b alakohdassa ja 51 artiklan 1 b kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin.”;

29) lisätään 56 artiklaan kohta seuraavasti:

”Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kehittää tietoteknisiä ratkaisuja toisessa kohdassa tarkoitettuja menettelyjä, muotoja ja malleja varten sekä ohjeita varten.”;

30) korvataan 58 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) sijoittautunut tai sääntelyn kohteena unionin ulkopuolella; tai

b) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, johon ei sovelleta tämän direktiivin, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY*, direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU mukaista valvontaa.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).”;

31) korvataan 60 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ilmaus ”direktiivin 85/611/ETY 1 a artiklan 2 alakohdassa” ilmauksella ”direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa”;

32) korvataan 62 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Jos 57 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden määräämisvalta on omiaan haittaamaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen järkevää ja vakaata hoitoa, jäsenvaltioiden on vaadittava, että määräomistusyhteyden hallussapidon, hankinnan tai lisäämisen kohteena olevan yrityksen kotijäsenvaltion valvontaviranomainen toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet tämän tilanteen lopettamiseksi.”;

33) korvataan 63 artiklan toisessa kohdassa ilmaus ”direktiivin 2004/39/EY” ilmauksella ”direktiivin 2014/65/EU”;

34) lisätään 64 artiklaan kohta seuraavasti:

”Tämän artiklan ensimmäinen, toinen ja kolmas kohta eivät estä valvontaviranomaisia julkistamasta tämän direktiivin 34 artiklan 4 kohdan tai asetuksen (EU) N:o 1094/2010 32 artiklan mukaisesti tehtyjen stressitestien tuloksia eikä toimittamasta niitä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voisi julkistaa unionin laajuisten stressitestien tulokset.”;

35) lisätään 68 artiklan 1 kohtaan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Edellä olevan 64 artiklan ensimmäinen kohta ja 67 artikla eivät saa estää saman jäsenvaltion valvonta- ja veroviranomaisten välistä tietojenvaihtoa siltä osin kuin kyseinen tietojenvaihto sallitaan kansallisessa lainsäädännössä. Jos kyseiset tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä on vaihdettava ainoastaan sen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella, jolta tiedot ovat peräisin.”;

36) muutetaan 70 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohdassa ilmaus ”Euroopan keskuspankki (EKP)” ilmauksella ”EKP”;

b) korvataan c alakohdassa ilmaus ”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010[(1)] perustettu Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK)” ilmauksella ”EJRK”;

37) korvataan 72 artiklan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että henkilöt, joille on myönnetty toimilupa direktiivin 2006/43/EY mukaisesti ja jotka hoitavat vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä direktiivin 2013/34/EU 34 tai 35 artiklassa tai direktiivin 2009/65/EY 73 artiklassa tarkoitettua lakisääteistä tilintarkastustehtävää tai muuta lakisääteistä tehtävää, ovat velvollisia viipymättä ilmoittamaan valvontaviranomaisille kyseistä yritystä koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka he ovat saaneet tietoonsa tehtäväänsä hoitaessaan ja jotka voivat johtaa johonkin seuraavista:”;

38) muutetaan 77 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset arvostavat parhaan estimaatin ja riskimarginaalin erikseen, riskimarginaali lasketaan määrittämällä sen suuruisen pääoman kustannus, joka vastaa sitä ajallisesti mukautettua vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka tarvitaan vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden täyttämiseksi niiden kestoajan. Vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukautus koostuu eksponentiaalisesta ja aikasidonnaisesta tekijästä.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetun pääoman kustannusten tason oletetaan olevan 4,75 prosenttia … päivästä …kuuta … [tämän muutosdirektiivin soveltamispäivä]. Komissio suorittaa 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun säännöllisen uudelleentarkastelun aikaisintaan … päivänä …kuuta … [viiden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin soveltamispäivästä].

7. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutussopimuksiin sisältyy rahoitusoptioita ja taloudellisia takuita, parhaan estimaatin laskennassa käytetyissä menetelmissä on otettava asianmukaisesti huomioon, että kyseisistä sopimuksista johtuvien kassavirtojen nykyarvo voi riippua sekä tulevien tapahtumien ja tulevan kehityksen odotetusta tuloksesta että siitä, miten toteutunut tulos mahdollisesti poikkeaa odotetusta tuloksesta tietyissä skenaarioissa.

8. Sen estämättä, mitä 7 kohdassa säädetään, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka on luokiteltu pieniksi ja ei-monimutkaisiksi yrityksiksi, sekä yritykset, jotka ovat saaneet valvontaviranomaisten ennakkohyväksynnän, voivat käyttää parhaan estimaatin turvaavaa determinististä arvostusta niiden henkivakuutusvelvoitteiden osalta, joihin liittyy optioita ja takuita, joita ei pidetä olennaisina.”;

39) korvataan 77 a artikla seuraavasti:

”*77 a artikla*
Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapolointi

1. Edellä 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrityksessä on käytettävä asiaankuuluvista rahoitusvälineistä saatuja tietoja, ja sen on oltava sopusoinnussa kyseisten tietojen kanssa. Tässä määrityksessä otetaan huomioon asiaankuuluvat rahoitusvälineet, joiden maturiteettien osalta kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Niiden maturiteettien osalta, jotka ovat ensimmäisen tasoituspisteen jälkeen, asiaankuuluva riskitön korko ekstrapoloidaan kolmannen alakohdan mukaisesti. Valuutan ensimmäinen tasoituspiste on pisin maturiteetti, jonka osalta seuraavat edellytykset täyttyvät:

   a) kyseisen maturiteetin rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät;

b) kyseisen maturiteetin tai pidemmän maturiteetin liikkeessä olevien joukkovelkakirjalainojen prosenttiosuus kaikista kyseisen valuutan määräisistä liikkeessä olevista joukkovelkakirjalainoista on riittävän suuri.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidun osan on perustuttava termiinikorkoihin, jotka lähestyvät tasaisesti korkokäyrän päätearvoa ensimmäisessä tasoituspisteessä sovellettavasta termiinikorosta.

Ekstrapoloidun termiinikoron on oltava yhtä suuri kuin likvidin termiinikoron ja korkokäyrän päätearvon painotettu keskiarvo. Likvidin termiinikoron on perustuttava pisimpiin sellaisiin maturiteetteihin liittyvään yhteen tai useampaan termiinikorkoon, joiden osalta asiaankuuluvien rahoitusvälineiden markkinoiden voidaan havaita olevan syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Jos maturiteetti on vähintään 40 vuotta ensimmäisen tasoituspisteen jälkeen, korkokäyrän päätearvon painotuksen on oltava vähintään 77,5 prosenttia.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidussa osassa on otettava huomioon tiedot muista rahoitusvälineistä kuin joukkovelkakirjalainoista, jos kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät.

2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat valvontaviranomaisensa ennakkohyväksynnän saatuaan soveltaa toisessa alakohdassa säädettyä vaiheistusmekanismia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vaiheistusmekanismi koostuu seuraavista:

a) parametrit, joilla määritetään, kuinka nopeasti termiinikorot lähestyvät ekstrapolaatiossa korkokäyrän päätearvoa, asetetaan … päivänä …kuuta … [tämän muutosdirektiivin soveltamispäivä] siten, että riskitön korkokäyrä on riittävän samanlainen kuin kyseisen päivän riskitön korkokäyrä, joka on määritetty … päivänä …kuuta … [tämän muutosdirektiivin soveltamispäivää edeltävä päivä] sovellettavien ekstrapolointia koskevien sääntöjen mukaisesti;

b) parametrejä, joilla määritetään, kuinka nopeasti termiinikorot lähestyvät ekstrapolaatiossa korkokäyrän päätearvoa, pienennetään lineaarisesti kunkin kalenterivuoden alussa siten, että ekstrapolaation lopullisia parametrejä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2032.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vaiheistusmekanismi ei vaikuta rahoitusmarkkinoiden syvyyden, likviditeetin ja läpinäkyvyyden määrittämiseen eikä 1 kohdassa tarkoitettuun ensimmäiseen tasoituspisteeseen.

Tämän kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa soveltavien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa 51 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa julkistettava

a) se, että ne soveltavat ekstrapolaatioon vaiheistusmekanismia; ja

b) määrällinen arvio vaiheistusmekanismin soveltamatta jättämisen vaikutuksesta taloudelliseen asemaansa.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, … päivänä …kuuta … [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivä] euron osalta ensimmäisen tasoituspisteen maturiteetti on 20 vuotta.”;

40) lisätään 77 b artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan i alakohtaa sovellettaessa ryhmähenkivakuutussopimus katsotaan yhdeksi sopimukseksi.”;

41) muutetaan 77 d artikla seuraavasti:

a) korvataan 1–4 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi valvontaviranomaisten ennakkohyväksynnän saatuaan soveltaa volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskennassa, jos vähintään seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) parasta estimaattia laskettaessa tietyn valuutan volatiliteettikorjausta sovelletaan yrityksen kaikkiin sellaisiin kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin, joissa kyseisten velvoitteiden parhaan estimaatin laskennassa käytetty asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ei sisällä 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta;

b) yritys osoittaa valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että sillä on käytössä asianmukaiset menettelyt volatiliteettikorjauksen laskemiseksi tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

1 a. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka ovat soveltaneet volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskennassa ennen … päivää …kuuta … [yksi vuosi ennen tämän muutosdirektiivin soveltamispäivää], voivat jatkaa volatiliteettikorjauksen soveltamista ilman valvontaviranomaisen ennakkohyväksyntää edellyttäen, että ne noudattavat tämän artiklan 1 kohdan mukaisia ennakkohyväksynnän edellytyksiä … päivästä …kuuta … [tämän muutosdirektiivin soveltamispäivä] alkaen.

1 b. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet vaatia vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä lopettamaan volatiliteettikorjauksen soveltaminen asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskennassa, jos yritys ei enää täytä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja ennakkohyväksynnän edellytyksiä. Kun yritys täyttää taas kyseiset edellytykset, se voi pyytää valvontaviranomaisilta ennakkohyväksyntää soveltaakseen volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään parhaan estimaatin laskennassa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

1 c. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat valvontaviranomaisen ennakkohyväksynnän saatuaan soveltaa tähän 3 kohdassa tarkoitettuun valuutan riskikorjattuun marginaaliin yrityskohtaista korjausta, jos

a) riskikorjattu marginaali on ylittänyt yrityksen velkainstrumentteihin tekemistä sijoituksista koostuvan salkun perusteella lasketun riskikorjatun marginaalin neljän raportointipäivää edeltäneen neljännesvuosittaisen raportointikauden aikana; ja

b) yrityksen asiaankuuluviin omaisuuseriin liittyvät tiedot, jotka yritys ilmoittaa 35 artiklan 1–4 kohdan mukaisesti, ovat riittävän laadukkaita, jotta kyseinen korjaus voidaan laskea luotettavasti ja vakaasti.

Korjauksen on vastattava pienempää arvoa 105 prosentin ja yrityksen velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvan salkun perusteella lasketun riskikorjatun marginaalin sekä kyseisen valuutan viitesalkun perusteella lasketun riskikorjatun marginaalin välisen suhdeluvun välillä. Yrityksen velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvaan salkkuun perustuva riskikorjattu marginaali on laskettava samalla tavalla kuin kyseisen valuutan viitesalkkuun perustuva riskikorjattu marginaali, mutta käyttäen yrityksen kyseisen valuutan velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvan salkun asiaankuuluvien alaluokkien painotuksia ja keskimääräistä duraatiota koskevia yrityskohtaisia tietoja.

Jos korjausta sovelletaan, volatiliteettikorjausta ei saa korottaa 4 kohdassa tarkoitetulla makrotason volatiliteettikorjauksella.

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on välittömästi lopetettava korjauksen soveltaminen, jos se kasvattaa 3 kohdassa tarkoitetun valuutan kahden peräkkäisen neljännesvuosittaisen raportointikauden riskikorjattua marginaalia.

2. Kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjaus perustuu marginaaliin sen koron, joka voitaisiin saada kyseisen valuutan velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvasta viitesalkusta, ja kyseisen valuutan asiaankuuluvan riskittömän peruskorkokäyrän korkojen välillä.

   Valuutan velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvan viitesalkun on oltava edustava niiden kyseisen valuutan määräisten omaisuuserien osalta, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset sijoittavat kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseksi.

3. Riskittömien korkojen volatiliteettikorjauksen määrä lasketaan kunkin valuutan osalta seuraavalla kaavalla:

$$VA_{cu} = 85\ \% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

jossa

a) VA_{cu} on valuutan ***cu*** volatiliteettikorjaus;

b) $CSSR_{cu}$ on vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen valuutan ***cu*** luottomarginaalin herkkyyssuhde;

c) RCS_{cu} on valuutan ***cu*** riskikorjattu marginaali.

VA_{cu}:ta sovelletaan ainoastaan niihin korkokäyrän asiaankuuluviin riskittömiin korkoihin, joita ei johdeta ekstrapoloimalla 77 a artiklan mukaisesti. Jos asiaankuuluvien riskittömien korkojen ekstrapoloidussa osassa otetaan huomioon tiedot muista rahoitusvälineistä kuin joukkovelkakirjalainoista 77 a artiklan 1 kohdan mukaisesti, VA_{cu}:ta sovelletaan myös kyseisistä rahoitusvälineistä johdettuihin riskittömiin korkoihin. Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapolointi perustuu näihin korjattuihin riskittömiin korkoihin.

$CSSR_{cu}$ ei voi olla negatiivinen eikä suurempi kuin yksi. Arvo on pienempi kuin yksi, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tietyn valuutan määräisten omaisuuserien herkkyys luottomarginaalien muutoksille on pienempi kuin tämän yrityksen kyseisen valuutan määräisen vakuutusteknisen vastuuvelan herkkyys korkojen muutoksille.

RCS_{cu} lasketaan erotuksena 2 kohdassa tarkoitetun marginaalin ja kyseisen marginaalin sen osuuden välillä, joka perustuu realistiseen arvioon omaisuuseriin liittyvästä odotetusta tappiosta, odottamattomasta luottoriskistä tai muusta riskistä.

Kyseisen marginaalin osuus, joka perustuu realistiseen arvioon odotetusta tappiosta taikka odottamattomasta luottoriskistä taikka muusta riskistä, lasketaan prosenttiosuutena marginaaleista. Kyseisen prosenttiosuuden on pienennyttävä marginaalien kasvaessa, ja sen on oltava erilainen ainakin seuraavissa kolmessa tapauksessa:

a) marginaalit eivät ole suuremmat kuin niiden pitkän aikavälin keskiarvo;

b) marginaalit ovat suuremmat kuin niiden pitkän aikavälin keskiarvo mutta eivät yli kaksi kertaa suuremmat kuin niiden pitkän aikavälin keskiarvo;

c) marginaalit ovat yli kaksi kertaa suuremmat kuin niiden pitkän aikavälin keskiarvo.

Riskikorjaus ei saa koskaan olla suurempi kuin asianmukainen prosenttiosuus marginaalien pitkän aikavälin keskiarvosta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, joiden kotipaikka on jossain jäsenvaltiossa, joiden valuutta on sidottu euroon ja joka täyttää 111 artiklan 1 kohdan p alakohdan mukaisesti vahvistetut yksityiskohtaiset perusteet, jotka koskevat euroihin sidottuihin valuuttoihin tehtäviä korjauksia valuuttariskialamoduulin laskennan helpottamiseksi, on laskettaessa riskittömien korkojen volatiliteettikorjausta sidotun valuutan osalta ja riskittömien korkojen volatiliteettikorjausta euron osalta voitava laskea yhdistetty $CSSR_{cu}$ sekä paikalliselle valuutalle että eurolle ottamalla huomioon samalla sekä euromääräiset että paikallisen valuuttansa määräiset varat ja velat.

4. Euron volatiliteettikorjausta korotetaan makrotason volatiliteettikorjauksella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 c kohdan soveltamista. Makrotason volatiliteettikorjaus lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$VA_{Euro,macro} = 85\ \% \cdot CSSR_{Euro} \cdot max(RCS_{co} - 1{,}3 \cdot RCS_{Euro};\ 0) \cdot \omega_{co}$$

jossa

a) $VA_{Euro,macro}$ on maan ***co*** makrotason volatiliteettikorjaus;

b) $CSSR_{Euro}$ on vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen luottomarginaalin herkkyyssuhde euron osalta;

c) RCS_{co} on maan ***co*** riskikorjattu marginaali;

d) RCS_{Euro} on euron riskikorjattu marginaali;

e) ω_{co} on maan ***co*** maakohtainen korjauskerroin.

$CSSR_{Euro}$ lasketaan kuin 3 kohdan mukainen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen luottomarginaalin herkkyyssuhde euron osalta.

RCS_{co} lasketaan samalla tavalla kuin 3 kohdan mukainen riskikorjattu marginaali euron osalta, mutta sen perustana käytetään viitesalkkua, joka on edustava niiden omaisuuserien osalta, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset sijoittavat kattaakseen kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytyjen euromääräisten tuotteiden vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin.

RCS_{Euro} lasketaan kuin 3 kohdan mukainen euron riskikorjattu marginaali.

Edellä ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettu maakohtainen korjauskerroin lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$\omega_{co} = max(min((RCS_{co}^{*} - 0{,}6\ \%)/0{,}3\ \%);\ 1);\ 0)$$

jossa RCS_{co}^{*} on ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu maan ***co*** riskikorjattu marginaali kerrottuna velkainstrumentteihin tehtyjen sijoitusten prosenttiosuudella suhteessa maassa ***co*** toimiluvan saaneiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hallussa olevien omaisuuserien kokonaismäärään.

4 a. Volatiliteettikorjauksen perustana olevan marginaalin laskemiseksi kunkin valuutan ja kunkin maan osalta 2 ja 4 kohdassa tarkoitettu marginaali on valtion joukkovelkakirjalainojen keskimääräisen valuuttamarginaalin ja muiden kuin valtion joukkovelkakirjalainojen, lainojen ja arvopaperistamisten keskimääräisen valuuttamarginaalin arvopainotettu summa. Laskelmaa suoritettaessa vastaavina painotuksina edellisen osalta ovat kyseisen valuutan tai maan osalta viitesijoitussalkkuun sisällytettyjen valtion joukkovelkakirjalainojen arvon ja kaikkien kyseiseen viitesalkkuun sisällytettyjen omaisuuserien arvon välinen suhde sekä jälkimmäisen osalta kyseisen valuutan tai maan osalta viitesijoitussalkkuun sisällytettyjen muiden kuin valtion joukkovelkakirjalainojen, lainojen ja arvopaperistamisten ja kaikkien kyseiseen viitesalkkuun sisällytettyjen omaisuuserien arvon välinen suhde.”;

42) muutetaan 77 e artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) lisätään alakohdat seuraavasti:

”a a) 51 artiklan 8 kohdan mukaista tietojen julkistamista varten asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ilman vastaavuus- tai volatiliteettikorjausta ja määritettynä niin, että 77 a artiklan 2 kohdassa säädettyä ekstrapolointia koskevaa vaiheistusmekanismia ei sovelleta;

a b) skenaariot, joita käytetään henkivakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin turvaavaan deterministiseen arvostamiseen 77 artiklan 8 kohdan mukaisesti;”;

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) kunkin asiaankuuluvan valuutan ja kansallisen vakuutusmarkkinan osalta 77 d artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu riskikorjattu marginaali;”;

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

”d) kunkin jäsenvaltion osalta velkainstrumentteihin tehtyjen sijoitusten prosenttiosuus 77 d artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen maassa toimiluvan saaneiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hallussa olevien omaisuuserien kokonaismäärästä.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen vahvistaa ja julkistaa vähintään kerran vuodessa kunkin valuutan osalta ja kunkin maturiteetin osalta, jos kyseisen maturiteetin rahoitusvälineiden tai joukkovelkakirjalainojen markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät, 77 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kyseisen tai pidemmän maturiteetin joukkovelkakirjalainojen prosenttiosuuden kaikista kyseisen valuutan määräisistä joukkovelkakirjalainoista.”;

c) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jotta voidaan varmistaa vakuutusteknisen vastuuvelan ja oman perusvarallisuuden yhdenmukainen laskenta, komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tekniset tiedot ja 77 a artiklan 1 kohdan mukainen ensimmäinen tasoituspiste. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä voidaan käyttää hyödyksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaisemia tietoja.”;

d) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kun on kyse valuutoista, joiden osalta 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua riskikorjattua marginaalia ei ole vahvistettu 2 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä, asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään ei saa soveltaa volatiliteettikorjausta parhaan estimaatin laskemiseksi. Kun on kyse jäsenvaltioista, joiden rahayksikkö on euro ja joiden osalta 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua riskikorjattua marginaalia ja 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta ei ole vahvistettu 2 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä, volatiliteettikorjaukseen ei saa lisätä makrotason volatiliteettikorjausta.”;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettua valuutan ensimmäistä tasoituspistettä ei saa muuttaa sovellettaessa tämän artiklan 2 kohtaa, ellei arvioitaessa niiden joukkovelkakirjalainojen prosenttiosuutta kaikista kyseisen valuutan määräisistä joukkovelkakirjalainoista, joiden maturiteetti on suurempi tai yhtä suuri kuin kyseessä oleva maturiteetti, osoittaudu, että 77 a artiklan 1 kohdan mukainen ensimmäinen tasoituspiste on eri kuin 86 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettu prosenttiosuus vähintään kahtena peräkkäisenä vuonna.”;

43) muutetaan 86 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) lisätään alakohta seuraavasti:

”a a) 77 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu turvaava deterministinen arvostus sekä edellytykset, joiden täyttyessä kyseistä arvostusta voidaan käyttää optioita ja takuita sisältävän vakuutusteknisen vastuuvelan parhaan estimaatin arvostukseen;”;

ii) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) metodiikat, periaatteet ja tekniikat, joita käytetään määritettäessä 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskennassa käytettävä asiaankuuluva riskitön korkokäyrä, ja erityisesti seuraavat:

i) 77 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ekstrapolointikaava, mukaan lukien parametrit, jotka määrittävät ekstrapoloinnin lähentymisnopeuden;

ii) menetelmä, jolla määritetään 77 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rahoitusvälineiden markkinoiden syvyys, likviditeetti ja läpinäkyvyys;

iii) valuuttakohtaiset prosenttiosuudet, joiden alittuessa niiden joukkovelkakirjalainojen osuutta kaikista joukkovelkakirjalainoista, joiden maturiteetti on pidempi tai yhtä pitkä kuin tarkasteltava maturiteetti, on pidettävä matalana 77 a artiklan 1 kohtaa sovellettaessa;

iv) 77 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vaiheistusmekanismi;”;

iii) korvataan i alakohta seuraavasti:

”i) menetelmät ja oletukset 77 d artiklassa tarkoitetun volatiliteettikorjauksen laskemiseksi, mukaan lukien seuraavat:

i) kaava 77 d artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun luottomarginaalin herkkyyssuhteen laskemiseksi;

ii) kunkin asiaankuuluvan omaisuuseräluokan osalta se prosenttiosuus marginaalista, joka vastaa marginaalin osuutta, joka perustuu realistiseen arvioon odotetuista tappioista, odottamattomasta luottoriskistä tai mistä tahansa muusta riskistä ja joka lasketaan 77 d artiklan 3 kohdan mukaisesti; tällaisen prosenttiosuuden on pienennyttävä marginaalien kasvaessa, kun otetaan huomioon ainakin seuraavat kolme tapausta:

1) marginaalit eivät ole suuremmat kuin niiden pitkän aikavälin keskiarvo;

2) marginaalit ovat suuremmat kuin niiden pitkän aikavälin keskiarvo mutta eivät yli kaksi kertaa suuremmat kuin niiden pitkän aikavälin keskiarvo;

3) marginaalit ovat yli kaksi kertaa suuremmat kuin niiden pitkän aikavälin keskiarvo.

Riskikorjaus ei saa koskaan olla suurempi kuin asianmukainen prosenttiosuus marginaalien pitkän aikavälin keskiarvosta.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Komissio voi täydentää tätä direktiiviä antamalla 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan kriteerit, joiden mukaisesti omaisuuserät voidaan sisällyttää 77 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun sijoitussalkkuun.

1 b. Jos 77 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa pääoman kustannuksen tason säännöllisessä uudelleentarkastelussa todetaan, että oletettu arvo ei ole enää asianmukainen, komissio voi antaa delegoidun säädöksen, jolla 77 artiklan 6 kohdassa vahvistettua pääoman kustannuksen tason oletettua arvoa muutetaan. Komissio voi asettaa pääoman kustannuksen tason oletetun arvon ainoastaan tasolle, joka on vähintään 4 prosenttia ja enintään 5 prosenttia.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Jotta voidaan varmistaa 77 artiklan 8 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa täsmennetään metodiikka niiden skenaarioiden määrittämiseksi, joita on käytettävä kyseisessä kohdassa tarkoitetussa henkivakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin turvaavassa deterministisessä arvostuksessa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”;

44) korvataan 92 artiklan 1 a ja 2 kohta seuraavasti:

”1 a. Komissio täydentää tätä direktiiviä antamalla 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin 212 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen rahoitus- ja luottolaitoksiin olevien omistusyhteyksien käsittely oman varallisuuden määrittämisessä, mukaan lukien menetelmät, jotka koskevat luotto- ja rahoituslaitoksiin olevien olennaisten omistusyhteyksien vähentämistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen omasta perusvarallisuudesta.

Sen estämättä, mitä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä täsmennetään vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta tehtävistä omistusosuuksien vähennyksistä, valvontaviranomaiset voivat 88 artiklassa tarkoitetun oman perusvarallisuuden määrittämiseksi sallia, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei vähennä luotto- tai rahoituslaitokseen olevan omistusyhteytensä arvoa edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on jossakin seuraavista tilanteista:

i) luotto- tai rahoituslaitos ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kuuluvat samaan 212 artiklassa määriteltyyn ryhmään, johon sovelletaan ryhmävalvontaa 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti, eikä sidosyrityksenä olevaan luotto- tai rahoituslaitokseen sovelleta 228 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua vähennystä; tai

ii) valvontaviranomaiset vaativat, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset soveltavat teknisiä laskentamenetelmiä direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevan II osan mukaisesti, tai sallivat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten soveltaa näitä teknisiä laskentamenetelmiä, ja luotto- tai rahoituslaitokseen sovelletaan samaa kyseisen direktiivin mukaista lisävalvontaa kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen;

b) valvontaviranomaiset ovat vakuuttuneita yhtenäisen johtamisen, riskienhallinnan ja sisäisen valvonnan tasosta a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun ryhmävalvonnan soveltamisalaan tai a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun lisävalvonnan soveltamisalaan kuuluvien yritysten osalta;

c) luotto- tai rahoituslaitokseen oleva omistusyhteys on luonteeltaan strateginen osakesijoitus, sellaisena kuin se määritellään 111 artiklan 1 kohdan m alakohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä.

2. Edellä 1 a kohdassa tarkoitettuihin rahoitus- ja luottolaitoksiin oleviin omistusyhteyksiin kuuluvat seuraavat:

a) omistusyhteydet, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on:

i) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuihin luottolaitoksiin ja 26 alakohdassa tarkoitettuihin rahoituslaitoksiin,

ii) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin;

b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 52 artiklassa tarkoitetut ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit ja mainitun asetuksen 63 artiklassa tarkoitetut toissijaisen pääoman (T2) instrumentit sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2033* 9 artiklassa tarkoitetut ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, joita vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä on tämän kohdan a alakohdassa määritellyissä laitoksissa, joihin niillä on omistusyhteys.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1).”;

45) korvataan 95 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Tätä varten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on tarvittaessa viitattava 97 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun oman varallisuuden eriä koskevaan luetteloon.”;

46) korvataan 96 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tätä direktiiviä sovellettaessa on sovellettava seuraavaa luokitusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 95 artiklan ja 97 artiklan 1 kohdan soveltamista:

1) 91 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluva ylijäämävarallisuus on sijoitettava luokkaan 1;

2) direktiivin 2013/36/EU nojalla hyväksyttyjen luottolaitosten antamat remburssit ja takuut, joita hoitaa riippumaton omaisuudenhoitaja vakuutusvelkojien hyväksi, on sijoitettava luokkaan 2;

3) mahdolliset tulevat lisämaksut, joita laivanvarustajien keskinäiset yhtiöt tai yhdistykset tai niitä vastaavat yhteisöt, joiden maksut voivat vaihdella ja jotka vakuuttavat ainoastaan liitteessä I olevan A osan luokkiin 6, 12 ja 17 kuuluvia riskejä, voivat vaatia jäseniltään maksettaviksi seuraavien 12 kuukauden aikana, on sijoitettava luokkaan 2.”;

47) lisätään 105 artiklaan kohta seuraavasti:

”7. Siirretään komissiolle valta antaa 301 a artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi delegoituja säädöksiä, joissa otetaan huomioon kryptovarojen aiheuttama riski tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa markkinariskimoduulissa ja tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetussa vastapuoliriskimoduulissa.”;

48) lisätään artikla seuraavasti:

”*105 a artikla*

Pitkäaikaiset osakesijoitukset

1. Poiketen siitä, mitä 101 artiklan 3 kohdassa säädetään, ja osana 105 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua osakeriskialamoduulia jäsenvaltioiden on annettava tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetyt edellytykset täyttäville vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille mahdollisuus soveltaa pitkään hallussa pidettävien osakesijoitusten erityiseen alajoukkoon tämän artiklan 4 kohdan mukaista pääomavaatimusta.

   Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa osakesijoitusten alajoukkoa voidaan pitää pitkäaikaisina osakesijoituksina, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys osoittaa valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

   a) osakesijoitusten alajoukko on selkeästi yksilöity, ja sitä hallinnoidaan erillään muista yrityksen toiminnoista;

b) kullekin pitkäaikaisten osakesijoitusten salkulle laaditaan pitkän aikavälin salkunhoitoperiaatteet, jotka kuvastavat yrityksen sitoumusta pitää osakesijoitusten alajoukossa oman pääoman ehtoisia kokonaisvastuita keskimäärin yli viisi vuotta. Yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen on nimenomaisesti hyväksyttävä salkunhoitoperiaatteet, ja niitä tarkastellaan usein uudelleen salkkujen tosiasiallista hoitoa vasten ja niistä raportoidaan 45 artiklassa tarkoitetussa yrityksen riski- ja vakavaraisuusarviossa;

c) osakesijoitusten alajoukko koostuu ainoastaan Euroopan talousalueen (ETA) tai Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) jäsenmaissa listatuista osakkeista tai sellaisten yritysten listaamattomista osakkeista, joiden päätoimipaikat ovat ETA:n tai OECD:n jäsenmaissa;

d) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kykenee jatkuvasti ja stressiolosuhteissa välttämään alajoukkoon kuuluvien pääomasijoitusten pakkomyynnin viiden vuoden ajan;

e) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskienhallinta sekä varojen ja velkojen hallinta- ja sijoituspolitiikka kuvastaa sitä, että yritys aikoo pitää osakesijoitusten alajoukkoa ajanjaksolla, joka on yhteensopiva b alakohdassa vahvistetun vaatimuksen kanssa, ja se pystyy täyttämään d alakohdassa vahvistetun vaatimuksen;

f) pääomasijoitusten alajoukko on asianmukaisesti hajautettu siten, että vältetään liiallinen riippuvuus tietystä liikkeeseenlaskijasta tai yritysryhmästä sekä liiallinen riskin kasaantuminen koko riskiprofiililtaan samanlaisten pitkäaikaisten osakesijoitusten salkussa;

g) pääomasijoitusten alajoukkoon ei sisälly omistusyhteyksiä.

2. Jos osakkeet ovat eurooppalaisissa pitkäaikaissijoitusrahastoissa tai tietyntyyppisissä yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä, mukaan lukien vaihtoehtoiset sijoitusrahastot, jotka on määritetty tämän direktiivin nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä, 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä voidaan arvioida rahastojen tasolla eikä kyseisissä rahastoissa kohde-etuutena olevien omaisuuserien tasolla.

3. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, jotka käsittelevät osakesijoitusten alajoukkoa pitkäaikaisina osakesijoituksina 1 kohdan mukaisesti, eivät saa palata lähestymistapaan, johon ei sisälly pitkäaikaisia osakesijoituksia.

   Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, joka käsittelee osakesijoitusten alajoukkoa pitkäaikaisina osakesijoituksina, ei enää täytä 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta valvontaviranomaiselle ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta vaatimukset jälleen täyttyisivät.

   Kuukauden kuluessa päivästä, jona 1 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttämättä jättäminen on todettu, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselle tarvittavat tiedot toimista, joita yritys toteuttaa, jotta edellytykset jälleen täyttyisivät kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun edellytysten täyttämättä jättäminen todettiin ensimmäisen kerran.

   Jos yritys ei kykene täyttämään uudelleen edellytyksiä kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona edellytysten täyttämättä jättäminen todettiin ensimmäisen kerran, sen on lakattava luokittelemasta pääomasijoituksia tämän artiklan mukaisiksi pitkäaikaisiksi osakesijoituksiksi kahden ja puolen vuoden ajaksi tai niin pitkään kuin 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, sen mukaan, kumpi ajanjakso on pidempi.

4. Pitkäaikaisten osakesijoitusten pääomavaatimuksen on oltava yhtä suuri kuin oman perusvarallisuuden tappio, joka aiheutuisi pitkäaikaisina osakesijoituksina käsiteltävien sijoitusten välittömästä 22 prosentin arvonalentumisesta.

5. Komissio antaa 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä täsmentämällä seuraavia:

a) tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa vahvistetut edellytykset;

b) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten tyypit;

c) edellä 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen ja 35 artiklan 5 a kohdassa tarkoitettuun säännöllisesti toimitettavaan valvontaraporttiin sisällytettävät tiedot.”;

49) korvataan 106 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Standardiosakepääomavaatimukseen tehty symmetrinen mukautus, jolla katetaan osakkeiden hintatason muutoksiin liittyvä riski, ei saa johtaa siihen, että sovelletaan osakepääomavaatimusta, joka on yli 13 prosenttiyksikköä pienempi tai suurempi kuin standardiosakepääomavaatimus.”;

50) korvataan 109 artikla seuraavasti:

”*109 artikla*

Standardikaavan yksinkertaistaminen

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat käyttää tietyssä riskimoduulissa tai riskialamoduulissa yksinkertaistettua laskentaa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

   a) yrityksiin kohdistuvien riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus oikeuttavat yksinkertaistetun laskennan käytön;

   b) olisi kohtuutonta vaatia kyseistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä soveltamaan standardoitua laskentaa;

   c) virhe ei standardoituun laskentaan verrattaessa johda vakavaraisuuspääomavaatimuksen olennaiseen virheellisyyteen, lukuun ottamatta tapauksia, joissa yksinkertaistettu laskenta johtaa vakavaraisuuspääomavaatimukseen, joka ylittää standardoidusta laskennasta aiheutuvan vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, pienet ja ei-monimutkaiset yritykset voivat käyttää riskimoduulissa tai riskialamoduulissa yksinkertaistettua laskentaa, jos ne voivat osoittaa valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla ainakin joka viides vuosi, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kukin yksittäinen riskimoduuli tai riskialamoduuli, jossa yksinkertaistettua laskentaa aiotaan käyttää, vastaa ilman yksinkertaistamista alle kahta prosenttia perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta;

b) kaikkien niiden riskimoduulien tai riskialamoduulien summa, joissa yksinkertaistettua laskentaa aiotaan käyttää, vastaa ilman yksinkertaistamista alle kymmentä prosenttia perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Yksinkertaistetut laskelmat on tätä kohtaa sovellettaessa kalibroitava 101 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys laskee vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja yksittäisen riskimoduulin tai riskialamoduulin osuus 103 artiklan a alakohdassa tarkoitetusta perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta on enintään viisi prosenttia, yritys voi käyttää yksinkertaistettua laskentaa kyseisen riskimoduulin tai riskialamoduulin osalta enintään kolmen vuoden ajan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennasta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdan ja 102 artiklan 1 kohdan soveltamista.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa kunkin sellaisen riskimoduulin tai riskialamoduulin, johon sovelletaan kyseisen kohdan nojalla yksinkertaistettua laskentaa, osuuksien yhteismäärä suhteessa perusvakavaraisuuspääomavaatimukseen saa olla enintään kymmenen prosenttia.

Riskimoduulin tai riskialamoduulin osuus tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta on se osuus, joka laskettiin viimeksi, kun riskimoduuli tai riskialamoduuli laskettiin ilman 2 kohdan mukaista yksinkertaistettua laskentaa.”;

51) muutetaan 111 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan l ja m alakohta seuraavasti:

”l) 109 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tiettyjä riskimoduuleja ja riskialamoduuleja sekä 109 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja vähämerkityksisiä riskimoduuleja ja riskialamoduuleja varten säädetyt yksinkertaistetut laskennat sekä vaatimukset, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyritykset mukaan luettuina, on täytettävä saadakseen oikeuden käyttää kyseistä yksinkertaistamista 109 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

m) lähestymistapa, jota sovelletaan 13 artiklan 21 alakohdassa määriteltyihin määräomistusyhteyksiin vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, erityisesti 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun osakeriskialamoduulin laskennassa, ottaen huomioon todennäköinen väheneminen kyseisten määräomistusyhteyksien arvon vaihtelussa johtuen kyseisten sijoitusten strategisesta luonteesta ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vaikutusvallasta kyseisiin sijoituskohteisiin;”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa 105 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua korkoriskialamoduulia koskevien menetelmien, oletusten ja vakioparametrien on kuvastettava riskiä, että korot voivat laskea edelleen, vaikka ne olisivat alhaisia tai negatiivisia, ja korkoriskialamoduulin laskennan on oltava yhdenmukainen 77 a artiklan mukaisen korkojen ekstrapoloinnin kanssa. Sen estämättä, mitä tämän alakohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään, korkoriskialamoduulin laskennassa ei tarvitse ottaa huomioon riskiä, että korot laskevat negatiivisen vähimmäistason alapuolelle, missä negatiivinen vähimmäistaso määritetään siten, että todennäköisyys, että korot eivät aina ole negatiivisen vähimmäistason yläpuolella kaikkien asiaankuuluvien valuuttojen ja kaikkien maturiteettien osalta, on riittävän pieni.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohtaa sovellettaessa niitä menetelmiä ja korjauksia, joilla otetaan huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten rajoitettu mahdollisuus hajauttaa korvamerkittyihin rahastoihin liittyviä riskejä, ei sovelleta sijoitussalkkuihin, jotka eivät ole korvamerkittyjä rahastoja ja jotka on varattu 77 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden vastaavan parhaan estimaatin kattamiseen.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Kun komissio antaa tämän direktiivin täydentämiseksi tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään 105 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun korkoriskialamoduulin laskennassa käytettävät menetelmät, oletukset ja vakioparametrit pääomavaatimusten herkkyyden parantamiseksi korkojen kehityksen mukaisesti, korkoriskialamoduulin muutokset voidaan toteuttaa vaiheittain enintään viiden vuoden siirtymäkauden aikana. Kyseinen vaiheistus on pakollista, ja sitä sovelletaan kaikkiin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiin.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee … päivään …kuuta … [viiden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] mennessä ja sen jälkeen joka viides vuosi arvion standardikaavan pohjalta tehtävässä vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa käytettyjen menetelmien, oletusten ja vakioparametrien asianmukaisuudesta. Se ottaa erityisesti huomioon omaisuuseräluokkien ja rahoitusvälineiden kehityksen, näiden omaisuuseräluokkien ja rahoitusvälineiden sijoittajien käyttäytymisen sekä rahoituspalveluja koskevassa kansainvälisessä standardoinnissa tapahtuneen kehityksen. Tiettyjen riskien ja tiettyjen omaisuuseräluokkien uudelleentarkastelu voidaan asettaa etusijalle. Komissio antaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen arvion perusteella tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin tai sen nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten tai täytäntöönpanosäädösten muuttamiseksi.

Tämän artiklan 2 a kohdassa tarkoitettua vaiheistusta soveltavien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa 51 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa julkistettava

i) se, että ne soveltavat tämän artiklan 2 a kohdassa tarkoitettua vaiheistusta; ja

ii) määrällinen arvio tämän artiklan 2 a kohdassa tarkoitetun vaiheistuksen soveltamatta jättämisen vaikutuksesta taloudelliseen asemaansa.”;

52) korvataan 112 artiklan 7 kohta seuraavasti:

”7. Saatuaan valvontaviranomaisilta hyväksynnän sisäisen mallin käyttöön vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on esitettävä valvontaviranomaisille kahden vuoden välein arvio 2 alajaksossa säädetyn standardikaavan mukaisesti määritetystä vakavaraisuuspääomavaatimuksesta. Valvontaviranomaiset voivat perustellulla päätöksellä pyytää vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseltä tiheämpää raportointia.”;

53) lisätään 122 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltiot voivat sallia, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ottavat sisäisessä mallissaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen 77 d artiklan mukaisesti laskettuun volatiliteettikorjaukseen ainoastaan, jos

a) menetelmässä, jolla otetaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutus jonkin valuutan volatiliteettikorjaukseen, ei oteta huomioon 77 d artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaista riskikorjatun marginaalin yrityskohtaista korjausta eikä euron osalta volatiliteettikorjauksen mahdollista 77 d artiklan 4 kohdan mukaista makrotason volatiliteettikorjaukseen perustuvaa korottamista;

b) vakavaraisuuspääomavaatimus ei ole pienempi kuin mikään seuraavista:

i) nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan kuten vakavaraisuuspääomavaatimus, paitsi että luottomarginaalin muutosten vaikutus volatiliteettikorjaukseen otetaan huomioon sen metodiikan mukaisesti, jota vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen käyttää 77 e artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisten teknisten tietojen julkaisemisessa;

ii) nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan tämän alakohdan i alakohdan mukaisesti, paitsi että 77 d artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu valuutan edustava salkku määritetään niiden omaisuuserien perusteella, joihin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys sijoittaa, eikä kaikkien niiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten omaisuuserien perusteella, joilla on kyseisen valuutan määräisiä vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteita.

Ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa tietyn valuutan edustavan salkun määrittäminen perustuu yrityksen kyseisen valuutan määräisiin omaisuuseriin, joita käytetään kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseen.”;

54) muutetaan 132 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan toisessa alakohdassa ilmaus ”direktiivissä 85/611/ETY” ilmauksella ”direktiivissä 2009/65/EY”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”5. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on otettava huomioon makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollinen kehitys, kun ne päättävät sijoitusstrategiastaan.

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on myös otettava huomioon kestävyysriskien vaikutus sijoituksiinsa ja sijoituspäätöstensä mahdollinen pitkän aikavälin vaikutus kestävyystekijöihin, kun ne päättävät sijoitusstrategiastaan.

6. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on valvontaviranomaisen pyynnöstä otettava huomioon makrovakautta koskevat huolenaiheet, kun ne päättävät sijoitusstrategiastaan, ja arvioitava, missä määrin niiden sijoitusstrategia voi vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja mahdollisesti muuttua järjestelmäriskin lähteeksi, ja otettava tällaiset näkökohdat huomioon osana sijoituspäätöksiään.

7. Tämän artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitetaan makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehityksellä ja makrovakautta koskevilla huolenaiheilla samaa kuin 45 artiklassa.

8. Päättäessään tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetun pyynnön esittämisestä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle, joka on 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisen ryhmävalvonnan piiriin kuuluva tytäryritys, valvontaviranomaisen on harkittava, suorittaako osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka kotipaikka on unionissa, tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ryhmätasolla ja kattaako se kyseisen tytäryrityksen erityispiirteet.”;

55) korvataan 133 artiklan 3 kohdassa ilmaus ”direktiivissä 85/611/ETY” ilmauksella ”direktiivissä 2009/65/EY”;

56) lisätään artikla seuraavasti:

”*136 a artikla*

Vakavaraisuusaseman heikkeneminen

1. Jos yrityksen vakavaraisuusasema heikkenee 136 artiklan mukaisen ilmoituksen jälkeen tai 36 artiklan 3 kohdan mukaisen taloudellisen aseman heikkenemisen toteamisen jälkeen, valvontaviranomaisilla on oltava toimivalta toteuttaa tarvittavat toimet heikkenemisen torjumiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa riskiin ja taloudellisen aseman heikkenemisen merkittävyyteen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on toimivalta toteuttaa ainakin seuraavat toimenpiteet:

   a) vaatia yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelintä päivittämään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/…[*+] 5 artiklan mukaisesti laaditun ennakoivan elvytyssuunnitelman, jos olosuhteet poikkeavat kyseisessä suunnitelmassa esitetyistä oletuksista;

[+] EUVL: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 6/24 (2021/0296(COD)) olevan direktiivin numero ja lisätään alaviitteeseen kyseisen direktiivin numero, päivämäärä ja EUVL-julkaisuviite.

b) vaatia yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelintä toteuttamaan direktiivin (EU) 2024/…[+] 5 artiklan mukaisesti laaditussa ennakoivassa elvytyssuunnitelmassa esitetyt toimenpiteet; jos suunnitelmaa päivitetään tämän kohdan a alakohdan mukaisesti, toteutettaviin toimenpiteisiin on sisällyttävä kaikki päivitetyt toimenpiteet;

c) jollei yrityksellä ole direktiivin (EU) 2024/…[+] 5 artiklassa tarkoitettua ennakoivaa elvytyssuunnitelmaa, vaatia tällaisen yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelintä tunnistamaan sääntelyvaatimusten noudattamatta jättämisen tai todennäköisesti tapahtuvan noudattamatta jättämisen syyt ja määrittämään asianmukaiset toimenpiteet ja aikataulun näiden sääntelyvaatimusten täytäntöönpanemiseksi;

d) vaatia yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelintä keskeyttämään muuttuvien palkkioiden ja bonusten maksamisen, omien varojen instrumentteihin liittyvän voitonjaon tai oman varallisuuden erien takaisinmaksun tai takaisinoston taikka rajoittaa niitä.

---

[*] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/…, annettu … päivänä …kuuta …, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen luomisesta ja direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU ja (EU) 2017/1132 sekä asetusten (EU) N:o 1094/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2017/1129 muuttamisesta (EUVL L, 2024/…, …, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/…/…/oj).”;

[+] EUVL: lisätään asiakirjassa PE-CONS 6/24 (2021/0296(COD)) olevan direktiivin numero.

57) muutetaan 138 artiklan 4 kohta seuraavasti:

a) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toteamilla poikkeuksellisen epäsuotuisilla tilanteilla on vaikutuksia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä, valvontaviranomainen voi jatkaa asianomaisten yritysten osalta 3 kohdan toisessa alakohdassa mainittua määräaikaa enintään seitsemällä vuodella ottaen huomioon kaikki asiaan vaikuttavat tekijät, mukaan luettuna vakuutusteknisen vastuuvelan keskimääräinen duraatio.”;

b) korvataan toisen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Tätä kohtaa sovellettaessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteaa asianomaisen valvontaviranomaisen pyynnöstä ja tarvittaessa järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1094/2010 18 artiklan mukaisia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valtuuksia.”;

58) korvataan 139 artikla seuraavasti:

”*139 artikla*
Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on ilmoitettava valvontaviranomaisille välittömästi, kun ne toteavat, että vähimmäispääomavaatimusta ei enää täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara seuraavien kolmen kuukauden aikana.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa vaatimusta ilmoittaa valvontaviranomaiselle on sovellettava riippumatta siitä, havaitseeko vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys sen, että vähimmäispääomavaatimusta ei täytetä tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara, 129 artiklan 4 kohdan mukaisen vähimmäispääomavaatimuksen laskennan yhteydessä vai vähimmäispääomavaatimuksen laskennan yhteydessä kahden sellaisen päivämäärän välisenä aikana, jolloin kyseisestä laskennasta ilmoitetaan valvontaviranomaiselle 129 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Todettuaan, että vähimmäispääomavaatimusta ei ole täytetty tai että on olemassa täyttämättä jäämisen vaara, kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava kuukauden kuluessa valvontaviranomaisten hyväksyttäväksi realistinen lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma, jota noudattaen hyväksyttävä oma perusvarallisuus palautetaan vähintään vähimmäispääomavaatimuksen mukaiselle tasolle tai riskiprofiilia pienennetään vähimmäispääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi kolmen kuukauden kuluessa kyseisestä toteamisesta.

3. Jos likvidaatiomenettelyä ei aloiteta kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on harkittava vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen varojen vapaan hallinnan rajoittamista tai kieltämistä. Niiden on ilmoitettava toimenpiteestään vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille. Kyseisten viranomaisten on kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten pyynnöstä toteutettava samat toimenpiteet. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on osoitettava ne varat, joihin toimenpiteet kohdistetaan.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia ohjeita toimista, joita valvontaviranomaisten olisi toteutettava, kun ne havaitsevat 1 kohdassa tarkoitetun vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen tai täyttämättä jäämisen vaaran.”;

59) korvataan 141 artikla seuraavasti:

”*141 artikla*
Valvontaa koskevan toimivallan käyttö yrityksen taloudellisen aseman heikkenemisen vuoksi

1. Jos valvontaviranomaiset katsovat, että jokin 136 a, 138 ja 139 artiklassa tarkoitetuista toimenpiteistä on tehoton tai riittämätön yrityksen vakavaraisuusaseman heikkenemisen korjaamiseksi, valvontaviranomaisilla on toimivalta toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet turvatakseen vakuutussopimusten tapauksessa vakuutuksenottajien edut tai jälleenvakuutussopimusten tapauksessa niistä johtuvat velvoitteet.

2. Toimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia, ja niissä on huomioitava kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuusaseman heikkenemisen taso ja kesto.”;

60) lisätään 144 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jos toimilupa peruutetaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovelletaan edelleen I osaston III luvussa vahvistettuja vakuutusvalvonnan yleisiä sääntöjä ja tavoitteita, vähintään kunnes likvidaatiomenettely on aloitettu.”;

61) lisätään I osastoon luku seuraavasti:

”**VII a luku**

Makrovakausvälineet

144 a artikla

Likviditeettiriskin hallinta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 44 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetulla vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten likviditeettiriskin hallinnalla varmistetaan, että näillä yrityksillä on riittävä likviditeetti, jotta ne voivat täyttää taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan näiden velvoitteiden erääntyessä, myös stressiolosuhteissa.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset laativat ja pitävät ajan tasalla likviditeettiriskin hallintasuunnitelman, joka kattaa lyhyen aikavälin likviditeettianalyysin ja jossa ennustetaan niiden varoihin ja velkoihin liittyvät tulevat ja lähtevät kassavirrat. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on valvontaviranomaisten pyynnöstä ulotettava likviditeettiriskin hallintasuunnitelma kattamaan myös keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysin. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset kehittävät ja pitävät ajan tasalla likviditeettiriski-indikaattoreita mahdollisen likviditeettistressin tunnistamiseksi ja seuraamiseksi sekä siihen puuttumiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat valvontaviranomaisille likviditeettiriskin hallintasuunnitelman osana 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pieniä ja ei-monimutkaisia yrityksiä sekä yrityksiä, jotka ovat saaneet valvontaviranomaiselta 29 d artiklan mukaisen ennakkohyväksynnän, ei velvoiteta laatimaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua likviditeettiriskin hallintasuunnitelmaa.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset soveltavat 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta tai 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, ne voivat yhdistää tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun likviditeettiriskin hallintasuunnitelman 44 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti vaadittuun suunnitelmaan.

144 b artikla

Valvontaa koskeva toimivalta likviditeettihaavoittuvuuden korjaamiseksi poikkeuksellisissa oloissa

1. Valvontaviranomaisten on seurattava vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten likviditeettiasemaa osana säännöllistä valvojan tarkastusprosessia. Jos ne havaitsevat olennaisia likviditeettiriskejä, niiden on ilmoitettava tästä asianomaiselle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on annettava selvitys, miten se aikoo puuttua näihin likviditeettiriskeihin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on tarvittava toimivalta vaatia yrityksiä vahvistamaan likviditeettiasemaansa tapauksissa, joissa havaitaan olennaisia likviditeettiriskejä tai -puutteita. Tätä toimivaltaa sovelletaan, jos on riittävästi näyttöä olennaisten likviditeettiriskien olemassaolosta ja siitä, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei ole toteuttanut vaikuttavia korjaavia toimenpiteitä.

   Valvontaviranomaisen on tarkasteltava uudelleen tämän kohdan perusteella toteuttamiaan toimenpiteitä vähintään kuuden kuukauden välein, ja niiden soveltaminen on lopetettava, kun yritys on toteuttanut vaikuttavia korjaavia toimenpiteitä.

   Valvontaviranomaisen on tarvittaessa jaettava näyttö likviditeettiriskejä koskevista haavoittuvuuksista vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisten yksittäisten yritysten osalta, joihin kohdistuu olennaisia likviditeettiriskejä, jotka voivat aiheuttaa vakuutuksenottajien suojaamista tai rahoitusjärjestelmän vakautta koskevan välittömän riskin, valvontaviranomaisilla on toimivalta toteuttaa väliaikaisesti seuraavat toimenpiteet:

   a) rajoitetaan osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tapahtuvaa osingonjakoa tai keskeytetään se;

   b) rajoitetaan osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille suoritettavia muita maksuja tai keskeytetään ne;

c) rajoitetaan osakkeiden takaisinostoa ja oman varallisuuden erien takaisinmaksua tai lunastusta tai keskeytetään ne;

d) rajoitetaan lisäetuja tai muita muuttuvia palkkioita tai keskeytetään ne;

e) keskeytetään henkivakuutuksen ottajien lunastusoikeudet, jäljempänä ’lunastusoikeudet’.

Toimivaltaa keskeyttää lunastusoikeudet on käytettävä ainoastaan viimeisenä keinona yrityksiin vaikuttavissa poikkeuksellisissa oloissa ja jos se on yrityksen vakuutuksenottajien ja edunsaajien yhteisen edun mukaista. Ennen kyseisen toimivallan käyttöä valvontaviranomaisen on otettava huomioon mahdolliset tahattomat vaikutukset rahoitusmarkkinoihin sekä yrityksen vakuutuksenottajien ja edunsaajien oikeuksiin, myös rajatylittävissä yhteyksissä. Valvontaviranomaisten on julkistettava perustelunsa kyseisen toimivallan käytölle.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan enintään kolmen kuukauden ajan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimenpide voidaan uusia, jos sen oikeuttavat syyt ovat edelleen olemassa, ja että toimenpidettä ei enää sovelleta, kun kyseiset syyt eivät enää ole olemassa.

Jäsenvaltioiden on rajoittamatta 144 c artiklan 6 kohdan soveltamista varmistettava, että ennen kuin valvontaviranomaiset ovat lopettaneet lunastusoikeuksien keskeyttämisen, asianomaiset vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eivät

a) suorita mitään voitonjakoa tai muita maksuja osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille;

b) osta takaisin osakkeita taikka maksa takaisin tai lunasta oman varallisuuden eriä; tai

c) maksa lisäetuja tai muita muuttuvia palkkioita hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenille, keskeisiä tehtäviä hoitaville tai ylemmälle johdolle.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on tarvittava toimivalta valvoa neljännessä alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisille elimille ja viranomaisille, joilla on makrovakausvalvontaa koskeva toimeksianto ja jotka eivät ole valvontaviranomaisia, ilmoitetaan asianmukaisesti ja hyvissä ajoin valvontaviranomaisten aikomuksesta käyttää tässä kohdassa tarkoitettua toimivaltaa ja että ne osallistuvat toisessa alakohdassa tarkoitettujen mahdollisten tahattomien vaikutusten arvioimiseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset ilmoittavat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja järjestelmäriskikomitealle aina, kun tässä kohdassa tarkoitettua toimivaltaa käytetään rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan riskin torjumiseksi.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa käyttäessään valvontaviranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut oikeasuhteisuutta koskevat kriteerit.

   Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan katsoo, että toimivaltainen viranomainen käyttää 3 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa liiallisesti, sen on annettava asianomaiselle valvontaviranomaiselle lausunto, jonka mukaan kyseisen valvontaviranomaisen päätöstä olisi tarkistettava. Kyseistä lausuntoa ei saa julkaista.

5. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa käyttäessään valvontaviranomaisten on otettava huomioon valvojan tarkastusprosessista saatu näyttö sekä ennakoiva arvio asianomaisten yritysten vakavaraisuudesta ja taloudellisesta asemasta 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua arviota vastaavasti.

6. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa voidaan soveltaa asianomaisiin tietyssä jäsenvaltiossa toimiviin yrityksiin, jos 3 kohdassa tarkoitetut poikkeukselliset olot vaikuttavat koko vakuutusmarkkinoihin tai niiden merkittävään osaan.

   Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimivaltaa.

Jos nimetty viranomainen on eri kuin valvontaviranomainen, jäsenvaltion on varmistettava asianmukainen koordinointi ja tietojenvaihto eri viranomaisten välillä. Kaikkien viranomaisten on erityisesti tehtävä tiivistä yhteistyötä ja vaihdettava kaikki mahdollisesti tarvittavat tiedot, jotta nimetty viranomainen voi hoitaa asianmukaisesti sille tämän kohdan nojalla annetut tehtävät.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 6 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu viranomainen ilmoittaa hyvissä ajoin 6 kohdassa tarkoitetun toimivallan valtuuksien käytöstä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja, jos toimenpide toteutetaan rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan riskin torjumiseksi, järjestelmäriskikomitealle.

   Ilmoituksessa on oltava kuvaus sovelletusta toimenpiteestä, sen kestosta ja toimivallan käytön syistä, mukaan lukien syyt, joiden vuoksi toimenpidettä pidettiin vaikuttavana ja oikeasuhteisena suhteessa sen vakuutuksenottajiin kohdistuviin kielteisiin vaikutuksiin.

8. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan ohjeet, joissa täsmennetään

   a) toimenpiteet, joilla puututaan likviditeettiriskin hallinnassa esiintyviin puutteisiin, sekä sen toimivallan muoto, aktivointi ja kalibrointi, jota valvontaviranomaiset voivat käyttää vahvistaakseen yritysten likviditeettiasemaa, jos havaitaan likviditeettiriskejä, joita kyseiset yritykset eivät korjaa asianmukaisesti;

b) poikkeukselliset olosuhteet, jotka oikeuttavat lunastusoikeuksien väliaikaisen keskeyttämisen;

c) edellytykset, joilla varmistetaan lunastusoikeuksien väliaikaisen keskeyttämisen yhdenmukainen soveltaminen viimeisenä keinona kaikkialla unionissa, sekä näkökohdat, jotka on otettava huomioon vakuutuksenottajien tasapuolisen ja riittävän suojelun varmistamiseksi kaikilla kotivaltion ja vastaanottavan valtion lainkäyttöalueilla.

144 c artikla

Valvontatoimenpiteet yritysten taloudellisen aseman säilyttämiseksi poikkeuksellisten toimialan laajuisten häiriöiden aikana

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaisilla on toimivalta toteuttaa toimenpiteitä yksittäisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten taloudellisen aseman säilyttämiseksi sellaisten poikkeuksellisten toimialan laajuisten häiriöiden aikana, jotka voivat uhata kyseisen yrityksen taloudellista asemaa tai rahoitusjärjestelmän vakautta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 141 artiklan soveltamista.

2. Valvontaviranomaisilla on oltava poikkeuksellisten toimialan laajuisten häiriöiden aikana toimivalta vaatia niitä yrityksiä, joiden riskiprofiili on erityisen haavoittuva, toteuttamaan vähintään seuraavat toimenpiteet:

a) rajoitetaan osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tapahtuvaa osingonjakoa tai keskeytetään se;

b) rajoitetaan osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille suoritettavia muita maksuja tai keskeytetään ne;

c) rajoitetaan osakkeiden takaisinostoa ja oman varallisuuden erien takaisinmaksua tai lunastusta tai keskeytetään ne;

d) rajoitetaan lisäetuja tai muita muuttuvia palkkioita tai keskeytetään ne.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niille asianomaisille kansallisille elimille ja viranomaisille, joilla on makrovakausvalvontaa koskeva toimeksianto, ilmoitetaan asianmukaisesti kansallisen valvontaviranomaisen aikomuksesta soveltaa tässä artiklassa säädettyä toimivaltaa ja että ne osallistuvat asianmukaisesti tämän kohdan mukaiseen poikkeuksellisten toimialan laajuisten häiriöiden arviointiin.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa käytettäessä valvontaviranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut oikeasuhteisuutta koskevat kriteerit sekä yrityksen hyväksymät riskirajat ja sen riskienhallintajärjestelmän kynnysarvot.

4. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa käytettäessä valvontaviranomaisten on otettava huomioon valvojan tarkastusprosessista saatu näyttö sekä ennakoiva arvio asianomaisten yritysten vakavaraisuudesta ja taloudellisesta asemasta 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua arviota vastaavasti.

5. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan niin kauan kuin toimenpiteet oikeuttavat syyt ovat olemassa. Näitä toimenpiteitä on tarkasteltava uudelleen vähintään kolmen kuukauden välein, ja niiden soveltaminen on lopetettava heti, kun toimenpiteet oikeuttaneita syitä ei enää ole olemassa.

6. Tätä artiklaa sovellettaessa 245 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut merkittävät ryhmänsisäiset liiketoimet, mukaan lukien ryhmänsisäinen osingonjako, keskeytetään tai niitä rajoitetaan ainoastaan, jos ne uhkaavat ryhmän tai vähintään yhden ryhmään kuuluvan yrityksen vakavaraisuus- tai likviditeettiasemaa. Sidosyritysten valvontaviranomaisten on kuultava ryhmävalvojaa ennen kuin ne keskeyttävät muun ryhmän kanssa toteutettavat liiketoimet tai rajoittavat niitä.

7. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla täsmennetään poikkeuksellisten toimialan laajuisten häiriöiden tunnistamista koskevia kriteerejä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

   Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

144 d artikla

Täydentävien makrovakausvälineiden soveltaminen

1. Jotta voidaan varmistaa 45 artiklan 1 kohdan e alakohdassa, 132 artiklan 6 kohdassa ja 144 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen makrovakausvälineiden yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, jotka koskevat kriteerejä, jotka valvontaviranomaisten on otettava huomioon määritellessään vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä, joita on pyydettävä

   a) suorittamaan 45 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetut täydentävät makrovakausanalyysit ottaen huomioon kyseisen artiklan 9 kohdassa tarkoitetut olosuhteet;

   b) sisällyttämään makrovakauteen liittyvät näkökohdat osaksi 132 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua varovaisuusperiaatetta ottaen huomioon kyseisen artiklan 8 kohdassa tarkoitetut olosuhteet;

   c) laatimaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelma, joka kattaa keskipitkän ja pitkän aikavälin likviditeettianalyysin, ja ylläpitämään sitä 144 a artiklan 2 kohdan mukaisesti.

   Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2. Jotta voidaan varmistaa 144 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen makrovakausvälineiden yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään likviditeettiriskin hallintasuunnitelmien sisältö ja päivitystiheys, ottaen huomioon mainitun artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien mahdollinen yhdistelmä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

   Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. Sovellettaessa 1 kohdan a ja b alakohtaa huomioon otettavien kriteerien on oltava oikeassa suhteessa riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen ja erityisesti vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoitusten sidonnaisuuden tasoon rahoitusmarkkinoihin sekä rajat ylittävään luonteeseen.

4. Sovellettaessa 1 kohdan c alakohtaa huomioon otettavien kriteerien on oltava oikeassa suhteessa riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen ja erityisesti varoja ja velkoja koskevien salkkujen koostumukseen, vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden luonteeseen ja vaihtelevuuteen sekä varojen odotettavissa olevien kassavirtojen altistumiseen markkinoiden vaihteluille.”;

62) muutetaan 145 artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) sellaisen henkilön nimi, jolla on riittävä toimivalta tehdä vakuutusyritystä koskevia sitoumuksia kolmansien henkilöiden kanssa;”;

b) kumotaan toinen alakohta;

63) korvataan 149 artikla seuraavasti:

”149 artikla
Riskien tai sitoumusten muutokset

1. Kaikkiin muutoksiin, jotka vakuutusyritys aikoo tehdä 147 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin, on sovellettava 147 ja 148 artiklassa säädettyä menettelyä.

2. Jos vakuutusyrityksen palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittama liiketoiminta muuttuu tavalla, joka vaikuttaa olennaisesti yrityksen riskiprofiiliin tai joka vaikuttaa olennaisesti vakuutustoimintaan yhdessä tai useammassa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, vakuutusyrityksen on ilmoitettava tästä välittömästi kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on ilmoitettava asiasta viipymättä asianomaisten vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille.”;

64) korvataan VIII luvun 2 a jakson otsikko seuraavasti:

”**Ilmoitukset, merkittävä rajatylittävä toiminta ja yhteistoimintafoorumit**”;

65) korvataan 152 a artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on ilmoitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja asianomaisen vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle, jos se havaitsee taloudellisen aseman heikkenemistä tai muita kehittymässä olevia riskejä, mukaan lukien kuluttajansuojaan liittyvät riskit, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys palvelujen tarjoamisen vapauden tai sijoittautumisoikeuden perusteella harjoittamansa liiketoiminnan vuoksi aiheuttaa ja joilla voi olla rajatylittävä vaikutus. Vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi myös ilmoittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja asianomaisen kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle, jos sillä on kuluttajansuojaan liittyviä vakavia ja perusteltuja huolenaiheita. Valvontaviranomaiset voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää sen apua, jos kahdenvälistä ratkaisua ei voida saada aikaan.”;

66) lisätään artiklat seuraavasti:

”152 a a artikla

Merkittävä rajatylittävä toiminta

1. Tässä jaksossa ”merkittävällä rajatylittävällä toiminnalla” tarkoitetaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, jota ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi, tietyssä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittamaa vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa, joka täyttää jommankumman seuraavista vaatimuksista:

   a) koko vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka vastaa yrityksen kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittamaa toimintaa, on yli 15 000 000 euroa;

   b) vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen pitää sijoittautumisoikeuden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoitettua toimintaa merkityksellisenä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta.

2. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnokset teknisiksi säätelystandardeiksi, joissa täsmennetään edellytykset ja kriteerit, joiden perusteella määritetään, mitkä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset ovat merkityksellisiä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta.

   Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

   Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. Jos vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen katsoo, että 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi sijoittautumisoikeuden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoitettu toiminta on merkityksellistä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta, sen on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle ja perusteltava päätöksensä.

4. Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen on eri mieltä sijoittautumisoikeuden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoitetun toiminnan merkityksellisyydestä, sen on ilmoitettava asiasta vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle kuukauden kuluessa ja perusteltava päätöksensä. Jos sijoittautumisoikeuden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoitetun toiminnan merkityksellisyydestä on erimielisyyttä, valvontaviranomaiset voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

152 a b artikla

Merkittävään rajatylittävään toimintaan liittyvä kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten välinen tehostettu valvontayhteistyö ja tietojenvaihto

1. Jos kyseessä on merkittävä rajatylittävä toiminta, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen on tehtävä keskenään yhteistyötä sen arvioimiseksi, onko yrityksellä selkeä käsitys riskeistä ja hallitseeko se hyvin riskejä, joita se kohtaa tai saattaa kohdata vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Yhteistyön on oltava oikeassa suhteessa merkittävään rajatylittävään toimintaan liittyviin riskeihin, ja sen on katettava vähintään seuraavat näkökohdat:

a) hallintojärjestelmä, johon kuuluu hallinto-, johto- tai valvontaelimen kyky ymmärtää rajatylittävien markkinoiden erityispiirteet, riskinhallintavälineet, käytössä oleva sisäinen valvonta ja rajatylittävää liiketoimintaa koskevat säännösten noudattamista koskevat menettelyt;

b) ulkoistaminen ja jakelukumppanuudet;

c) liiketoimintastrategia ja vahinkokäsittely;

d) kuluttajansuoja.

2. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle hyvissä ajoin merkittävään rajatylittävään toimintaan liittyvän valvojan tarkastusprosessinsa tuloksista, jos havaitaan mahdollisia ongelmia vastaanottavassa tai kotijäsenvaltiossa sovellettavien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten noudattamisessa tai olennaisia ongelmia, jotka liittyvät 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin näkökohtiin, ja tällaiset ongelmat vaikuttavat tai todennäköisesti vaikuttavat toiminnan harjoittamiseen vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on annettava sen vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle, jossa yritys harjoittaa merkittävää rajatylittävää toimintaa, vähintään kerran vuodessa, tai useammin kyseisen vastaanottavan jäsenvaltioin valvontaviranomaisen sitä pyytäessä, seuraavat tiedot:

a) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ilmoittama vakavaraisuuspääomavaatimus ja vähimmäispääomavaatimus;

b) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ilmoittamat vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät oman varallisuuden määrät;

c) tieto vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen mahdollisista huolenaiheista, jotka liittyvät vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakuutusteknisen vastuuvelan laskentaan sekä a ja b alakohdassa tarkoitettuihin eriin.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava sen vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle, jossa yritys harjoittaa merkittävää rajatylittävää toimintaa, jos se havaitsee taloudellisen aseman heikkenemistä tai vakavaraisuuspääomavaatimuksen tai vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen vaaran seuraavien kolmen kuukauden aikana.

Sen vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys harjoittaa merkittävää rajatylittävää toimintaa, voi esittää kyseisen yrityksen kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle asianmukaisesti perustellun pyynnön muiden kuin ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa mainittujen tietojen saamiseksi edellyttäen, että tiedot liittyvät kyseisen yrityksen vakavaraisuuteen, hallintojärjestelmään tai liiketoimintamalliin. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on toimitettava tällaiset tiedot kohtuullisessa ajassa.

3. Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen ei toimita tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja kohtuullisessa ajassa, kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti.

4. Jos merkittävää rajatylittävää toimintaa harjoittava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei täytä tai ei todennäköisesti täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta tai vähimmäispääomavaatimusta seuraavien kolmen kuukauden aikana, sen vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen, jossa kyseisellä yrityksellä on merkittävää rajatylittävää toimintaa, voi pyytää kotijäsenvaltion valvontaviranomaista suorittamaan sen kanssa kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen, ja sen on perusteltava pyyntönsä.

   Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on hyväksyttävä tai hylättävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu pyyntö kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.

5. Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen suostuu suorittamaan yrityksen toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen, sen on pyydettävä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista osallistumaan kyseiseen tarkastukseen.

Kun yrityksen toimitiloissa tehtävä yhteinen tarkastus on saatu päätökseen, asianomaisten valvontaviranomaisten on päästävä sopimukseen yhteisistä johtopäätöksistä, mukaan lukien asianmukaisimmat valvontatoimet, kahden kuukauden kuluessa. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on otettava nämä yhteiset johtopäätökset huomioon päättäessään asianmukaisista valvontatoimista.

Jos valvontaviranomaiset eivät pääse sopimukseen yrityksen toimitiloissa tehdyn yhteisen tarkastuksen johtopäätöksistä, kumpi tahansa niistä voi kahden kuukauden kuluessa tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun määräajan päättymisestä saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen valvontatoimia ja -toimivaltaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämiseen puuttumiseksi taikka vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämiseen tai todennäköiseen täyttämättä jäämiseen puuttumiseksi. Asiaa ei voida saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi tässä alakohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun valvontaviranomaiset ovat päässeet sopimukseen yhteisistä johtopäätöksistä tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Jos jokin asianomaisista valvontaviranomaisista on tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on lykättävä yrityksen toimitiloissa tehdyn yhteisen tarkastuksen lopullisten johtopäätösten hyväksymistä ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja hyväksyttävä johtopäätökset mukautuen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätökseen. Kaikkien asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava nämä johtopäätökset sitoviksi.

6. Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen kieltäytyy tekemästä yrityksen toimitiloissa tehtävää yhteistä tarkastusta, sen on perusteltava kieltäytymisensä vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle kirjallisesti.

Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä kieltäytymisen syistä, ne voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti kuukauden kuluessa siitä, kun kotijäsenvaltion valvontaviranomainen on ilmoittanut päätöksestä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisessa tapauksessa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.”;

67) muutetaan 152 b artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1094/2010 35 artiklan soveltamista asianomaisten valvontaviranomaisten on toimitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tai minkä tahansa valvontaviranomaisen pyynnöstä kaikki tarpeelliset tiedot oikea-aikaisesti, jotta yhteistoimintafoorumi voi toimia asianmukaisesti.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”5. Edellä 152 a b artiklan mukaista kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten välistä tehostettua valvontayhteistyötä ja tietojenvaihtoa koskevia vaatimuksia sovelletaan myös valvontaviranomaisiin, jotka osallistuvat yhteistoimintafoorumiin sen tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesta perustamisesta alkaen, ja riippumatta siitä, harjoittaako vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys merkittävää rajatylittävää toimintaa. Tällaiset tiedot on jaettava myös vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, kun yhteistoimintafoorumit on perustettu tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

6. Jos vähintään kaksi yhteistoimintafoorumiin kuuluvaa asianomaista viranomaista on eri mieltä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen liittyvän toimen tai toimimatta jättämisen menettelystä tai sisällöstä ja jos vakuutuksenottajiin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista on vakavaa huolta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti asianomaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa viranomaisia pääsemään sopimukseen.

   Jos on vakavaa huolta vakuutuksenottajiin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista muissa jäsenvaltioissa kuin kotijäsenvaltiossa ja tietoa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavista puutteista, joiden korjaamiseksi toimivaltainen valvontaviranomainen ei ole toteuttanut lainkaan tai riittävästi korjaavia toimia, vakuutus- tai lisäeläkeviranomainen voi vaatia kotijäsenvaltion valvontaviranomaista tekemään vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toimitiloissa tarkastuksen. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on viipymättä käynnistettävä yrityksen toimitiloissa tehtävä tarkastus ja pyydettävä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja muita asianomaisia valvontaviranomaisia osallistumaan siihen. Edellä 152 a b artiklan 5 kohdan toista, kolmatta ja neljättä alakohtaa sovelletaan.

7. Jos vähintään kaksi yhteistoimintafoorumiin kuuluvaa asianomaista viranomaista on eri mieltä tämän artiklan 4 tai 5 kohdan mukaisesta tietojenvaihdosta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti minkä tahansa asianomaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa niitä pääsemään sopimukseen.

8. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi julkistaa tietoja yhteistoimintafoorumin puitteissa tehtyyn valvontatyöhön perustuvista havainnoista, suosituksista tai toimenpiteistä, jos se katsoo sen aiheelliseksi vakuutuksenottajien suojan tai rahoitusvakauden vuoksi.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen aikoo julkistaa kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen nimen, sen on viipymättä ilmoitettava kyseiselle yritykselle julkistamisaikomuksestaan ja annettava sille riittävästi aikaa esittää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja muille yhteistoimintafoorumin valvontaviranomaisille kirjalliset huomautuksensa ja mahdolliset asiaankuuluvat tiedot tai perustelut. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi asianmukaisesti kyseisen yrityksen asemaa ja ottaa sen asianmukaisesti huomioon päättäessään yrityksen nimen julkistamisesta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei julkista kyseisen yrityksen nimeä, jos tällainen julkistaminen vaarantaisi käynnissä olevan tutkinnan tai aiheuttaisi yritykselle kohtuutonta vahinkoa, niiltä osin kuin se voidaan määrittää.”;

68) korvataan 153 artikla seuraavasti:

”*153 artikla*

Tietopyyntöjen ajalliset puitteet ja kieli

1. Vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi pyytää tietoja, joita sillä on oikeus pyytää kyseisen jäsenvaltion alueella toimivan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen liiketoiminnasta, kyseisen yrityksen kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselta. Nämä tiedot on toimitettava 20 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä tai muulla vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen hyväksymällä kielellä.

   Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kyseisessä alakohdassa tarkoitettua määräaikaa voidaan pidentää 20 työpäivällä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa pyydetyt tiedot eivät ole helposti kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen saatavilla ja niitä on vaikea kerätä.

2. Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen ei toimita tietoja 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi osoittaa pyynnön suoraan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle. Siinä tapauksessa vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen on ilmoitettava kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle tietopyynnöstä ennen kuin se osoitetaan yritykselle. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava tiedot viipymättä.”;

69) muutetaan 212 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohdassa ilmaus ”direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa” ilmauksella ”direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa”;

ii) korvataan b alakohdassa ilmaus ”direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa” ilmauksella ”direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa”;

iii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) ”ryhmällä” yritysryhmää, joka

i) muodostuu osakasyrityksestä, sen tytäryrityksistä ja yrityksistä, joihin osakasyrityksellä tai sen tytäryrityksillä on omistusyhteys, yrityksistä, joita osakasyritys tai sen tytäryritykset johtavat yhdessä yhden tai useamman ryhmään kuulumattoman yrityksen kanssa, sekä yrityksistä, jotka ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun yhteyden kautta, ja niiden sidosyrityksistä;

ii) perustuu kyseisten yritysten sopimuksella tai muulla tavalla luotuihin vahvoihin ja kestäviin taloudellisiin suhteisiin ja johon voi kuulua keskinäisiä yhtiöitä tai yhdistyksiä tai niitä vastaavia yhteisöjä, edellyttäen, että:

– jollakin kyseisistä yrityksistä on keskitetyn koordinoinnin kautta tosiasiallinen määräävä vaikutus muiden ryhmään kuuluvien yritysten päätöksiin, myös taloudellisiin päätöksiin, ja

– tätä osastoa sovellettaessa tällaisten taloudellisten suhteiden luomiseen tai purkamiseen vaaditaan ryhmävalvojan ennakkohyväksyntä,

jolloin keskitetystä koordinoinnista vastaava yritys katsotaan emoyritykseksi ja muut yritykset tytäryrityksiksi; tai

iii) muodostuu i ja ii alakohdan yhdistelmästä;”;

iv) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) ”vakuutushallintayhtiöllä” yritystä, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

i) yritys on emoyritys;

ii) yritys ei ole luottolaitos, vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, sijoituspalveluyritys tai ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos;

iii) yritys ei ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 20 alakohdassa tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai rahoitusalan holdingyhtiö;

iv) vähintään yksi sen tytäryrityksistä on vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys;

v) riippumatta siitä, mitä yritys on ilmoittanut toimialakseen, sen pääasiallinen liiketoiminta on jokin seuraavista:

1) hankkia ja pitää hallussaan osuuksia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksistä;

2) tarjota oheispalveluja yhden tai useamman sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen pääasialliselle toiminnalle;

3) harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevassa 2–12 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa tai harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa B osassa lueteltua palvelua tai toimintaa, joka liittyy direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa C osassa lueteltuihin rahoitusvälineisiin;

vi) yli 50 prosenttia vähintään yhdestä seuraavasta indikaattorista liittyy kiinteästi tytäryrityksiin, jotka ovat vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, vakuutushallintayhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä, kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöitä tai yrityksiin, jotka tarjoavat yhden tai useamman ryhmään kuuluvan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen pääasiallisen toiminnan oheispalveluja, sekä yrityksen itsensä harjoittamaan toimintaan, joka ei liity osuuksien hankintaan tai hallussapitoon tytäryrityksissä, jotka ovat vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, jos kyseinen toiminta on luonteeltaan samanlaista kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten harjoittama toiminta:

1) yrityksen oma pääoma sen konsolidoidun aseman perusteella;

2) yrityksen varat sen konsolidoidun aseman perusteella;

3) yrityksen tulot sen konsolidoidun aseman perusteella;

4) yrityksen henkilöstö sen konsolidoidun aseman perusteella;

5) muu indikaattori, jota kansallinen valvontaviranomainen pitää merkityksellisenä;”;

v) lisätään alakohta seuraavasti:

”f a) ”kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöllä” emoyritystä, joka ei ole vakuutushallintayhtiö tai direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 15 alakohdassa tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja jonka pääasiallisena liiketoimintana on hankkia ja pitää hallussaan osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiallisesti kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä;”;

b) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Tätä osastoa sovellettaessa valvontaviranomaisten on lisäksi pidettävä emoyrityksenä sellaista yritystä, jolla on valvontaviranomaisten näkemyksen mukaan tosiasiallinen määräävä vaikutus toisessa yrityksessä, myös silloin, kun tätä määräysvaltaa käytetään keskitetyn koordinoinnin kautta toisen yrityksen päätöksiin.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”3. Tätä osastoa sovellettaessa valvontaviranomaisten on lisäksi pidettävä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna ryhmänä vähintään kahta sellaista yritystä, joita valvontaviranomaisten näkemyksen mukaan johdetaan yhtenäisesti.

Jos kaikkien tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yritysten kotipaikka ei ole samassa jäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ainoastaan 247 artiklan mukaisesti ryhmävalvojana toimiva valvontaviranomainen voi muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan todeta, että kyseiset yritykset muodostavat ryhmän, jos se katsoo, että kyseisiä yrityksiä johdetaan yhtenäisesti.

4. Määrittäessään vähintään kahden 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun yrityksen välistä suhdetta valvontaviranomaisten on otettava huomioon kaikki seuraavat tekijät:

a) luonnollisen henkilön tai yrityksen määräysvalta tai mahdollisuus vaikuttaa yrityksen päätöksiin, mukaan lukien taloudelliset päätökset, erityisesti siksi, että niillä on pääomaa tai äänioikeuksia tai edustus hallinto-, johto- tai valvontaelimessä, taikka siksi, että kyseessä on henkilö, joka vastaa yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta tai joka on yrityksessä muissa keskeisissä, oleellisissa tai tärkeissä tehtävissä;

b) yrityksen vahva riippuvuus toisesta yrityksestä tai luonnollisesta tai oikeushenkilöstä olennaisten rahoitusliiketoimien tai -operaatioiden taikka muiden kuin rahoitusliiketoimien tai -operaatioiden vuoksi, mukaan lukien ulkoistaminen ja henkilöstön jakaminen yritysten kesken;

c) näyttö kahden tai useamman yrityksen välisestä talouteen tai sijoituksiin liittyvien päätösten, strategioiden tai prosessien koordinoinnista, mukaan lukien yhteiset sijoitukset sidosyrityksiin;

d) näyttö koordinoiduista ja yhdenmukaisista strategioista, operaatioista tai prosesseista kahden tai useamman yrityksen välillä, mukaan lukien vakuutusten jakelukanavat, vakuutustuotteet tai -tuotemerkit, viestintä tai markkinointi.

5. Jos ryhmä määritetään tämän artiklan 2 tai 3 kohdan perusteella, ryhmävalvojana 247 artiklan mukaisesti toimivan valvontaviranomaisen on annettava 214 artiklan 5 tai 6 kohdan mukaisesti emoyritykseksi nimetylle yritykselle ja asianomaisille valvontaviranomaisille yksityiskohtainen selvitys tekijöistä, joiden perusteella kyseinen määritys tehdään.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla täydennetään tai täsmennetään edelleen tekijöitä, jotka valvontaviranomaisten on otettava huomioon määrittääkseen vähintään kahden 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun yrityksen välisen suhteen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

70) muutetaan 213 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhmävalvontaa sovelletaan, kun ryhmään kuuluu jokin seuraavista:

a) 218–258 artiklan mukaiset vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, jotka ovat osakasyrityksenä vähintään yhdessä vakuutusyrityksessä, jälleenvakuutusyrityksessä, kolmannen maan vakuutusyrityksessä tai kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksessä;

b) 218–258 artiklan mukaiset vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, joiden emoyritys on vakuutushallintayhtiö, jonka kotipaikka sijaitsee yhteisössä;

c) 260–263 artiklan mukaiset vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, joiden emoyritys on vakuutushallintayhtiö, jonka kotipaikka sijaitsee yhteisön ulkopuolella, tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys;

d) 265 artiklan mukaiset vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, joiden emoyritys on sekavakuutushallintayhtiö.”;

b) korvataan 5 kohdassa ilmaus ”direktiivin 2006/48/EY” ilmauksella ”direktiivin 2013/36/EU”;

71) lisätään artiklat seuraavasti:

”*213 a artikla*

Suhteuttamistoimenpiteiden käyttö ryhmän tasolla

1. Ryhmävalvojan on luokiteltava 212 artiklassa tarkoitetut ryhmät, joihin sovelletaan 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan nojalla ryhmävalvontaa, pieniksi ja ei-monimutkaisiksi ryhmiksi tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos ne täyttävät ryhmätasolla kaikki seuraavat kriteerit kahden luokittelua välittömästi edeltäneen tilikauden aikana:

   a) jos vähintään yksi ryhmään kuuluva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei ole vahinkovakuutusyritys, kaikkien seuraavien kriteereiden on täytyttävä:

      i) 105 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu korkoriskialamoduuli, joka on laskettu konsolidoitujen tietojen perusteella, on enintään viisi prosenttia 76 artiklassa tarkoitetusta ryhmän konsolidoidun vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärästä jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä, lukuun ottamatta yrityksiä, joihin sovelletaan 233 artiklassa säädettyä menetelmää 2;

      ii) ryhmän henkivakuutustoimintaan liittyvän konsolidoidun vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärä jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyhtiöiltä saatavia korvauksia vähentämättä on enintään 1 000 000 000 euroa;

b) jos vähintään yksi ryhmään kuuluva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei ole henkivakuutusyritys, kaikkien seuraavien kriteereiden on täytyttävä:

   i) ryhmän kolmen viimeksi kuluneen tilikauden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;

   ii) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on enintään 100 000 000 euroa;

   iii) liitteessä I olevan A osan luokkiin 5–7, 11, 12, 14 ja 15 kuuluvien vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen summa on enintään 30 prosenttia ryhmän vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta vakuutusmaksutulojen kokonaismäärästä;

c) vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka on kertynyt sellaisten ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten harjoittamasta liiketoiminnasta, joiden kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin ryhmävalvojan jäsenvaltiossa, on pienempi kuin jompikumpi seuraavista raja-arvoista:

   i) 20 000 000 euroa;

   ii) 10 prosenttia ryhmän vuotuisen bruttomääräisten vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

d) vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka on kertynyt ryhmän muussa jäsenvaltiossa kuin ryhmävalvojan jäsenvaltiossa harjoittamasta liiketoiminnasta, on pienempi kuin jompikumpi seuraavista raja-arvoista:

i) 20 000 000 euroa;

ii) 10 prosenttia ryhmän vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

e) seuraavien summa on enintään 20 prosenttia konsolidoitujen tietojen perusteella lasketuista kokonaissijoituksista:

i) edellä 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu markkinariskimoduuli;

ii) edellä 105 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun vastapuoliriskimoduulin se osa, joka vastaa arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyviä riskejä, jotka eivät sisälly korkomarginaaliriskialamoduuliin;

iii) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita markkinariski- ja vastapuoliriskimoduulit eivät kata;

f) ryhmän yritysten tulevan jälleenvakuutuksen osuus on enintään 50 prosenttia ryhmän koko vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta;

g) jäljempänä 230 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erotus menetelmää 1 käytettäessä, 233 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erotus menetelmää 2 käytettäessä tai 233 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erotus menetelmien yhdistelmää käytettäessä on positiivinen;

h) jos käytetään menetelmää 2 tai menetelmien 1 ja 2 yhdistelmää, jokainen yritys, johon menetelmää 2 sovelletaan, on pieni ja ei-monimutkainen yritys.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan i alakohdassa ja e alakohdassa säädettyjä kriteereitä ei sovelleta ryhmiin, joissa käytetään ainoastaan menetelmää 2.

2. Edellä olevaa 29 b artiklaa sovelletaan perimmäisenä emoyrityksenä toimivan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tasolla, vakuutushallintayhtiön tasolla tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tasolla soveltuvin osin.

3. Ryhmien, joihin sovelletaan 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaista ryhmävalvontaa alle kahden vuoden ajan, on otettava huomioon ainoastaan viimeinen tilikausi arvioidessaan, täyttävätkö ne tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt kriteerit.

4. Seuraavia ryhmiä ei saa koskaan luokitella pieniksi ja ei-monimutkaisiksi ryhmiksi:

a) ryhmät, jotka ovat direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 14 kohdassa tarkoitettuja finanssiryhmittymiä;

b) ryhmät, joissa vähintään yksi tytäryritys on 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yritys;

c) ryhmät, jotka käyttävät hyväksyttyä osittaista tai kokonaista sisäistä mallia ryhmänsä vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen.

5. Edellä olevaa 29 c, 29 d ja 29 e artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

6. Komissio täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) edellä 1 kohdassa säädetyt perusteet, mukaan lukien kyseisen kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetun määrän laskentatapa;

b) käytettävä metodiikka, jolla luokitellaan ryhmiä pieniksi ja ei-monimutkaisiksi ryhmiksi; ja

c) edellytykset, joiden mukaan annetaan tai perutaan valvontaviranomaisen hyväksyntä suhteuttamistoimenpiteille, joita käyttävät ryhmät, joita ei ole luokiteltu pieniksi ja ei-monimutkaisiksi ryhmiksi.

213 b artikla

Ryhmävalvonnan esteet

1. Edellä 213 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on varmistettava, että

   a) ryhmän sisäiset järjestelyt ja tehtävien jako ovat asianmukaiset tämän osaston säännösten noudattamiseksi ja niillä voidaan tosiasiallisesti:

      i) koordinoida vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön kaikkia tytäryrityksiä, tarvittaessa myös jakamalla tehtäviä asianmukaisesti näiden yritysten kesken;

      ii) estää tai hallita ryhmänsisäisiä ristiriitoja; ja

      iii) toteuttaa vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön koko ryhmän laajuiset toimintaperiaatteet;

b) sen ryhmän organisaatiorakenne, johon vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö kuuluu, ei haittaa tai muutoin estä ryhmän ja sen tytäryritysten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tosiasiallista valvontaa, ottaen erityisesti huomioon seuraavat:

i) vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön asema monimuotoisessa ryhmässä;

ii) osakkeenomistusrakenne; ja

iii) ryhmään kuuluvan vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön asema.

2. Jos 1 kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, ryhmävalvojalla on oltava valtuudet vaatia vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä muuttamaan ryhmänsisäisiä järjestelyjä ja tehtävien jakoa.

Jos tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, ryhmävalvojan on sovellettava vakuutushallintayhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön asianmukaisia valvontatoimenpiteitä ryhmävalvonnan jatkuvuuden ja eheyden sekä tässä osastossa säädettyjen vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi tai palauttamiseksi tapauksen mukaan. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että valvontaviranomaisilla on toimiessaan ryhmävalvojina 247 artiklan mukaisesti valtuudet vaatia vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä organisoimaan ryhmä siten, että asianomainen valvontaviranomainen voi tosiasiallisesti harjoittaa ryhmävalvontaa. Valvontaviranomainen saa käyttää näitä valtuuksia ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa kuultuaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja tarvittaessa muita asianomaisia valvontaviranomaisia, ja sen on toimitettava vakuutushallintayhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle perustelut.

3. Tämän direktiivin 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa sellaisen ryhmän organisaatiorakenne, joka koostuu yrityksistä, jotka ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun yhteyden kautta, ja niiden sidosyrityksistä, tai joka on määritetty tämän direktiivin 212 artiklan 3 kohdan perusteella, on sellainen, että se haittaa tai estää ryhmää noudattamasta tämän osaston säännöksiä, ryhmään on sovellettava asianmukaisia valvontatoimenpiteitä, joilla varmistetaan tai palautetaan tapauksen mukaan ryhmävalvonnan jatkuvuus ja eheys sekä tämän osaston säännösten noudattaminen. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että valvontaviranomaisilla on toimiessaan ryhmävalvojina tämän direktiivin 247 artiklan mukaisesti valtuudet vaatia sellaisen vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön perustamista, jonka kotipaikka on unionissa, tai sellaisen yrityksen perustamista unioniin, jolla on keskitetyn koordinoinnin kautta tosiasiallinen määräävä vaikutus ryhmään kuuluvien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten päätöksiin, mukaan lukien taloudelliset päätökset. Tällöin se vakuutushallintayhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai yritys, joka tosiasiallisesti harjoittaa keskitettyä koordinointia, on vastuussa tämän osaston säännösten noudattamisesta.”;

72) muutetaan 214 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Ryhmävalvonnan harjoittaminen 213 artiklan mukaisesti ei merkitse sitä, että valvontaviranomaisten olisi valvottava kolmannen maan vakuutusyritystä, kolmannen maan jälleenvakuutusyritystä tai sekavakuutushallintayhtiötä yksittäisenä yrityksenä.

Ryhmävalvonnan harjoittaminen voi yksinomaan tämän osaston noudattamisen varmistamiseksi edellyttää valvontaviranomaisten suoraa valvontaa ja valvontaa koskevan toimivallan käyttöä vakuutushallintayhtiöissä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöissä.”;

b) lisätään 2 kohtaan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Arvioidessaan, onko yrityksellä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta vähäinen merkitys, ryhmävalvojan on varmistettava, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) yritys on kokonaisvarallisuuden ja vakuutusteknisen vastuuvelan osalta pieni verrattuna ryhmän muihin yrityksiin ja koko ryhmään;

b) yrityksen sulkeminen ryhmävalvonnan ulkopuolelle ei vaikuttaisi olennaisesti ryhmän vakavaraisuuteen;

c) laadulliset ja määrälliset riskit, mukaan lukien ryhmänsisäisistä liiketoimista aiheutuvat riskit, joita yritys aiheuttaa tai saattaa aiheuttaa koko ryhmälle, eivät ole olennaisia.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”3. Jos yhden tai useamman yrityksen jättäminen ryhmävalvonnan ulkopuolelle tämän artiklan 2 kohdan nojalla johtaisi tilanteeseen, joka ei aiheuttaisi 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla ryhmävalvonnan soveltamista, ryhmävalvojan on kuultava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja tapauksen mukaan muita asianomaisia valvontaviranomaisia ennen ulkopuolelle jättämistä koskevan päätöksen tekemistä. Tällainen päätös voidaan tehdä ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa, ja se on perusteltava asianmukaisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja tarvittaessa muille asianomaisille valvontaviranomaisille. Ryhmävalvojan on tehtävä vähintään kerran vuodessa uudelleenarviointi siitä, onko sen päätös edelleen asianmukainen. Jos näin ei enää ole, ryhmävalvojan on ilmoitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja tarvittaessa muille asianomaisille valvontaviranomaisille, että se aloittaa ryhmävalvonnan soveltamisen.

Ennen kuin perimmäinen emoyritys jätetään 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan nojalla ryhmävalvonnan ulkopuolelle, ryhmävalvojan on kuultava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja tapauksen mukaan muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja arvioitava, miten ryhmävalvonnan soveltaminen välissä olevan osakasyrityksen tasolla vaikuttaa ryhmän vakavaraisuusasemaan. Tällainen ulkopuolelle jättäminen ei ole mahdollista, jos se johtaisi ryhmän vakavaraisuusaseman olennaiseen paranemiseen.

Tämän kohdan yhtenäisen ja yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksellisia olosuhteita tai tapauksia, joissa voi olla perusteltua jättää perimmäinen emoyritys, mukaan lukien vakuutushallintayhtiöt, ryhmävalvonnan ulkopuolelle.

4. Sen ryhmän laajuus, johon ryhmävalvontaa sovelletaan 213 artiklan 2 kohdan nojalla, on määritettävä 212 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista.

Jos ryhmävalvonnan piiriin 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla kuuluva ryhmä määritetään 212 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti ja jos kyseisen ryhmän emoyritys tai tytäryritys on myös 212 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun toisen ryhmän perimmäinen osakasyritys, kyseisen toisen ryhmän katsotaan kuuluvan 212 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti määritettyyn ryhmään.

Valvontaviranomaiset voivat soveltaa 212 artiklan 2 ja 3 kohtaa laajentaakseen 212 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua ryhmää.

5. Jos 212 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritettyyn ryhmään sovelletaan 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan mukaista ryhmävalvontaa, ryhmän on nimettävä yksi yhtenäisesti johdetuista yrityksistä emoyritykseksi, joka vastaa tämän osaston säännösten noudattamisesta. Muita 212 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä pidetään tytäryrityksinä.

6. Jos tämän artiklan 5 kohdan mukainen emoyrityksen nimeäminen aiheuttaisi merkittäviä esteitä ryhmävalvonnan harjoittamiselle, erityisesti tapauksissa, joissa yrityksen kotipaikka ei ole ryhmävalvojana 247 artiklan mukaisesti toimivan valvontaviranomaisen jäsenvaltion alueella tai joissa nimeäminen johtaisi siihen, ettei ryhmä voi tosiasiallisesti noudattaa tämän osaston säännöksiä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhmävalvojana toimivalla valvontaviranomaisella on valtuudet vaatia muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan toisen emoyrityksen nimeämistä. Ryhmävalvojana toimivan valvontaviranomaisen on perusteltava asianmukaisesti päätös toisen emoyrityksen nimeämisestä ryhmälle ja muille asianomaisille valvontaviranomaisille.

Jos 212 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetty ryhmä, joka kuuluu 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti ryhmävalvonnan piiriin, ei nimeä emoyritystä tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti, ryhmävalvojana 247 artiklan mukaisesti toimivan valvontaviranomaisen on muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan nimettävä emoyritys, joka vastaa tämän osaston säännösten noudattamisesta. Muita tällaiseen ryhmään kuuluvia yrityksiä pidetään tytäryrityksinä.

Ryhmävalvojana 247 artiklan mukaisesti toimivan valvontaviranomaisen on emoyritystä tämän kohdan ensimmäisen tai toisen alakohdan mukaisesti nimetessään otettava huomioon seuraavat tekijät:

a) kunkin yrityksen vakuutusteknisen vastuuvelan määrä;

b) kunkin yrityksen vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo;

c) kunkin yrityksen sidosyrityksenä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten lukumäärä.

Valvontaviranomaisten on arvioitava vähintään kerran vuodessa, onko nimeäminen edelleen asianmukainen. Jos näin ei ole, ryhmävalvojana 247 artiklan mukaisesti toimivan valvontaviranomaisen on nimettävä toinen emoyritys kuultuaan muita asianomaisia valvontaviranomaisia. Kyseinen toinen emoyritys vastaa tämän osaston säännösten noudattamisesta.”;

73) muutetaan 220 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdassa ilmaus ”221–233 artiklassa” ilmauksella ”221–233 a artiklassa”;

b) korvataan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on kuitenkin annettava tietyn ryhmän ryhmävalvojana toimiville valvontaviranomaisilleen mahdollisuus päättää muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja itse ryhmää kuultuaan, että kyseiseen ryhmään sovelletaan 233 ja 234 artiklan mukaista menetelmää 2 tai, jos ainoastaan menetelmän 1 soveltaminen ei ole asianmukaista, 233 a ja 234 artiklan mukaista menetelmien 1 ja 2 yhdistelmää.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Valvontaviranomaiset voivat päättää soveltaa menetelmää 2 tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla ainoastaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, vakuutushallintayhtiöihin, rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin ja kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yritysten kohtelua.”;

74) muutetaan 221 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, yksinomaan 228 artiklaa sovellettaessa ja riippumatta siitä, käytetäänkö menetelmää 1 vai menetelmää 2, ”suhteellisella osuudella” tarkoitetaan sitä osuutta merkitystä pääomasta, joka osakasyrityksellä on suoraan tai välillisesti sidosyrityksessä.”;

b) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”d) kun valvontaviranomainen on päättänyt, että vähintään kaksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä muodostaa 212 artiklan 3 kohdan nojalla ryhmän, koska niitä johdetaan yhtenäisesti.”;

75) muutetaan 222 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun oman varallisuuden summa ei saa ylittää sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osuutta ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”6. Sovellettaessa 230 artiklan 1 kohtaa, 233 artiklan 2 kohtaa ja 233 a artiklan 1 kohdan a alakohtaa osakasyrityksen liikkeeseen laskemaa omaan varallisuuteen kuuluvaa erää ei saa pitää 93 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuna eränä, johon ei liity rasituksia, jos kyseisen erän takaisinmaksua ei voida evätä sen haltijalta, kun sidosyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, joka on tytäryritys, likvidoidaan.”;

76) muutetaan 226 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”*Välitason holdingyhtiöt*”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksinä pidetään myös kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten holdingyhtiöitä.”;

77) korvataan 227 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ilmaus ”233 artiklan” ilmauksella ”233 ja 233 a artiklan”;

78) korvataan 228 artikla seuraavasti:

”*228 artikla*

Muiden finanssialojen erityisten sidosyritysten kohtelu

1. Tämän direktiivin 220 artiklan mukaisesti käytetystä menetelmästä riippumatta osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on ryhmän vakavaraisuuden laskennassa otettava huomioon seuraavien yritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta ja ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta:

   a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitetut luottolaitokset tai kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitetut sijoituspalveluyritykset;

   b) direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöt ja kyseisen direktiivin 27 artiklan nojalla toimiluvan saaneet sijoitusyhtiöt edellyttäen, että ne eivät ole nimenneet rahastoyhtiötä mainitun direktiivin mukaisesti;

   c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU* 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat;

d) muut kuin säännellyt yritykset, jotka harjoittavat yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I tarkoitettua tointa, jos nämä toimet muodostavat merkittävän osan niiden koko toiminnasta;

e) direktiivin (EU) 2016/2341 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta lasketaan kunkin yrityksen oman varallisuuden suhteellisen osuuden summana, ja tämä oma varallisuus lasketaan seuraavasti:

a) kunkin tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyjen asiaankuuluvien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti;

b) kunkin tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan l alakohdan mukaisesti;

c) kunkin tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan ad alakohdan mukaisesti;

d) kunkin tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyjen asiaankuuluvien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, jos ne ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettuja säänneltyjä yrityksiä;

e) kunkin tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin (EU) 2016/2341 16 artiklan mukaisesti laskettu käytettävissä oleva solvenssimarginaali.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa ei oteta huomioon kunkin sidosyrityksen omasta varallisuudesta määrää, joka vastaa sidottuja varauksia ja muita eriä, joiden tappionkattamiskyvyn ryhmävalvoja on määrittänyt alentuneeksi, eikä etuosakkeita, etuoikeudeltaan huonompia jäsenten keskinäisiä rahastoja, etuoikeudeltaan huonompia velkoja ja laskennallisia verosaamisia, jotka sisältyvät 3 kohdan mukaisesti lasketut pääomavaatimukset ylittävään omaan varallisuuteen, ellei osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys pysty osoittamaan ryhmävalvojaa tyydyttävällä tavalla, että kyseisiä eriä voidaan käyttää ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen. Määrittäessään vaatimukset ylittävän oman varallisuuden koostumusta osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on otettava huomioon, että joidenkin sidosyritysten tietyt vaatimukset voidaan täyttää ainoastaan asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitetulla ydinpääomalla (CET1) tai ensisijaisella lisäpääomalla (AT1).

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen on laskettava kunkin sidosyrityksen pääomavaatimuksen tai nimellisen pääomavaatimuksen suhteellisen osuuden summana. Kyseinen pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on laskettava seuraavasti:

a) tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osalta seuraavasti:

i) kunkin sellaisen sijoituspalveluyrityksen osalta, johon sovelletaan asetuksen (EU) 2019/2033 mukaisia omien varojen vaatimuksia, mainitun asetuksen 11 artiklassa säädetyn vaatimuksen, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2034** 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten ja kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa;

ii) kunkin luottolaitoksen osalta suurempi seuraavista:

1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, mainitun asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet mukaan lukien, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen, muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin torjumiseksi asetettujen omien varojen vaatimusten, mainitun direktiivin 128 artiklan 6 kohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen ja kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa;

2) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyjen vaatimusten, mainitun asetuksen 458 ja 459 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet mukaan lukien, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen ylivelkaantumisriskin torjumiseksi asetettujen omien varojen vaatimusten, asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa säädetyn vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen ja kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset täytetään ensisijaisella pääomalla (T1);

b) kunkin tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2009/65/EY 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;

c) kunkin tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta direktiivin 2011/61/EU 9 artiklan mukaisesti;

d) kunkin tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta pääomavaatimus, joka sidosyrityksen olisi täytettävä asiaankuuluvien direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyjen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, jos se on mainitun direktiivin 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu säännelty yritys;

e) kunkin tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta suurempi direktiivin (EU) 2016/2341 17 artiklan mukaisesti lasketusta vaaditusta solvenssimarginaalista, ja niiden jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä asetettu kokonaispääomavaatimus, joissa sidosyritys on rekisteröity tai joissa se on saanut toimiluvan.

4. Jos useat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut sidosyritykset muodostavat alaryhmän, johon sovelletaan konsolidoitua pääomavaatimusta jonkin tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun direktiivin tai asetuksen mukaisesti, myös jos asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettu rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on ryhmän tytäryritys, ryhmävalvoja voi vaatia, että kyseisten sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta lasketaan suhteellisena osuutena kyseisen alaryhmän omista varoista sen sijaan, että tämän artiklan 2 kohdan a–e alakohtaa sovellettaisiin kuhunkin kyseiseen alaryhmään kuuluvaan yksittäiseen yritykseen. Tällöin osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on laskettava myös kyseisten sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta suhteellisena osuutena kyseisen alaryhmän pääomavaatimuksesta sen sijaan, että se soveltaisi tämän artiklan 3 kohdan a–e alakohtaa kuhunkin kyseiseen alaryhmään kuuluvaan yksittäiseen yritykseen. Kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa tarkoitetut rahoituslaitokset sekä kyseisen kohdan 18 alakohdassa tarkoitetut oheispalveluyritykset, jotka kuuluvat alaryhmän soveltamisalaan, on sisällytettävä alaryhmän omien varojen ja pääomavaatimuksen laskentaan.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa tiettyyn alaryhmään sovelletaan tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa joko asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa tai asetuksen (EU) 2019/2033 4 artiklan 1 kohdan 11 alakohdassa tarkoitetun konsolidoidun asemansa perusteella tai tapauksen mukaan sen konsolidoidun position perusteella.

5. Sen estämättä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on annettava valvontaviranomaistensa silloin, kun nämä toimivat tietyn ryhmän ryhmävalvojana, päättää osakasyrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, että osakasyritystä koskevaan ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta vähennetään 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetut osakkuudet.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 64).”;

79) lisätään 229 artiklaan kohta seuraavasti:

”Jos ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu vähennys parantaisi ryhmän vakavaraisuusasemaa verrattuna tilanteeseen, jossa yritys säilytetään ryhmän vakavaraisuuden laskennan piirissä, vähennystä ei sovelleta.”;

80) lisätään III osaston II luvun 1 jakson 3 alajaksoon artikla seuraavasti:

”*229 a artikla*
Yksinkertaistetut laskelmat

1. Sovellettaessa 230 artiklaa ryhmävalvoja voi muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan sallia, että osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa yksinkertaistettua lähestymistapaa omistusyhteyksiin sidosyrityksissä, jotka eivät ole olennaisia.

   Osakasyrityksen on perusteltava asianmukaisesti ryhmävalvojalle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yksinkertaistetun lähestymistavan soveltaminen yhteen tai useampaan sidosyritykseen ottaen huomioon sidosyrityksen tai sidosyritysten riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus.

   Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyritys arvioi vuosittain, onko yksinkertaistetun lähestymistavan käyttö edelleen perusteltua, ja julkistaa 256 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessaan ryhmän tasolla niiden sidosyritysten luettelon ja koon, joihin tätä yksinkertaistettua lähestymistapaa sovelletaan.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa osakasyrityksenä olevan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen on osoitettava ryhmävalvojaa tyydyttävällä tavalla, että yksinkertaistetun lähestymistavan soveltaminen yhdessä tai useammassa sidosyrityksessä oleviin omistusyhteyksiin on riittävän varovaista, jotta vältetään kyseisestä yrityksestä tai kyseisistä yrityksistä aiheutuvien riskien aliarvioiminen ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa.

   Yksinkertaistetun lähestymistavan soveltaminen kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen, jonka kotipaikka on maassa, joka ei ole 227 artiklassa tarkoitetulla tavalla vastaava tai väliaikaisesti vastaava, ei saa johtaa siihen, että osuus, jolla sidosyritys lasketaan mukaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen, on pienempi kuin kyseisen kolmannen maan vahvistama kyseisen sidosyrityksen pääomavaatimus.

   Yksinkertaistettua lähestymistapaa ei sovelleta sidosyrityksenä olevaan kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen, jos osakasyrityksenä olevalla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä ei ole luotettavia tietoja kyseisessä kolmannessa maassa vahvistetusta pääomavaatimuksesta.

3. Sovellettaessa 1 kohtaa sidosyrityksiä pidetään epäolennaisina, jos kunkin yrityksen kirjanpitoarvo on alle 0,2 prosenttia ryhmän varoista sen konsolidoitujen tietojen perusteella laskettuna ja kaikkien tällaisten yritysten kirjanpitoarvojen summa on alle 0,5 prosenttia ryhmän varoista sen konsolidoitujen tietojen perusteella laskettuna.”;

81) muutetaan 230 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on laskettava konsolidoidusta tilinpäätöksestä.

Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on seuraavien rahamäärien erotus:

a) konsolidoitujen tietojen perusteella laskettava vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävä oma varallisuus, johon on lisätty 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta 228 artiklan 2 tai 4 kohdan mukaisesti laskettuna;

b) konsolidoitujen tietojen perusteella laskettava ryhmätason vakavaraisuuspääomavaatimus, johon on lisätty 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta 228 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisesti laskettuna.

Konsolidoituihin tietoihin ei tämän kohdan toista alakohtaa sovellettaessa sisällytetä omistusyhteyksiä 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman varallisuuden laskemiseen ja ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen konsolidoitujen tietojen perusteella sovelletaan I osaston VI luvun 3 jakson 1, 2 ja 3 alajaksoa ja I osaston VI luvun 4 jakson 1, 2 ja 3 alajaksoa.”;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) lisätään toiseen alakohtaan alakohta seuraavasti:

”c) sidosyrityksenä olevan kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen paikallisten pääomavaatimusten suhteellinen osuus, jonka täyttyessä toimilupa peruutettaisiin.”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Jos konsolidoitujen tietojen perusteella lasketut vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät omat varat ylittävät konsolidoitujen tietojen perusteella lasketun ryhmätason vakavaraisuuspääomavaatimuksen eikä ryhmän konsolidoitua vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimusta täytetä, sovelletaan 138 artiklan 1–4 kohtaa soveltuvin osin, kun taas 139 artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta. Tätä alakohtaa sovellettaessa 138 artiklassa olevaa viittausta ”vakavaraisuuspääomavaatimukseen” on pidettävä viittauksena ”ryhmän konsolidoituun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimukseen”.”;

82) korvataan 232 artiklan ensimmäisen alakohdan johdantokappaleessa ilmaus ”37 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa” ilmauksella ”37 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa”;

83) muutetaan 233 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) 220 artiklan 3 kohdassa ja 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen arvo osakasyrityksenä olevassa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä sekä yhteenlaskettu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.”;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen suhteellinen osuus kunkin yksittäisen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta;”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”c) osuus, jolla 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut sidosyritykset ovat mukana ryhmän hyväksyttävässä omassa varallisuudessa 228 artiklan 2 tai 4 kohdan mukaisesti laskettuna.”;

c) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) kunkin yksittäisen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhteellinen osuus;”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”c) osuus, jolla 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut sidosyritykset ovat mukana vakavaraisuuspääomavaatimuksessa 228 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisesti laskettuna.”;

84) lisätään artiklat seuraavasti:

”*233 a artikla*

Menetelmien 1 ja 2 yhdistelmä

1. Osakasyrityksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä koskeva ryhmän vakavaraisuus on seuraavien summien erotus:

   a) seuraavien summa:

      i) niiden yritysten osalta, joihin sovelletaan menetelmää 1, konsolidoiduista tiedoista laskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävä oma varallisuus;

      ii) kunkin sellaisen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta, johon sovelletaan menetelmää 2, osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen suhteellinen osuus sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta;

      iii) 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten 228 artiklan 2 tai 4 kohdan mukaisesti laskettava osuus; ja

b) seuraavien summa:

i) niiden yritysten osalta, joihin sovelletaan menetelmää 1, konsolidoitu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan 230 artiklan 2 kohdan mukaisesti konsolidoitujen tietojen perusteella;

ii) kunkin sellaisen sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta, johon sovelletaan menetelmää 2, suhteellinen osuus sen vakavaraisuuspääomavaatimuksesta;

iii) 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten 228 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisesti laskettava osuus.

2. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohtaa ja 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa omistusosuuksia 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä ei sisällytetä konsolidoituihin tietoihin.

3. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohtaa ja 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa omistusosuuksia 220 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä, joihin sovelletaan menetelmää 2, ei sisällytetä konsolidoituihin tietoihin.

Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa 220 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa yrityksissä, joihin sovelletaan menetelmää 2, olevien omistusosuuksien arvo, joka ylittää niiden oman vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhteellisen osuuden, on sisällytettävä konsolidoituihin tietoihin laskettaessa varojen ja velkojen herkkyyttä valuuttakurssien tason tai volatiliteetin muutoksille (valuuttariski). Näiden omistusosuuksien arvon ei kuitenkaan katsota olevan herkkä osakkeiden markkinahintojen tason tai volatiliteetin muutoksille (osakeriski).

4. Edellä olevaa 233 artiklan 4 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohtaa ja b alakohdan ii alakohtaa sovellettaessa.

5. Edellä olevaa 231 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ja sen sidosyritykset taikka vakuutushallintayhtiön sidosyritykset yhdessä hakevat lupaa laskea ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus ja ryhmän vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisen mallin perusteella.

6. Ryhmän konsolidoitu vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan 230 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Ryhmän konsolidoitu vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimus on katettava 98 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritetyllä ja konsolidoitujen tietojen perusteella lasketulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Tässä laskelmassa konsolidoituihin tietoihin ei sisällytetä omistusyhteyksiä 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä.

Päätettäessä siitä, voidaanko tällä hyväksyttävällä omalla varallisuudella kattaa ryhmän konsolidoitu vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimus, sovelletaan 221–229 a artiklassa säädettyjä periaatteita soveltuvin osin. Myös 139 artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

Jos konsolidoitujen tietojen perusteella lasketut vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät omat varat ylittävät konsolidoitujen tietojen perusteella lasketun ryhmätason vakavaraisuuspääomavaatimuksen eikä ryhmän konsolidoitua vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimusta täytetä, sovelletaan 138 artiklan 1–4 kohtaa soveltuvin osin, kun taas 139 artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta. Tätä alakohtaa sovellettaessa 138 artiklassa olevaa viittausta ”vakavaraisuuspääomavaatimukseen” on pidettävä viittauksena ”ryhmän konsolidoituun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimukseen”.

7. Määrittäessään, otetaanko tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti lasketussa määrässä asianmukaisesti huomioon ryhmän riskiprofiili niiden 220 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yritysten osalta, joihin sovelletaan menetelmää 2, asianomaisten valvontaviranomaisten on kiinnitettävä erityistä huomiota ryhmätason erityisriskeihin, jotka ovat vaikeasti kvantifioitavissa ja joita ei sen vuoksi katettaisi riittävästi.

   Jos ryhmän riskiprofiili niiden 220 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yritysten osalta, joihin sovelletaan menetelmää 2, poikkeaa merkittävästi 233 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun ryhmän yhteenlasketun vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa lasketun määrän lisäksi voidaan määrätä lisäpääomavaatimuksesta.

   Edellä olevan 37 artiklan 1–5 kohtaa sekä 37 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan mukaisesti annettuja delegoituja säädöksiä ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja sovelletaan soveltuvin osin.

233 b artikla

Pitkäaikaiset osakkeet ryhmätasolla

Jos käytetään menetelmää 1 tai menetelmien yhdistelmää, osakasyrityksenä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt saavat soveltaa 105 a artiklaa osakesijoitusten alajoukkoon.

Komissio täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) käytettävä lähestymistapa, kun arvioidaan 105 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymistä ja laskettaessa pitkäaikaisina osakesijoituksina käsiteltävien osakkeiden määrää, kun käytetään menetelmää 1 tai menetelmien yhdistelmää;

b) tiedot, jotka on sisällytettävä 256 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen ryhmän tasolla tai 256 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun yhteen vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sekä 256 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun säännöllisesti toimitettavaan valvontaraporttiin ryhmän tasolla tai 256 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun yhdistettyyn säännöllisesti toimitettavaan valvontaraporttiin.”;

85) korvataan 234 artikla seuraavasti:

”*234 artikla*
Delegoidut säädökset, jotka koskevat 220–229 artiklassa säädettyjä teknisiä periaatteita ja menetelmiä, 229 a artiklassa säädettyä yksinkertaistettua lähestymistapaa sekä 230–233 a artiklan soveltamista

Komissio täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

a) 220–229 artiklassa säädetyt tekniset periaatteet ja menetelmät;

b) 229 a artiklan 1 kohdassa säädetyn yksinkertaistetun lähestymistavan tekniset yksityiskohdat ja kriteerit, joiden perusteella valvontaviranomaiset voivat hyväksyä yksinkertaistetun lähestymistavan käytön;

c) 230–233 a artiklan soveltaminen, jossa otetaan huomioon tiettyjen oikeudellisten rakenteiden taloudellinen luonne.

Komissio voi täydentää tätä direktiiviä antamalla 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään kriteerit, joiden perusteella ryhmävalvoja voi hyväksyä 229 a artiklan 2 kohdassa säädetyn yksinkertaistetun lähestymistavan soveltamisen.”;

86) korvataan 244 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Määrittääkseen merkittävät riskikeskittymät, joista on ilmoitettava, ryhmävalvojan on muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja ryhmää kuultuaan asetettava asianmukaiset kynnysarvot, jotka perustuvat vakavaraisuuspääomavaatimuksiin, vakuutustekniseen vastuuvelkaan, hyväksyttävään omaan varallisuuteen, muihin tarkoituksenmukaisiksi katsottuihin määrällisiin tai laadullisiin riskiperusteisiin kriteereihin tai näiden yhdistelmään.”;

87) muutetaan 245 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdassa ilmaus ”2 ja 3 kohdan” ilmauksella ”2, 3 ja 3 a kohdan”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Valvontaviranomaiset voivat 13 artiklan 19 alakohdassa tarkoitettujen ryhmänsisäisten liiketoimien lisäksi perustelluissa tapauksissa vaatia tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa ryhmiä ilmoittamaan sellaisista ryhmänsisäisistä liiketoimista, jotka koskevat myös muita yrityksiä kuin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, vakuutushallintayhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä.”;

88) muutetaan 246 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä I osaston IV luvun 2 jaksossa vahvistettuja vaatimuksia sovelletaan ryhmätasolla soveltuvin osin. Ryhmän hallintojärjestelmän on katettava osakasyrityksenä olevat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, emoyrityksenä toimivat vakuutushallintayhtiöt tai emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt sekä kaikki sidosyritykset, jotka kuuluvat 212 artiklassa tarkoitettuun ryhmään, johon 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa. Ryhmän hallintojärjestelmän on katettava myös kaikki ne yritykset, joita osakasyritys tai sen tytäryritykset johtavat yhdessä yhden tai useamman samaan ryhmään kuulumattoman yrityksen kanssa.

Riskienhallintajärjestelmät, sisäiset valvontajärjestelmät ja ilmoitusmenettelyt on pantava johdonmukaisesti täytäntöön kaikissa yrityksissä, jotka 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan nojalla kuuluvat ryhmävalvonnan piiriin, jotta kyseisiä järjestelmiä ja ilmoitusmenettelyjä voidaan valvoa ryhmätasolla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perimmäisen emoyrityksenä toimivan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön, jonka pääkonttori on unionissa, tai 214 artiklan 5 tai 6 kohdan nojalla nimetyn emoyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin on viime kädessä vastuussa siitä, että ryhmä, johon 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa, noudattaa tämän direktiivin nojalla annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. Kunkin ryhmään kuuluvan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin on edelleen vastuussa siitä, että yritys noudattaa itse kaikkia 40 artiklassa ja 213 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Riskienhallintajärjestelmän on katettava ainakin kaikki ryhmänsisäinen vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminta sekä olennainen muu kuin vakuutustoiminta. Sen on katettava myös tästä toiminnasta aiheutuvat riskit, joille ryhmä altistuu tai saattaa altistua, ja niiden keskinäiset yhteydet.”;

b) lisätään 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on säännöllisesti seurattava sidosyritystensä, mukaan lukien 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut sidosyritykset, ja sääntelemättömien yritysten toimintaa. Seurannan on oltava oikeassa suhteessa niiden riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen, joita sidosyritykset aiheuttavat tai voivat aiheuttaa ryhmän tasolla.

Osakasyrityksenä olevalla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä, vakuutushallintayhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on oltava ryhmän tason kirjalliset toimintaperiaatteet, ja sen on varmistettava yhdenmukaisuus kaikkien ryhmään kuuluvien säänneltyjen yritysten kirjallisten toimintaperiaatteiden kanssa. Sen on myös varmistettava, että kaikki ryhmään kuuluvat säännellyt yritykset noudattavat ryhmän toimintaperiaatteita yhdenmukaisesti.”;

c) korvataan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke seuraavasti:

”Ryhmätasolla suoritettavan riski- ja vakavaraisuusarvion on katettava ainakin kaikki ryhmänsisäinen vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminta sekä olennainen muu kuin vakuutustoiminta. Sen on katettava myös tästä toiminnasta aiheutuvat riskit, joille ryhmä altistuu tai saattaa altistua, ja niiden keskinäiset yhteydet. Ryhmävalvoja tarkastaa arvion III luvun mukaisesti.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on vaadittava osakasyrityksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä varmistamaan, että ryhmällä on vankat hallintojärjestelyt, joihin sisältyy selkeä organisaatiorakenne, jossa on tarkoin määritellyt, läpinäkyvät ja johdonmukaiset vastuualueet ja tehtävien erottelu ryhmän sisällä. Ryhmän hallintojärjestelmällä on pyrittävä ehkäisemään eturistiriitoja, tai jos tämä ei ole mahdollista, hallitsemaan niitä.

Henkilöiden, jotka tosiasiallisesti johtavat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmää, katsotaan olevan niitä henkilöitä, jotka tosiasiallisesti johtavat 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua emoyritystä.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö nimeää henkilöt, jotka vastaavat muista keskeisistä tehtävistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmässä, johon 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa. Tämän artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu hallinto-, johto- tai valvontaelin vastaa näiden henkilöiden toiminnasta.

Jos henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmää tai vastaavat muista keskeisistä tehtävistä, ovat myös henkilöitä, jotka tosiasiallisesti johtavat yhtä tai useampaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä tai muita sidosyrityksiä tai ovat vastuussa muista keskeisistä tehtävistä jossakin näistä yrityksistä, osakasyrityksen on varmistettava, että ryhmätason tehtävät ja vastuut erotetaan selkeästi kunkin yksittäisen yrityksen tasolla sovellettavista tehtävistä ja vastuista.”;

89) lisätään III osastoon luku seuraavasti:

”II a luku

Ryhmätason makrovakaussäännöt

246 a artikla

Likviditeettiriskin hallinta ryhmätasolla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyrityksenä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt laativat ja pitävät ajan tasalla ryhmän tasolla likviditeettiriskin hallintasuunnitelman, joka kattaa likviditeettianalyysin lyhyellä aikavälillä ja ryhmävalvojan pyynnöstä myös keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Edellä olevaa 144 a artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

2. Poiketen siitä, mitä 144 a artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaiset vakuutus- tai jälleenvakuutustytäryritykset, jotka 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan nojalla kuuluvat ryhmävalvonnan soveltamisalaan, vapautetaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelman laatimisesta ja ajan tasalla pitämisestä yritystasolla, jos tämän artiklan 1 kohdan mukainen likviditeettiriskin hallintasuunnitelma kattaa kyseisten tytäryritysten likviditeetin hallinnan ja likviditeettitarpeet.

   Jäsenvaltioiden on vaadittava, että jokainen yksittäinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, johon sovelletaan ensimmäisen alakohdan nojalla vapautusta, toimittaa valvontaviranomaiselleen likviditeettiriskin hallintasuunnitelman osat, jotka kattavat koko ryhmän tilanteen ja yrityksen oman tilanteen.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, valvontaviranomaiset voivat vaatia vakuutus- tai jälleenvakuutustytäryritystä laatimaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelman ja pitämään sitä ajan tasalla yritystasolla, jos ne havaitsevat erityisen likviditeettihaavoittuvuuden tai jos ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelma ei sisällä asianmukaisia tietoja, jotka tytäryritykselle toimiluvan myöntänyt valvontaviranomainen vaatii vastaavia yrityksiä toimittamaan niiden likviditeettiaseman seuraamiseksi.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelman sisältö ja päivitystiheys. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [12 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä direktiiviä hyväksymällä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

246 b artikla
Muut makrovakaussäännöt

Edellä olevaa 144 b ja 144 c artiklaa sovelletaan osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tasolla soveltuvin osin.”;

90) korvataan 252 artiklan ensimmäisessä kohdassa ilmaus ”direktiivissä 2006/48/EY tarkoitettu luottolaitos tai direktiivissä 2004/39/EY tarkoitettu sijoituspalveluyritys” ilmauksella ”asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitettu luottolaitos tai direktiivissä 2014/65/EU tarkoitettu sijoituspalveluyritys”;

91) lisätään 254 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiön on toimitettava ryhmävalvojalle tässä artiklassa tarkoitetut tiedot vuosittain 22 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä ja, jos tässä artiklassa tarkoitettuja tietoja vaaditaan neljännesvuosittain, 11 viikon kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä. ”;

92) muutetaan 256 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyrityksenä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt julkistavat vuosittain vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen ryhmän tasolla. Kertomuksen on sisällettävä 51 artiklan 1 b kohdassa tarkoitetut muille markkinoiden ammattilaisille osoitetut tiedot ryhmästä. Sovelletaan 51, 53, 54 ja 55 artiklaa soveltuvin osin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että osakasyrityksenä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö julkistavat tässä artiklassa tarkoitetut tiedot 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä.”;

b) korvataan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ryhmän kutakin tytäryritystä koskevat erikseen yksilöitävissä olevat tiedot, mukaan lukien vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen molemmat osat, jotka on julkistettava 51, 53, 54 ja 55 artiklan mukaisesti.”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio täydentää tätä direktiiviä antamalla 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään tiedot, jotka on julkistettava tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa yhdessä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa ryhmän tasolla.”;

93) lisätään artiklat seuraavasti:

”256 b artikla

Ryhmän säännöllisesti toimitettava valvontaraportti

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että osakasyrityksenä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt toimittavat ryhmävalvojalle vuosittain säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin ryhmän tasolla. Sovelletaan 35 artiklan 5 a kohdan ensimmäistä alakohtaa ja toisen alakohdan a alakohtaa soveltuvin osin.

   Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittavat tässä artiklassa tarkoitetut tiedot vuosittain tai harvemmin 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä.

2. Osakasyrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö voi ryhmävalvojan suostumuksella toimittaa yhdistetyn säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin, joka sisältää seuraavat tiedot:

   a) ryhmätason tiedot, jotka on ilmoitettava 1 kohdan mukaisesti;

b) tiedot kaikista ryhmään kuuluvista tytäryrityksistä, joiden on oltava yksilöitävissä, on ilmoitettava 35 artiklan 5 a kohdan mukaisesti, eivätkä nämä tiedot saa olla vähäisempiä kuin ne tiedot, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimittaisivat säännöllisesti toimitettavassa valvontaraportissaan 35 artiklan 5 a kohdan mukaisesti.

Ryhmävalvojan on ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun suostumuksen antamista kuultava valvontaviranomaisten kollegion jäseniä ja otettava asianmukaisesti huomioon sen näkemykset ja varaumat. Asianomaisten kansallisten valvontaviranomaisten kieltäytyminen suostumuksen antamisesta on perusteltava asianmukaisesti. Jos valvontaviranomaisten kollegio hyväksyy tämän kohdan mukaisen yhdistetyn säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin, kunkin yksittäisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen yhdistetty säännöllisesti toimitettava valvontaraportti. Kullakin valvontaviranomaisella on oltava valtuudet valvoa asianomaista tytäryritystä koskevaa yhdistetyn säännöllisesti toimitettavan valvontaraportin osaa.

3. Jos yhdistetty säännöllisesti toimitettava valvontaraportti ei ole kansallisten valvontaviranomaisten mielestä tyydyttävä, 2 kohdassa tarkoitettu suostumus voidaan peruuttaa.

4. Jos 2 kohdassa tarkoitettu kertomus ei sisällä tietoja, joita ryhmään kuuluvalle tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen edellyttää vastaavien yritysten toimittavan, ja jos tietojen poisjättäminen on merkittävää, asianomaisella valvontaviranomaisella on oikeus vaatia kyseistä tytäryritystä toimittamaan tarvittavat lisätiedot.

5. Jos ryhmään kuuluvalle tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen havaitsee 35 artiklan 5 a kohdan täyttämättä jättämisen tai pyytää yhdistettyä säännöllisesti toimitettavaa valvontaraporttia koskevia muutoksia tai selvennyksiä, sen on ilmoitettava asiasta myös valvontaviranomaisten kollegiolle ja ryhmävalvojan on toimitettava sama pyyntö osakasyrityksenä olevalle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle, vakuutushallintayhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle.

6. Komissio täydentää tätä direktiiviä antamalla 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään tässä artiklassa tarkoitetut ilmoitettavat tiedot.

256 c artikla

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus: tilintarkastusvaatimus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhmän osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön ryhmän tase, joka julkistetaan osana 256 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta ryhmän tasolla tai 256 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhtä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta, tarkastetaan.

2. Osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on toimitettava ryhmän valvontaviranomaiselle yhdessä 256 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vakavaraisuutta ja taloudellista asemaa koskevan kertomuksen ryhmän tasolla tai 256 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhden vakavaraisuutta ja taloudellista asemaa koskevan kertomuksen kanssa erillinen tilintarkastusyhteisön laatima kertomus, joka sisältää tiedot tilintarkastuksen varmuustasosta ja tuloksista.

3. Jos on laadittu 256 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yksi vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus, sidosyrityksenä olevalle vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle asetettuja tilintarkastusvaatimuksia on noudatettava, ja osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on toimitettava 51 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettu kertomus kyseisen yrityksen valvontaviranomaiselle.

4. Edellä olevaa 51 a artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.”;

94) korvataan 257 artikla seuraavasti:

”257 artikla

Vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tosiasiallisesta toiminnasta vastaavien tai yhtiössä muissa keskeisissä tehtävissä olevien henkilöiden sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ne, jotka tosiasiallisesti johtavat vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, ja tapauksen mukaan henkilöt, jotka vastaavat muista keskeisistä tehtävistä, ovat sopivia ja luotettavia hoitamaan tehtäviään.

Sovelletaan 42 artiklaa soveltuvin osin.”;

95) muutetaan 258 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Valvontaviranomaisille on annettava kaikki valvontaa koskeva toimivalta toteuttaa vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin liittyviä toimenpiteitä, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, että ryhmät, joihin 213 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa, täyttävät kaikki tässä osastossa säädetyt vaatimukset. Tähän toimivaltaan kuuluu 34 artiklassa tarkoitettu yleistä valvontaa koskeva toimivalta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän osaston soveltamiseksi annettuja lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä rikkoville vakuutushallintayhtiöille ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöille tai niitä tosiasiallisesti johtavalle henkilölle määrätään seuraamuksia tai toimenpiteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisten jäsenvaltioiden rikosoikeudellisten säännösten soveltamista. Valvontaviranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä sen varmistamiseksi, että tällaiset seuraamukset tai toimenpiteet ovat vaikuttavia erityisesti silloin, kun vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön kotipaikka ei sijaitse samassa jäsenvaltiossa kuin sen keskushallinto tai pääasiallinen toimipaikka.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”2 a. Jos ryhmävalvoja on todennut, että 213 b artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty tai eivät enää täyty, vakuutushallintayhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön on sovellettava asianmukaisia valvontatoimenpiteitä, joilla varmistetaan tai joissakin tapauksissa palautetaan ryhmävalvonnan jatkuvuus ja eheys sekä varmistetaan tässä osastossa säädettyjen vaatimusten noudattaminen. Rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta valvontatoimenpiteissä on erityisesti otettava huomioon vaikutukset koko finanssiryhmittymään ja sen sidosyrityksenä oleviin säänneltyihin yrityksiin.

2 b. Sovellettaessa tämän artiklan 1 ja 2 a kohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että niihin valvontatoimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, sisältyvät ainakin seuraavat:

a) keskeytetään vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksenä olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten osakkeisiin liittyvien äänioikeuksien käyttäminen;

b) määrätään vakuutushallintayhtiölle, rahoitusalan sekaholdingyhtiölle tai näiden yhtiöiden hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenille kieltoja, seuraamuksia tai rangaistuksia;

c) annetaan vakuutushallintayhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle ohjeita tai määräyksiä siirtää osakkeenomistajilleen omistusyhteydet tytäryrityksenä olevissa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksissään;

d) nimetään tilapäisesti toinen ryhmään kuuluva vakuutushallintayhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys vastaamaan tässä osastossa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta;

e) rajoitetaan voitonjakoa tai koronmaksua osakkeenomistajille tai kielletään tällainen voitonjako tai koronmaksu;

f) vaaditaan vakuutushallintayhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä luopumaan osuuksistaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksissä tai muissa 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa sidosyrityksissä tai vähentämään niitä;

g) vaaditaan vakuutushallintayhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä toimittamaan suunnitelma, jonka avulla vaatimusten noudattamiseen palataan viipymättä.

Ryhmävalvojan on ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista kuultava muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista, jos kyseiset toimenpiteet vaikuttavat sellaisiin yrityksiin, joilla on kotipaikka useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa.”;

96) muutetaan 262 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jos 260 artiklassa tarkoitettua vastaavaa valvontaa ei ole tai jos jäsenvaltio jättää 260 artiklan 7 kohdan mukaisesti soveltamatta 261 artiklaa, kun on kyse väliaikaisesta vastaavuudesta, kyseisen jäsenvaltion on sovellettava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, jotka kuuluvat 212 artiklassa tarkoitettuun ryhmään, johon 213 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa, jompaakumpaa seuraavista:

a) 218–235 artiklaa ja 244–258 artiklaa soveltuvin osin;

b) jotakin 3 kohdassa säädetyistä menetelmistä.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on sallittava valvontaviranomaistensa soveltaa muita menetelmiä, joilla varmistetaan sellaisten vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten asianmukainen valvonta, jotka kuuluvat 212 artiklassa tarkoitettuun ryhmään, johon 213 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa. Edellä olevan 247 artiklan mukaisesti määritetyn ryhmävalvojan on päätettävä näistä menetelmistä muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen menetelmien avulla on voitava saavuttaa tässä osastossa määritetyt ryhmävalvonnan tavoitteet. Näihin tavoitteisiin on sisällyttävä seuraavat:

a) säilytetään vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten pääoman kohdentaminen ja omien varojen koostumus ja estetään olennainen ryhmänsisäinen pääomanmuodostus, jos tällainen ryhmänsisäinen pääomanmuodostus rahoitetaan sellaisten velkainstrumenttien tai muiden rahoitusvälineiden tuotoista, joita ei katsota emoyrityksen oman varallisuuden eriksi;

b) arvioidaan ja seurataan riskejä, jotka johtuvat sekä unionissa että sen ulkopuolella toimivista yrityksistä, ja rajoitetaan näiden yritysten ja muiden sääntelemättömien yritysten riskien leviämistä ryhmään kuuluviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sekä alaryhmään, jonka perimmäisenä emoyrityksenä on 215 artiklassa tarkoitettu vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka kotipaikka on unionissa, jos tällainen alaryhmä on olemassa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut menetelmät on perusteltava, dokumentoitava ja ilmoitettava muille asianomaisille valvontaviranomaisille, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja komissiolle asianmukaisesti.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Sovellettaessa tämän artiklan 2 kohtaa asianomaiset valvontaviranomaiset voivat erityisesti soveltaa yhtä tai useampaa seuraavista menetelmistä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, jotka kuuluvat sellaiseen ryhmään, johon 213 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla sovelletaan ryhmävalvontaa:

a) nimetään yksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, joka on vastuussa tässä osastossa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta, jos ryhmään kuuluvilla vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä ei ole yhteistä emoyritystä unionissa;

b) vaaditaan sellaisen vakuutushallintayhtiön, jonka kotipaikka on unionissa, tai sellaisen rahoitusalan sekaholdingyhtiön, jonka kotipaikka on unionissa, perustamista, jos ryhmään kuuluvilla vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksillä ei ole yhteistä emoyritystä unionissa, ja sovelletaan tätä osastoa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, jotka kuuluvat kyseisen vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön johtamaan ryhmään;

c) jos useat ryhmään kuuluvat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset muodostavat alaryhmän, jonka emoyrityksen kotipaikka on unionissa, sen lisäksi, että tätä osastoa sovelletaan tähän alaryhmään, toteutetaan lisätoimenpiteitä tai asetetaan lisävaatimuksia, mukaan lukien tämän alakohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitetut vaatimukset sekä 244 artiklassa tarkoitetun riskikeskittymän ja 245 artiklassa tarkoitettujen ryhmänsisäisten liiketoimien tehostettu valvonta, tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi;

d) edellytetään, että unionissa olevan perimmäisen emoyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenet ovat riippumattomia unionin ulkopuolisesta perimmäisestä emoyrityksestä;

e) kielletään, rajoitetaan tai seurataan liiketoimia tai vaaditaan ennakkoilmoitus liiketoimista, mukaan lukien osingonjako ja etuoikeudeltaan huonompia velkoja koskevat kuponkimaksut, jos tällaiset liiketoimet ovat tai voisivat olla uhka ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten taloudelliselle asemalle tai vakavaraisuusasemalle ja jos ne koskevat yhtäältä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, vakuutushallintayhtiötä, jonka kotipaikka on unionissa, tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, jonka kotipaikka on unionissa, ja toisaalta sellaista yritystä, joka kuuluu ryhmään, jonka kotipaikka on unionin ulkopuolella; jos unionissa toimiva ryhmävalvoja ei ole sen jäsenvaltion valvontaviranomainen, jossa sidosyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kotipaikka on, unionissa toimivan ryhmävalvojan on ilmoitettava havainnoistaan kyseisille valvontaviranomaisille, jotta nämä voivat toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet;

f) vaaditaan tietoja sellaisten emoyritysten vakavaraisuusasemasta, taloudellisesta asemasta, riskiprofiilista ja riskirajoista, joiden kotipaikka on unionin ulkopuolella, mukaan lukien tarvittaessa kyseisten kolmannen maan emoyritysten hallinto-, johto- tai valvontaelimelle tai valvontaviranomaisille toimitettavat näitä aiheita koskevat kertomukset.”;

97) lisätään 265 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että jos yhden tai useamman vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyritys on luottolaitos, sijoituspalveluyritys, rahoituslaitos, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö, vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos tai sääntelemätön yritys, joka harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I tarkoitettua toimintaa siten, että kyseinen toiminta muodostaa merkittävän osan sen kaikesta toiminnasta, kyseisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten valvonnasta vastaavat valvontaviranomaiset valvovat yleisesti kyseisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten sekä emoyrityksen ja sen sidosyritysten välisiä liiketoimia.”;

98) lisätään 267 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Sovellettaessa direktiiviä (EU) 2024/…[+], kun käytetään kyseisen direktiivin 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä ja kyseisen direktiivin III osaston IV luvussa tarkoitettuja kriisinratkaisuvaltuuksia, tämän osaston I, II ja IV luvun säännöksiä sovelletaan jälleenvakuutusyrityksiin ja kyseisen direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin.

Tämän direktiivin 270 ja 272 artiklaa ei sovelleta, kun direktiivin (EU) 2024/…[+] 63 artiklaa sovelletaan.”;

[+] EUVL: lisätään asiakirjassa PE-CONS 6/24 (2021/0296(COD)) olevan direktiivin numero.

99) muutetaan 268 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) ”toimivaltaisilla viranomaisilla” joko niiden jäsenvaltioiden hallinnollisia viranomaisia tai oikeusviranomaisia, jotka ovat toimivaltaisia uudelleenjärjestelytoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen osalta, tai direktiivin (EU) 2024/…[+] 2 artiklan 12 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista kyseisen direktiivin nojalla toteutettujen uudelleenjärjestelytoimenpiteiden osalta;”;

b) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) ”uudelleenjärjestelytoimenpiteillä” toimenpiteitä, joihin liittyy toimivaltaisten viranomaisten mikä tahansa toimenpide ja joilla on tarkoitus säilyttää tai palauttaa ennalleen vakuutusyrityksen taloudellinen tilanne ja jotka vaikuttavat muiden osapuolien kuin vakuutusyrityksen itsensä olemassa oleviin oikeuksiin, mukaan lukien toimenpiteitä, joihin voi liittyä maksujen keskeyttäminen, täytäntöönpanotoimenpiteiden keskeyttäminen tai saatavien alentaminen, tai direktiivin (EU) 2024/…[+] 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden soveltamista tai kyseisen direktiivin III osaston IV luvussa tarkoitettujen kriisinratkaisuvaltuuksien käyttöä;”;

[+] EUVL: lisätään asiakirjassa PE-CONS 6/24 (2021/0296(COD)) olevan direktiivin numero.

100) muutetaan 301 a artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle … päivästä …kuuta … [tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivä] neljäksi vuodeksi 29, 105, 105 a, 213 a, 233 b, 256 b ja 304 e artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen kunkin neljän vuoden kauden päättymistä.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105 a, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213 a, 216, 217, 227, 233 b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256 b, 258, 260, 304 e ja 308 b artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevan 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105 a, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213 a, 216, 217, 227, 233 b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256 b, 258, 260 tai 308 b artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

5 a. Edellä olevan 304 e artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan yhdellä kuukaudella.”;

101) korvataan 304 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Henkivakuutusyritykset voivat … päivästä …kuuta … [tämän muutosdirektiivin soveltamispäivä] alkaen jatkaa 1 kohdassa tarkoitetun lähestymistavan soveltamista ainoastaan sellaisiin varoihin ja velkoihin, joiden osalta valvontaviranomaiset ovat hyväksyneet duraatioon perustuvan osakeriskialamoduulin soveltamisen ennen … päivää …kuuta … [tämän muutosdirektiivin soveltamispäivä].”;

102) lisätään artiklat seuraavasti:

”*304 c artikla*

Kestävyysriskiä koskeva kertomus

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan käytettävissä olevien tietojen sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852* 20 artiklassa tarkoitetun kestävän rahoituksen foorumin havaintojen ja pankkiviranomaisen asetuksen (EU) N:o 575/2013 501 c artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyyn toimeksiantoon perustuvassa työssään tekemien havaintojen perusteella, olisiko perusteltua soveltaa erityistä vakavaraisuuskohtelua vastuisiin, jotka ovat olennaisesti yhteydessä ympäristötavoitteisiin tai sosiaalisiin tavoitteisiin liittyviin omaisuuseriin tai toimintaan. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi erityisesti, mitä vaikutuksia unionin vakuutuksenottajien suojaan ja unionin rahoitusvakauteen voi olla sellaisiin omaisuuseriin, mukaan lukien fossiilisiin polttoaineisiin liittyvät omaisuuserät, ja toimintaan liittyvien vastuiden erityisellä vakavaraisuuskohtelulla, jotka ovat olennaisesti yhteydessä ympäristötavoitteisiin tai sosiaalisiin tavoitteisiin tai jotka ovat olennaisesti yhteydessä tällaisten tavoitteiden haittaamiseen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa havainnoistaan kertomuksen komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [yhden kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Kertomuksessa on tarvittaessa tarkasteltava mahdollista riskiperusteista vakavaraisuuskohtelua sellaisille vastuille, jotka liittyvät omaisuuseriin ja toimintoihin, jotka ovat olennaisesti yhteydessä ympäristötavoitteisiin tai sosiaalisiin tavoitteisiin tai jotka ovat olennaisesti yhteydessä tällaisten tavoitteiden haittaamiseen. Kertomukseen on liitettävä arvio tällaisten vastuiden mahdollisen riskiperusteisen vakavaraisuuskohtelun vaikutuksista vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tarkastelee uudelleen vähintään joka viides vuosi 105 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun vakavaraisuuspääomavaatimuksen vahinkovakuutukseen liittyvän katastrofiriskialamoduulin vakioparametrien laajuutta ja kalibrointia luonnonkatastrofiriskin osalta. Näissä uudelleentarkasteluissa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ottaa huomioon viimeisimmän saatavilla olevan asiaankuuluvan ilmastotieteellisen näytön sekä riskien merkittävyyden niiden riskien osalta, jotka sellaiset vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, jotka käyttävät standardikaavaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen vahinkovakuutukseen liittyvän katastrofiriskialamoduulin laskennassa, ovat vakuuttaneet.

Ensimmäinen ensimmäisen alakohdan mukainen uudelleentarkastelu on saatettava päätökseen viimeistään … päivänä …kuuta … [kahden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteaa ensimmäisen alakohdan mukaisessa uudelleentarkastelussa, että vahinkovakuutukseen liittyvän katastrofiriskialamoduulin laajuuden tai kalibroinnin vuoksi luonnonkatastrofeihin liittyvän vakavaraisuuspääomavaatimuksen osan ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin kohdistuvan todellisen luonnonkatastrofiriskin välillä on merkittävä ero, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa komissiolle lausunnon luonnonkatastrofiriskistä.

Komissiolle kolmannen alakohdan mukaisesti toimitettavassa luonnonkatastrofiriskiä koskevassa lausunnossa on tarkasteltava vakavaraisuuspääomavaatimuksen vahinkovakuutukseen liittyvän katastrofiriskialamoduulin vakioparametrien laajuutta tai kalibrointia havaitun eron korjaamiseksi, ja siihen on liitettävä arvio ehdotettujen muutosten vaikutuksista vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi, suorittavatko vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä arvion altistumisestaan biologisen monimuotoisuuden köyhtymiseen liittyville riskeille ja miltä osin. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi tämän jälkeen, mitä toimia olisi toteutettava sen varmistamiseksi, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ottavat nämä riskit huomioon asianmukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa havainnoistaan kertomuksen komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2025.

Euroopan pankkiviranomainen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ja arvopaperimarkkinaviranomainen laativat asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 54 artiklassa tarkoitetun yhteiskomitean avulla ohjeet sen varmistamiseksi, että yhdenmukaisuus, pitkän aikavälin näkökohdat ja arviointimetodiikkoja koskevat yhteiset standardit sisällytetään ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien stressitestaukseen. Yhteiskomitea julkaisee nämä ohjeet viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2026. Euroopan pankkiviranomainen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ja arvopaperimarkkinaviranomainen tutkivat kyseisen yhteiskomitean välityksellä, miten yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät riskit voidaan sisällyttää stressitestaukseen.

304 d artikla

Henki- ja vahinkovakuutustoiminnan ja pääomapuskureiden eriyttämistä koskeva uudelleentarkastelu

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi, onko 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus henki- ja vahinkovakuutustoiminnan eriyttämisestä edelleen perusteltu. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi erityisesti toimintojen yhdistämistä koskevan kiellon säilyttämisen vaikutuksia ja sen poistamisen mahdollisia vaikutuksia ainakin vakuutuksenottajien suojaan, mahdolliseen ristiintukemiseen henki- ja vahinkovakuutustoiminnan välillä, markkinoiden tehokkuuteen ja kilpailukykyyn. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ottaa arviointia varten huomioon kumpaakin toimintaa samanaikaisesti harjoittavien yritysten valvonnasta saadut kokemukset. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa kertomuksen ja havaintonsa komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … [yhden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin soveltamispäivästä].

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen seuraa … päivään …kuuta … [viiden vuoden kuluttua tämän muutosdirektiivin soveltamispäivästä] saakka tämän direktiivin 228 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua osuutta ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksista direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määritellyn sidosryhminä olevien luottolaitosten yhteenlasketun puskurivaatimuksen osalta. Tätä varten vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pitää yhteyttä pankkiviranomaiseen ja raportoi komissiolle mahdollisista havainnoista.

304 e artikla

Määräaikojen pidentäminen poikkeuksellisissa olosuhteissa

1. Jos kyseessä on poikkeuksellinen terveysuhka, luonnonkatastrofi tai muu äärimmäinen tapahtuma, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen arvioi omasta aloitteestaan tai yhden tai useamman valvontaviranomaisen tai komission pyynnöstä, vaikuttaako tällainen poikkeuksellinen terveysuhka, luonnonkatastrofi tai muu äärimmäinen tapahtuma olennaisesti vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten toimintavalmiuksiin ja estääkö se niitä toimittamasta tietoja 35 b artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa, 51 artiklan 7 kohdassa, 254 artiklan 3 kohdassa, 256 artiklan 1 kohdassa ja 256 b artiklan 1 kohdassa säädetyissä määräajoissa. Arviointia tehdessään vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee tiivistä yhteistyötä asianomaisten valvontaviranomaisten kanssa määrittääkseen, miten äärimmäinen tapahtuma vaikuttaa kykyyn toimittaa tietoja kyseisissä säännöksissä asetetuissa määräajoissa.

   Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa arviointinsa komissiolle ilman aiheetonta viivytystä ja viimeistään viikon kuluttua ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottamisesta.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen katsoo, että poikkeuksellinen terveysuhka, luonnonkatastrofi tai muu äärimmäinen tapahtuma vaikuttaa olennaisesti vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten toimintavalmiuksiin ja estää niitä noudattamasta 35 b artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa, 51 artiklan 7 kohdassa, 254 artiklan 3 kohdassa, 256 artiklan 1 kohdassa ja 256 b artiklan 1 kohdassa säädettyjä määräaikoja, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja asianomaisten valvontaviranomaisten on julkaistava nämä tiedot verkkosivustoillaan.

Komissio voi pidentää näitä määräaikoja tämän artiklan mukaisesti annetulla delegoidulla säädöksellä.

2. Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi 1 kohdan soveltamisessa komissio voi täydentää tätä direktiiviä antamalla 301 a artiklan mukaisesti yksittäisten äärimmäisten tapahtumien osalta delegoituja säädöksiä, joissa

a) määritellään määräaikojen pidentämisen soveltamisala ottaen huomioon ne vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, joihin tapahtuma vaikuttaa;

b) asetetaan raportoinnille poikkeukselliset pidennetyt määräajat, jotka voivat olla enintään 10 viikkoa pidempiä kuin 35 b artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa, 51 artiklan 7 kohdassa, 254 artiklan 3 kohdassa, 256 artiklan 1 kohdassa ja 256 b artiklan 1 kohdassa säädetyt määräajat; ja

c) täsmennetään, mitkä 35 b artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa, 51 artiklan 7 kohdassa, 254 artiklan 3 kohdassa, 256 artiklan 1 kohdassa ja 256 b artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on ilmoitettava tällaisten pidennettyjen määräaikojen puitteissa.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei ole toimittanut arviointia 1 kohdan mukaisesti, komissio pyytää siltä tarvittaessa näkemyksiä ennen kuin se hyväksyy delegoidun säädöksen tämän artiklan mukaisesti.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).”;

103) kumotaan 305 artiklan 2 ja 3 kohta;

104) kumotaan 308 a artikla;

105) muutetaan 308 b artikla seuraavasti:

a) kumotaan 5–8 kohta;

b) korvataan 12 kohta seuraavasti:

”12. Sen estämättä, mitä 100 artiklassa, 101 artiklan 3 kohdassa ja 104 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakioparametrit, joita käytetään laskettaessa markkinariskikeskittymää ja korkomarginaaliriskialamoduuleja standardikaavan mukaisesti, ovat samat suhteessa ennen 1 päivää tammikuuta 2023 syntyneisiin minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta kuin ne vakioparametrit, joita sovellettaisiin tällaisiin jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin.”;

c) korvataan 17 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Sen estämättä, mitä 218 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, tämän artiklan 9–12 ja 15 kohdassa sekä 308 c, 308 d ja 308 e artiklassa tarkoitettuja siirtymäsäännöksiä sovelletaan soveltuvin osin ryhmän tasolla.

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusryhmä tai jokin sen tytäryrityksenä oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa 308 c artiklassa tarkoitettua riskittömiä korkoja koskevaa siirtymätoimenpidettä tai 308 d artiklassa tarkoitettua vakuutusteknistä vastuuvelkaa koskevaa siirtymätoimenpidettä, osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on julkistettava 308 c artiklan 4 kohdan c alakohdassa ja 308 d artiklan 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen julkistettavien tietojen lisäksi osana 256 artiklassa tarkoitettua ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomustaan määrällinen arvio taloudelliseen asemaansa kohdistuvasta vaikutuksesta, joka johtuu siitä olettamasta, että kyseisten siirtymätoimenpiteiden soveltamisesta johtuvaa omaa varallisuutta ei voida tosiasiallisesti käyttää sen osakasyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen, jonka osalta ryhmän vakavaraisuus lasketaan.

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysryhmä olennaisesti tukeutuu 308 c ja 308 d artiklassa tarkoitettuihin siirtymätoimenpiteisiin siten, että se vääristää ryhmän todellista vakavaraisuusasemaa, vaikka ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus täytettäisiin ilman kyseisten siirtymätoimenpiteiden käyttämistä, ryhmävalvojalla on oltava toimivalta toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, mukaan lukien mahdollisuus vähentää näiden siirtymätoimenpiteiden käytöstä johtuvan oman varallisuuden määrää, joka voidaan hyväksyä kattamaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta.”;

106) muutetaan 308 c artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Valvontaviranomaiset voivat … päivän …kuuta … [tämän muutosdirektiivin soveltamispäivä] jälkeen hyväksyä siirtymäkauden korjauksen soveltamisen asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

a) direktiivin sääntöjä on sovellettu hyväksyntää hakevaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen hyväksyntää edeltäneiden 18 kuukauden aikana ensimmäisen kerran sen jälkeen, kun se on 4 artiklan nojalla vapautettu tämän direktiivin soveltamisalasta;

b) hyväksyntää pyytävä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on hyväksyntää edeltäneiden kuuden kuukauden aikana saanut luvan vastaanottaa vakuutus- tai jälleenvakuutussopimusten vakuutuskannan, ja luovuttava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on soveltanut siirtymäkauden korjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään kyseisen vakuutuskannan osalta ennen vakuutuskannan luovuttamista.”;

b) korvataan 4 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) niiden on julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa 51 artiklan 1 b kohdan tarkoitetuista markkinoiden ammattilaisille osoitetuista tiedoista koostuvassa osassa kaikki seuraavat tiedot:

i) se, että ne soveltavat siirtymäkauden korjausta riskittömään korkokäyrään;

ii) määrällinen arvio kyseisen siirtymätoimenpiteen soveltamatta jättämisen vaikutuksesta yrityksen taloudelliseen asemaan;

iii) syyt tämän siirtymätoimenpiteen soveltamiseen, jos yritys täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen soveltamatta sitä;

iv) arvio yrityksen riippuvuudesta tästä siirtymätoimenpiteestä ja tarvittaessa kuvaus yrityksen toteuttamista tai suunnittelemista toimenpiteistä tämän riippuvuuden vähentämiseksi tai poistamiseksi.”;

107) muutetaan 308 d artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Valvontaviranomaiset voivat … päivän …kuuta … [tämän muutosdirektiivin soveltamispäivä] jälkeen hyväksyä vakuutusteknistä vastuuvelkaa koskevan siirtymäkauden vähennyksen ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

a) direktiivin sääntöjä on sovellettu hyväksyntää hakevaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen hyväksyntää edeltäneiden 18 kuukauden aikana ensimmäisen kerran sen jälkeen, kun se on 4 artiklan nojalla vapautettu tämän direktiivin soveltamisalasta;

b) hyväksyntää pyytävä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on hyväksyntää edeltäneiden kuuden kuukauden aikana vastaanottanut vakuutus- ja jälleenvakuutussopimusten vakuutuskannan, ja luovuttava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on soveltanut siirtymäkauden korjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään kyseisen vakuutuskannan osalta ennen vakuutuskannan luovuttamista.”;

b) korvataan 5 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) niiden on julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa 51 artiklan 1 b kohdassa tarkoitetuista markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa kaikki seuraavat tiedot:

i) se, että ne soveltavat vakuutusteknistä vastuuvelkaa koskevaa siirtymäkauden vähennystä;

ii) määrällinen arvio kyseisen siirtymäkauden vähennyksen soveltamatta jättämisen vaikutuksesta yrityksen taloudelliseen asemaan;

iii) syyt tämän siirtymäkauden vähennyksen soveltamiseen, jos yritys täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen soveltamatta sitä;

iv) arvio yrityksen riippuvuudesta tästä siirtymäkauden vähennyksestä ja tarvittaessa kuvaus yrityksen toteuttamista tai suunnittelemista toimenpiteistä tämän riippuvuuden vähentämiseksi tai poistamiseksi.”;

108) korvataan 308 e artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, jotka soveltavat 77 a artiklan 2 kohdassa, 111 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tai 308 c tai 308 d artiklassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä, on ilmoitettava valvontaviranomaiselle heti, kun ne havaitsevat, että ne eivät täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta ilman, että ne soveltavat näitä siirtymätoimenpiteitä. Valvontaviranomaisen on vaadittava kyseistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi siirtymäkauden päättyessä.”;

109) lisätään artikla seuraavasti:

”*308 f artikla*

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen markkinoiden ammattilaisille tarkoitetussa osassa julkistettava 77 a artiklan 2 kohdassa, 308 c ja 308 d artiklassa ja tarvittaessa 111 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjen vaiheistus- ja siirtymätoimenpiteiden soveltamatta jättämisen yhteisvaikutukset niiden taloudelliseen asemaan.”;

110) kumotaan 309 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta;

111) kumotaan 311 artiklan toinen kohta;

112) muutetaan liite III tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Direktiivin 2013/34/EU muuttaminen

Korvataan direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2–4 kohdassa säädetään, ja rajoittamatta tämän artiklan 9 ja 10 kohdan soveltamista tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut pienet ja keskisuuret yritykset, asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa määritellyt pienet tai rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY* 13 artiklan 2 alakohdassa määritellyt vakuutusalan kytkösyritykset, mainitun direktiivin 13 artiklan 5 alakohdassa määritellyt jälleenvakuutusalan kytkösyritykset ja mainitun direktiivin 13 artiklan 10 a kohdassa tarkoitetut pienet ja ei-monimutkaiset yritykset voivat rajata kestävyysraportointinsa seuraaviin tietoihin:

a) lyhyt kuvaus yrityksen liiketoimintamallista ja -strategiasta;

b) kuvaus yrityksen kestävyysseikkoihin liittyvistä toimintaperiaatteista;

c) yrityksen merkittävimmät tosiasialliset tai mahdolliset haittavaikutukset kestävyysseikkoihin sekä tällaisten tosiasiallisten tai mahdollisten haittavaikutusten tunnistamiseksi, seuraamiseksi, ehkäisemiseksi, lieventämiseksi tai korjaamiseksi toteutetut toimet;

d) yritykseen kohdistuvat merkittävimmät kestävyysseikkoihin liittyvät riskit sekä se, miten yritys hallitsee näitä riskejä;

e) a–d alakohdassa tarkoitettujen esitettävien tietojen kannalta tarpeelliset keskeiset indikaattorit.

Pienten ja keskisuurten yritysten, pienten tai rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten, vakuutusalan ja jälleenvakuutusalan kytkösyritysten sekä pienten ja ei-monimutkaisten yritysten, jotka hyödyntävät tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, on raportoitava tiedot 29 c artiklassa tarkoitettujen pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevien kestävyysraportointistandardien mukaisesti.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).”.

3 artikla

Direktiivin 2002/87/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2002/87/EY 31 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2027 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavassa kertomuksessa tämän direktiivin ja direktiivin 2009/138/EY toimivuutta seuraavien näkökohtien osalta ottaen erityisesti huomioon alakohtaisten sääntöjen mukaisen monialaisten omistusyhteyksien vakavaraisuuskohtelun tasapuolisten toimintaedellytysten kannalta:

a) aiheuttaako se, että on olemassa rahoituspalveluyrityksiä, jotka ovat alakohtaisten sääntöjen mukaisen finanssivalvonnan alaisia mutta joita ei ole lueteltu millään tässä direktiivissä määritellyistä rahoitusaloista, eriarvoiset toimintaedellytykset finanssiryhmittymien välillä;

b) panevatko kaikki finanssiryhmittymät johdonmukaisesti täytäntöön vakavaraisuusvaatimuksia koskevat säännöt, mukaan lukien komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 342/2014[*] vahvistetut säännöt, ja asettavatko kyseiset säännöt finanssiryhmittymille vertailukelpoisia yleisiä määrällisiä vaatimuksia riippumatta siitä, onko finanssiryhmittymän pääasiallinen rahoitussektori pankkiala, vakuutusala vai sijoituspalveluala;

c) ovatko valvojan tarkastusprosessit sekä toimeksiantojen ja täytäntöönpanovaltuuksien jako koordinaattoreiden ja alakohtaisten valvontaviranomaisten välillä, erityisesti vakavaraisuusvaatimusten osalta, riittävän selkeitä ja yhdenmukaistettuja sen varmistamiseksi, että vakavaraisuusvaatimukset pannaan tehokkaasti ja johdonmukaisesti täytäntöön kaikkialla unionissa riippumatta siitä, millä pääasiallisella toiminta-alalla finanssiryhmittymä toimii;

d) aiheuttaako se, ettei tämän direktiivin noudattamisesta viime kädessä vastuussa olevaa yritystä ole yksilöity, tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseen liittyviä ongelmia.

---

* Komission delegoitu asetus (EU) N:o 342/2014, annettu 21 päivänä tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä finanssiryhmittymien vakavaraisuusvaatimusten laskentamenetelmien soveltamista koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 100, 3.4.2014, s. 1).”.

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään … päivänä …kuuta … [24 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

   Niiden on sovellettava näitä säännöksiä … päivästä …kuuta … [24 kuukauden ja yhden päivän kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

   Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

LIITE

Muutetaan direktiivin 2009/138/EY liite III seuraavasti:

1) poistetaan A jaksossa ”Vahinkovakuutusyritysten yhtiömuoto” oleva 27 kohta;

2) poistetaan B jaksossa ”Henkivakuutusyritysten yhtiömuoto” oleva 27 kohta;

3) poistetaan C jaksossa ”Jälleenvakuutusyritysten yhtiömuoto” oleva 27 kohta.